

BOŽÍ POŘÁDEK VE STVOŘENÍ

Psáno Helenou Moellerovou
přímým vnuknutím Archanděla Rafaela

BOŽÍ POŘÁDEK VE STVOŘENÍ

Psáno Helenou Moellerovou přímým vnuknutím Archanděla Rafaela

Překlad z němčiny Jaroslav Houska se souhlasem Radona-Verlag,
Am Buchstein 15, D-61250 Usingen www.radonaverlag.de

Helene Harriet Moeller
* 23: 11: 1884 v Hamburku- Eirnsbuttel
+ 2. 8. 1969 v Usingenu/Ts.

Celý její život byla jedinečná bohoslužba s vůdčím motivem od velkého Archanděla Rafaela:

»Cti Boha a upusť od lidského počínání!« Její duše byla bohatě zdobena ctnostmi. Zářila z ní pokora, hluboká úcta, poslušnost a nepopsatelná láska ke všemu živému. Její život od kolébky až do hrobu byl zřetelně vyznačen božím vedením. S příkladnou věrností splnila velký a těžký úkol od Boha: lidem předložit »Spis«, který Bůh určil pro dnešní čas. Sloužila svatému Archandělu Rafaelovi, který se sám označoval jako »Boží nejvyšší posel« a »Pomocník Boha a lidí v poslední hodině.«

Její pomíjivé tělo odpočívá v Usingenu/Ts., v poslední stanici jejího dlouhého života.

Můžeme si být ale jisti, že její »nesmrtelná duše« pobývá v nepředstavitelných nebeských výšinách.

Během pohřbu byla u otevřeného hrobu slyšet slova: »Nebojte se, jsem s vámi. Těšte se až zase přijdu!«

13. 8. 1969

TATO KNIHA JE JEN PRO TY HLEDAČE PRAVDY, KTEŘÍ MILUJÍ BOHA VÍCE NEŽ SVŮJ ROZUM

Úvodní slova

Tato kniha byla archandělem Rafaelem žertovným způsobem také nazvána "kniha odporující pořádku", čímž chtěl svým způsobem výstižně vyjádřit, že obsah této knihy odporuje zřetelným vysvětlením zčásti od lidí vymyšleného "pořádku" o boží tvůrčí síle a o božím tajemném působení a proto u většiny lidí vyžaduje mocnou změnu myšlení. Pro všechny v duchu božím školené lidi to není příliš těžké, jak to všichni vnímaví a uctiví lidé mohou sami na sobě pozorovat. Pro všechny ostatní nejsou boží zjevení stejně srozumitelná, protože boží působení se s chudobným pozemským způsobem myšlení nedá pochopit.

Počínaje u lehčích srozumitelných věcí vede archanděl Rafael svůj píšící nástroj do závratných výšek.

Katharina Laqua

Předmluva archanděla (1941/61)

Jakoby zázrakem si opět přeji dnešnímu lidstvu doručit zjevení, používaje pro to důsledně mně podrobený duševní život jednoho člověka, který tato má slova přijímá a přesně zapisuje.

V úmyslu tohoto člověka nebylo sloužit Bohu jako nástroj, protože on tuto možnost nikdy nezvažoval, proto všechno umlčování tohoto mně sloužícího člověka je bez významu.

Také se lidem nepodaří moje zjevení přehlušit, protože je předává skutečně boží síla, proto je také boží síla uchrání před zničením.

Pán Bůh bude toto zjevení obhajovat před pustošícími silami, které uchvátily lidské duše v tomto dnešním čase, čímž se skutečně pozná, že toto zjevení nevzniklo z lidské vůle.

Pán Bůh se díky obraně tohoto zjevení zřetelně potvrdí jako jeho původce a lidé shledají za nebezpečné, proti němu bojovat.

Bůh bude hájit toto zjevení tak mocně, že lidé se budou dívat v obavách na způsob práce tohoto nástroje, který vyvolává takové obzvláštní účinky.

V pozemském světě bude zjevení ležet jen jako kus popsaného papíru, ale v duchovním světě bude mocnou, od Boha vycházející silou, která je lidskému světu neobyčejně účinně nadřazená.

Všechno zmatené, ukvapené, zvědavé útočení proti tomuto zjevení trestá Bůh ještě mírně, protože takové útočení se děje z nevědomosti.

Ale všechno útočení, které by následovalo po důkladném nahlédnutí

do svědomité spolupráce tohoto nástroje s Bohem, bude Bohem ohodnoceno jako namířené proti božímu zákroku a bude mocným způsobem potrestáno.

Bůh nenechá zacházet opovržlivě a pohrdavě se zodpovědnou službou tohoto nástroje.

V pozemském světě se bude zdát tento nástroj jako úplně uboze působící, osaměle žijící, opotřebovaný prostý člověk, ale v božím světě bude činný jako mocná síla, protože se podrobil vůli boží.

Bůh působí tímto nástrojem, protože Bůh se musí chopit člověka, aby zprostředkoval své slovo lidem ještě žijícím s uzavřenýma očima a ušima.

Lidé na zemi by mohli žít radostněji, kdyby byli schopní nalézt sílu a následovat neobyčejnou cestu tohoto nástroje, která vede ku spojení s božím duchem.

Způsob života člověka by se od základů proměnil, kdyby dosáhl naplněn silou, spojení své duše s božím duchem, který ji osvěcuje a vede.

U práceschopných, upřímných, silných duší působí duch boží jako přirozený rádce tím, že jim osvěcuje rozum.

Ale duch boží může osvítit člověka zcela jiným způsobem, když se člověk podrobí božímu výchovnému způsobu s úctou a poslušností. Poté se boží duch člověku ukazuje jako obraz nebo slovo.

V přijetí božího slova tímto nástrojem mohou lidé vidět vzor, který Bůh zjevením naznačuje jako cestu k sjednocení s božím duchem.

Dosud zadržovaná kniha vedla k vzrušujícímu pozorování podivuhodného spolupůsobení nebeského světa a nesmrtelný duch mluvící pod zákonem nebeského světa s člověkem žijícím jen pod zákonem pozemského světa, který bez porozumění přemýšlel o těchto poučeních.

Marně se snaží člověk sám žijící pod pozemským zákonem času a prostoru se svým uspořádaně pracujícím rozumem porozumět pro něho záhadné řeči duchovní bytosti, která k němu mluví ze zvýšené sféry nebeského světa nestojící pod zákonem času a prostoru.

Boží Stvoření je tak podivně vytvořeno, že to člověk silou svého rozumu nedokáže bez boží pomoci přehlédnout a tajemství duchovního Stvoření, do kterého je pozemské Stvoření začleněno, pro něho pochopitelným způsobem rozpoznat a nadpozemské zákony odpovídajícně chápat.

Kdo se dívá jen na pozemské Stvoření příslušející zákonu pomíjivosti, protože nevěří na stejně upravené nadpozemské,

nepomíjející duchovní Stvoření, ten neopatrně přehlédne skutečný význam pozemského Stvoření. Tím sám sebe oloupí o duchovní bohatství, kterým ho Stvořitel z množství své všemohoucnosti obdařil, pokud se silou své v něm bydlící nesmrtelné duše nedokáže zařadit do duchovního božího Stvoření jako správně přizpůsobivá bytost.

Člověk bude žít ochuzený, rychle pomíjející pozemský život, jak je pozemskému Stvoření zákonem uloženo, když se přesvědčil a rozhodl pro život jen pozemský, jemu úplně dostačující a rozumem jasně pochopitelný. Pozorně a rozumně bude žít, bez víry ve vyšší, rozumem nepochopitelný zákon života.

Bůh oceňuje lidi jako svobodné bytosti obdařené vlastní vůlí, které jsou oprávněné si svou pozemskou přítomnost přiměřeně upravit podle vlastního přání. Ale Bůh vysvětluje a Bůh nabádá. Bůh také trestá, pokud se tvor svým chytrým rozumem posměšně staví na odpor vůli Stvořitele, který ho chce vzdělat pro vyšší plán Stvoření.

Nesčetní lidé shledají nesmyslné a nespravedlivé, že Bůh materiálně vytvořeného člověka, který svou oblast života může jasně přehlédnout, zároveň zařadil do nehmotně vytvořené světové sféry, jejíž zákonnost a oblast života on naprosto nemůže přehlédnout.

Nesčetní lidé shledají převrácené a nespravedlivé, že Bůh jim ukládá tresty a pokuty, když jejich duchovní síla nestačí, aby se kromě jasně pochopitelnému pozemskému Stvoření, nepřizpůsobili také ještě nejasně znatelnému duchovnímu Stvoření a nepřisoudili mu skutečně rozhodující význam.

Ale nesčetní Bohem vyškolení lidé, již uznávající zákonnosti božího duchovního Stvoření, klidně odkazují na zkušenosti, které oni udělali při své vzdělávací cestě pro své zařazení do zákonnosti božího duchovního Stvoření. Mnoho těchto božím duchem vyškolených lidí dosvědčilo před očima všech skutečnou mocnou sílu, kterou dostala jejich duše, když byla schopna se opatrně a přesvědčivě Bohem požadovaným způsobem božímu duchovnímu Stvoření přizpůsobit a začlenit.

Tito lidé jsou nazýváni od jejich chápajících bližních Bohem vyvolenými, protože jim byla přiřknuta pomáhající boží přízeň, aby se v rámci materiálního světa Stvoření zařadili již do nehmotného světa Stvoření.

Marně bude lidský rozum hloubat nad tím, že pozemský tvor, který má zemřít pozemskou smrtí, je přesto k tomu způsobilý, tuto

zákonnou pozemskou smrt přemoci a dojít k nesmrtelnosti.

Mezi nesčetnými svědectvími, která odjakživa sesbírali vyvolení lidé o pravdě tohoto jevu Stvoření, který ale od velkého množství lhostejných ostatní lidí není brán na vědomí, chce předložit také dnes boží duch opět takové svědectví.

Vpravení do zvláštní boží úlohy jako předmluva božího nástroje

Všechno, co jsem zažila až do dnů, kdy mě můj anděl přijal do zřetelného vedení, ukazuje se mi dnes vzdálené a nedůležité a lze to nalézt v jiných mých knihách. Omezím se proto zde jen na krátký popis, který má ukázat cílenou jistotu nadpozemského vedení, které mě vedlo pryč od lidí k Bohu a vychovalo mne k poddajnému nástroji.

Žila jsem osaměle, do sebe uzavřená, když jsem obdržela poprvé nadpozemské výroky, které mi má automaticky píšící ruka zprostředkovávala. Přála jsem si moci zjistit původce těchto výroků, proto jsem si nechala v pořadí nepřetržitých otázek na všechno odpovídat, což mi slibovalo umožnit poznání jeho bytosti. Přesný průběh si můžete v prvním svazku "Unter meines Engels Führung" přečíst.

Brzy nebyl pro mě žádný důvod k nedůvěře, neboť odpovědi byly jasné a čisté a naplněné ušlechtilou sílou, která mě uváděla v podiv a později k úctě.

Následně jsem dostávala rady, byla vychovávána, přetvářena, napomínána a bylo se mnou jednáno jako s dítětem, které má být poslušné k vychovateli, který vlastní nezbytnou autoritu. To se dělo ale všechno s velkou dobrotou, takže jsem se necítila vůbec utiskovaná.

Začala jsem si zvykat se s mým neznámým odpovídačem se vším radit a obdržela jsem vždy radu, když jsem nějakou od něho vyžadovala. Dělala mi radost a dávala útěchu jistota, že nějaká, mně ovšem ještě záhadná, tajuplná nadpozemská bytost se tiše a jistě a pro mě zcela bezpečně přes médium mojí ruky se mnou dorozumívá a podílí se na mé situaci a na mých drobných každodenních věcech.

Naléhavá moc jazyka, který se od mého zcela odlišoval, jakož i z výroků pro mě zřetelně citelně vycházející vznešenost neznámého mluvčího mě podněcovala touto zajímavou zábavou mé píšící ruky stále horlivě pokračovat, neboť jsem se tím cítila jakoby skrytá pod dobrotivou, ochrannou silou.

Na mně samotné jsem nepocítila provozováním tohoto psaní

nejmenší zdravotní změnu, ani žádný hypnotický stav nebo jiný snad nezdravý jev na těle nebo na duchu. Byla jsem při tom stále úplně čilá a v normálním rozumovém vědomí, jen jsem ovládala tak dalece své myšlenky během psaní, že nepůsobily rušivě.

Písmo, které se tímto způsobem vyvinulo, bylo od mého úplně odlišné. Vypadalo jako velké, hranaté dětské písmo; avšak odlišovalo se tím, že všechna písmena a slova byla psána jedním tahem a k mému podivu celý řádek byl psán nepřetržitě německým písmem, což jsem od mé školní doby už nedělala.

Byla jsem proto v německém písmu tak nevycvičená, že jsem při psaní jednotlivých písmen musela vzpomínat. Teď ale píši zcela plynně německými písmeny. Utvrdilo mě to v tom, že toto psaní nevyplývá z mého vědomí.

Postupně byla síla, která mou ruka vedla, patrně silnější, neboť písmo bylo plynnější a vypadalo také vzhledněji a přecházelo nadto brzy k latinským písmenům.

Již na samém počátku psaní - ještě dřív než mi bylo jasno, kdo mi tyto odpovědi dával - jsem byla krátkými důtklivými slovy upozorněna na "Úlohu", kterou, jak říkal, mi Bůh měl uložit. Tyto jako proklamace působící výroky, které byly vtroušeny mezi nepřetržitě denně vedené rozhovory o mých malých všedních věcech, se táhly skoro čtyři měsíce až do dne, kdy se začaly naplňovat tím, že jsem obdržela psaním své ruky první tak zvané "Zjevení".

Přes způsob řeči, který je výrazně vyšší než můj, jakož i přes velkou moc, kterou jsem cítila z jejích slov, působila na mne neznámou silou nutící moc, takže jsem se jí stále více podrobovala, ač mi byla velkou hádankou.

V průběhu následujících let jsem si zvykla na myšlenku, že skutečně ke mně mluví archanděl Rafael, poněvadž on mi to začal dokazovat způsobem, že jsem déle nemohla pochybovat, aniž bych se nechtěla před Bohem prohřešit, jehož moc jsem brzy stále víc nad sebou cítila.

Jak jsem již psala, událo se automatické psaní při úplně normálním bdělém stavu. Během sepisování zvláštních zjevení jsem byla ale sotva schopná vlastních myšlenek, neboť moje tělo bylo zcela těžké a skoro jako ochrnuté. Bylo mi jako kdybych měla na ramenou, rukou a na hlavě olovo. Jen s námahou jsem dokázala sledovat, co bylo psáno, neboť má hlava mi padala vždy tíží a únavou dopředu, takže jsem se jen s námahou mohla držet zpříma.

Můj zadavatel dosáhl tímto trochu bezvědomým stavem, že

mé myšlení bylo zastřené, aby rušivě nepůsobilo na proudění nadpozemských slov. Tak alespoň mi to později vysvětloval můj anděl. Z tohoto důvodu jsem byla také zvána ve velmi časnou a velmi pozdní denní dobu k tomuto psaní. Tak měl také půst, který mi byl od té doby velmi často uložen ten účel, zeslabit pracování těla, aby se duševní síly poddajně podřídily nadpozemské vůli.

Proto jsem dodržovala svědomitě všechny instrukce, které mi byly dány a vstala také tiše ve tři hodiny v noci, když jsem ve dvanáct hodin ulehla. Třetí den, který jsem tímto způsobem začala, jsem obdržela začátek prvních "Zjevení".

Byla jsem velmi otřesena nad těmi mocnými slovy, která nepřetržitě z mé ruky plynula, ale nepochopila jsem zpočátku ještě, co se děje a myslila jen: "Ano, to zní jako z Bible."

Ač jsem byla velmi otřesená skutečností, že já, malý Pozemšťan, bych měla jako nástroj sloužit mocnému Bohu, jako přímá hlásná trouba k lidem, tak jsem se přesto smířila díky pomoci, která mi připadla, s mojí mimořádně vzrušující situací. Také jsem si říkala: Bůh, který mě tak zřetelně vyzval a zjevným způsobem mi dal své slovo, čímž mně prokázal úžasnou důvěru, neuložil mi přece nic, k čemu mi nedal také sílu.

Předsevzala jsem si všechno, co mi bylo uloženo svědomitě a neochvějně vykonávat, abych před Bohem, který mi tuto důvěru prokázal, zůstala čistá, i když mnou budou lidé, jak jsem zřetelně předvídala, opovrhovat a vysmívat se.

Můj dobrý anděl mi pomohl v tomto prvním těžkém čase tím, že mně posilujícími a vzpružujícími výroky stále znovu přivedl do rovnováhy, když jsem byla v nebezpečí ji ztratit. Také použil, jak jsem teprve hodně později dokázala prohlédnout, moudrou taktiku, aby mne uchránil před příliš velkým otřesem a zdrcujícím hloubáním tím, že mě tu a tam nepřetržitě zaměstnával nezávažnými věcmi a neprůhlednými poučeními a já jsem mu skutečně sedla na lep, protože mi připadala také důležitá.

Vedením svého anděla, který mi naznačil, že každý krok, který jsem udělala, mi byl Bohem předepsán, a že jsem ve všem byla Bohem hlídána a vedena, nevidím, že bych měla nést zodpovědnost za to, co se mou rukou vykonalo.

1. Kapitola

Bytí a vývoj oduševnělých bytostí - prostorové přesazení -

Jestliže já nyní prozatím upustím od popisu spolupráce se svým andělem, ke kterému se vrátím později, je to proto, že chci zde něco ukázat, co mi můj anděl odhalil, co považuji pro všechny lidi za zajímavé a důležité.

Přemýšlela jsem o existenci duše a obdržela jsem od svého anděla následující poučení:

Každý člověk má nesmrtelnou duši a smrtelné pozemské tělo. Nesmrtelná duše se sestává ze vznešené boží části, která je v Písmu Svatém označována jako "anděl" a která žije v nebi, to znamená v oné části duchovního světa, který je boží. Dále z nedůstojné části, podobné duši zvířat, která žije v podsvětí, to znamená v oné části duchovního světa, který je blíže pozemskému světu, jenž není tak důstojný.

Můj anděl mluví také o "boží duši", když míní anděla a mluví o "zvířecí duši", když míní nespasenou, sobeckými pozemskými pocity poháněnou a naplněnou část nesmrtelné duše.

Nesmrtelná duše působí v duchovním světě, ale současně je schopna vytvořit, udržet a vést pozemské tělo. Nesmrtelná duše prozařuje pozemské tělo svou nadpřirozenou silou. Ona je vlastně životní sílou pozemského člověka, který je jí úplně podroben: všechny vitální funkce, všechny jeho myšlenky a úkony jsou dílem jeho nesmrtelné duše. Právě tak jako jsou pozemská těla stvořena Bohem, jsou také nesmrtelné duše, které si tato těla přisvojují, stvořeny Bohem.

Chci ti objasnit stvoření pozemských těl a stvoření nesmrtelných duší, abys to mohla vysvětlovat dále svým bližním.

Bůh tvoří své bytosti pouze podle určitých zákonů a Bůh nejedná proti svým vlastním zákonům. Všechna pozemská těla jsou vytvořena z jiných pozemských těl a žádné pozemské tělo není vytvořeno z ničeho. Všichni tvorové pracují podle stanovených pozemských zákonů, které jim Bůh předepsal a nemohou se nad ně povznést, pokud je Bůh nepovolá, aby pracovali podle nadpozemské zákonnosti. Všichni tvorové byli naprosto jasně rozděleni do určitých druhů, podle jejichž pozemské zákonnosti oni pracují.

Všechny druhy jsou řízeny společným, jim všem uloženým, velkým zákonem, kterým se prokazuje jejich sounáležitost. Každý jednotlivý druh však podléhá své zcela zvláštní zákonnosti, která ho zřetelně od jiných druhů odlišuje.

Důležitý zákon, podle kterého všechny druhy žijí, je na všechny uvalený strach před smrtí. Všichni tvorové se obávají smrti, protože to považují za své zničení, vyjímkou je Bohem osvícený člověk.

Všichni tvorové bojují o zachování svého života, protože se bojí smrti.

Všichni tvorové získávají tímto zápasem o zachování svého života sílu. Bůh požaduje dosažení síly, protože chce, aby duše prošly silným a bohatým vývojem.

Veškeré úsilí, které tvorové vynakládají k zachování svého života, způsobuje přírůstek síly v jejich duších.

Všechna námaha na pozemském světě stojí úsilí, ale to posiluje duševní sílu tvorů.

Všechna námaha vyvinutá pro zachování života na pozemském světě, když jsou k tomu použity také pozemské síly, dělá duši práceschopnější a hodnotnější.

Všechny duše jednoho druhu tvorů, které se vyvinuly a staly práceschopné, které v sobě vychovaly všechny vlastnosti, pro tento druh tvorů potřebné, jsou Bohem převtěleny do příštího vyššího druhu tvorů. Získají všechny síly a vzdělání toho vyššího. Tímto způsobem stoupají duše vzhůru až do nejvyšší hranice zvířecí říše a stanou se schopnými přejít do říše člověka.

Při jejich prvním vtělení k výše vyvinutým tvorům jsou velmi nezpůsobilí k práci a bezmocní. Získávají základní vlastnosti tohoto druhu teprve delším cvičením a často brzy zase zemřou nebo padnou jiným tvorům za oběť.

Nejsilnější a života nejschopnější tvorové kteréhokoli druhu tvorů jsou ti, kteří prožili již mnoho vtělení do téhož druhu a tím v sobě důkladně vyvinuli způsob života a boje o přežití.

Pozemská těla tvorů stejného druhu nejsou schopna vývoje k jinému, protože v nich obývající duše je udržuje stále na stejném stupni vývoje. Tvorové uvnitř tohoto druhu nepřestoupí určitý stupeň rozvoje, protože práceschopné duše jsou mezitím vtěleny k vyššímu stupni tvorů. Do každého druhu tvorů se nepřetržitě převtělují k práci způsobilé duše, které se vypracovaly z nižších druhů a jejich pozemská těla se tak silně nevyvíjí jako se vyvíjejí duše. Pozemská těla tvorů zůstávají nezměněna, zatímco se nepřetržitě mění duše, v nich obývající. Pozemská těla všech druhů živočichů jsou Bohem stvořena tajuplným aktem stvoření.

Bůh stvořil pozemské tělo člověka obdobným aktem stvoření, jako stvořil pozemská těla ostatních živočichů. Všichni tvorové získali

svoje pozemské tělo od rodičovském páru svého druhu, který Bůh povolal z jiného světa a tím vyvolal podobný vývoj na této zemi, jako probíhá na jiných pozemských světech.

V nesmírném božím vesmíru krouží nesčetné podobné pozemské světy. Bůh na jejich tvory dohlíží právě tak, jako dohlíží na tvory této země. Všichni tvorové jsou pod dohledem Boha a jsou upřímně přivedeni na místo, kde jsou schopni vykonávat hodnotnou práci.

Poctivá práce tvorů na pozemském světě jim umožňuje vzestup do nejbližšího vyššího pozemského světa, kam je Bůh prostorově přemístí.

Poctivá práce nejvýše vyvinutých tvorů pozemského světa dává podnět Bohu, aby tyto tvory prostorově přemístil, přetažením do nejbližšího jiného vyššího pozemského světa.

Poctivá, upřímná práce je taková práce, která je prováděna úsilovně a v souladu s božími přikázáními.

Poctivá práce je také ta, která přináší hodnotný výsledek pro vlastní duši.

Avšak takové tvory, kteří se vzpírají božím přikázáním, Bůh odvolá na jiný pozemský svět. Chce je vyřadit z pozemského vývoje, kterým procházeli, aby nerušili klidný a pokojný vývoj druhých, kteří od Boha neodpadli.

2. Kapitola

Zápas na zemi

Chci lidem objasnit, proč je jejich pozemský svět plný boje a nepřátelství mezi tvory navzájem.

Bůh zachránil mnoho rozčilených a vzpínajících se tvorů z jiného pozemského světa na tuto zemi, protože oni na jiném pozemském světě rušili vývoj svou zpupností proti božímu přikázání lásky ke svým bližním.

Všechny tyto skutečně kruté a nedůstojně žijící tvory chce nechat Bůh zhynout, až ukončí tento pozemský svět.

Všechny tyto velmi bezcitně a nedůstojně žijící tvory chce Bůh zničit, aby déle nerušili pokojný vývoj ostatních tvorů, upřímně plnících boží přikázání.

Bůh chce všechny odpadlé lidské duše zničit při zániku tohoto pozemského světa proto, aby snaživé lidské duše zbavil pout, která jim byla nasazena společným životem s odpadlíky.

Pozemšťanům upřímná práce umožní vzestup do příštího vyššího pozemského světa.

Upřímná práce pozemšťanů způsobí plný rozvoj síly jejich andělů, čímž nabudou moci se prostorově přemístit.

Upřímnou prací získají pozemšťané boží síly, které jim umožní záchranu ve vyšším bohatším pozemském světě.

Všechny vlastnosti, které potřebují pro způsob života v nejbližším následujícím vyšším světě, jim byly v tomto světě již od počátku božími přikázáními výchovou vštěpovány.

Pozemšťané ale nejsou schopni jim uložená přikázání ve vší důslednosti plnit, protože to zákonitosti tohoto světa nepřipouští.

Pozemšťané nejsou schopni splnit přikázání lásky ke všem tvorům, pokud se nechtějí stát bezmocnými a práce neschopnými, protože Bůh jim zákonem předepsal, jíst maso určitých zvířat.

Bůh jim pokojně uložil přikázání lásky ke všem tvorům, protože je chce připravit na jejich přemístění do vyššího světa, ve kterém přikázání lásky ke všem tvorům patří k nejvyššímu přikázání. V lidech vrozený pud starosti o potravu už nedovolí ono rozčilující nedůstojné a kruté usmrcování cenných pozemských těl vysoce vyvinutých zvířat, aby mohli požít jejich maso.

Opravdová a čistá bude výživa člověka v jeho důstojném vyšším světě, kam vystoupí, když se jeho anděl stane dostatečně práceschopným, aby ho mohl prostorově přemístit.

Bůh k tomu vyzve vyvolené posílené anděly, když budou mít vyvinuty všechny síly, které jsou potřebné k jejich způsobu života ve vyšším světě.

Bůh k tomu vyzve vybrané, posílené anděly, aby je dobrotivě doprovodil na druhou stranu, na slastnou novou zemi, o které Pán dal zprávu ve snech svého proroka Jana.

Pán bude nadále úsilovně vyvolávat u andělů sílu, protože jim chce již brzy umožnit opustění této Země.

3. Kapitola

Stvoření pozemských těl

Nyní jsem vyjasnil tajemství říše, o které Pán nechal hlásat v písmu Svatém a teď chci objasnit tajemství stvoření pozemských těl tvorů tohoto světa.

Pozemská těla různých druhů tvorů pocházejí od rodičovského páru jejich druhu, který sem Bůh povolal z jiného světa.

Pod božím vedením je duším skutečně umožněno vzrušující překonávání prostoru i když jejich vlastní vývoj je ještě k tomu neopravňuje. Bůh přestupuje pro tyto rodičovské páry zákon, podle kterého on prostorové přemístění dovolí uskutečnit jen posíleným andělům.

Vzrušující, skutečně tajuplné sestavení pozemských těl po provedeném, prostorovém přemístění duší těchto rodičovských párů na tuto zemi je dosaženo stejnou zákonitostí, podle níž jsou vysoce vyvinutí, důstojní lidé schopni své pozemské tělo rozložit, aby ho mohli na vzdáleném místě, ve vší jeho živosti a pracovní schopnosti, opět vystavět.

Také lidské pozemské tělo bylo takovýmto tajemným způsobem stvořeno, proto jeho důstojné tělo nepochází z říše zvířat.

Bůh sám zplodil lidské pozemské tělo, protože chtěl stvořit člověka jako svůj věrný obraz, aby ho dobrotivě a upřímně přetáhl k sobě vzhůru.

Bůh sám vytvořil lidem jejich pozemské tělo, aby se stali doopravdy jeho dětmi.

Bůh si přál vytvořit člověka podle svého obrazu, protože chtěl jeho duši připodobnit své.

Bůh vytvořil lidské pozemské tělo stejně, jako nechal vytvářet pozemská těla ostatních tvorů. Utvořil skutečně pozemské tělo se svou ženskou (samičí) částí tak, jako existovalo se svou ženskou (samičí) částí v jiném světě.

Sílu stvoření pozemského těla člověka se svou ženskou částí naznačil pán ve Svatém písmu slovy: "Učiňme člověka." Bůh ukázal velmi výrazně pozemským tvorům svou obětavou lásku tím, že se k nim sklonil, a že jim stvořil lidské tělo podobné svému obrazu.

Všichni Pozemšťané jsou Bohu povinni děkovat za tuto oběť lásky, protože jejich duše vysvobodil z jejich nuzného stavu v opičím těle a předal jim pozemská těla, která se podobají jeho obrazu.

Všichni Pozemšťané jsou Bohu povinni děkovat, protože jejich duše vysvobodil z jejich nuzného stavu v opičím těle, aby je vyzvedl vzhůru do božího, bohatšího a blaženého bytí ve vyšším světě.

Chci nyní objasnit, na čem se pozná první vtělení opičí duše do lidského těla, aby lidé upřímně a dobrotivě takovou ještě práceneschopnou duši pomáhali učit ovládnout její, pro ni nezvyklé, pozemské tělo.

Nuzní, ubozí, slabomyslní a apatičtí lidé působí odpudivě na jiné práceschopné lidi, aniž by si tito lidé mohli vysvětlit svůj pocit

odporu.

Nuzní, ubozí, slabomyslní a apatičtí lidé působí odpudivě na jiné práceschopné lidi, protože jejich duše se právě převtělily z říše zvířat do říše lidí.

Oni byli, jako nejvýš vyvinutá zvířata svého vysokého druhu, práce schopní, chytří a obratní, ale v jejich prvních lidských tělech jsou nebozí a nezpůsobilí k práci a hloupí, protože ve svém rozumu ještě opravdově nevyvolali schopnost hodnotně používat důstojné lidské tělo.

Teprve po mnoha vtěleních do lidského těla dosáhnou schopností, které je vyzdvihnou nad říši zvířat a teprve pak se stanou správnými lidmi.

Všichni Pozemšťané žijí ze zkušeností, které získali během svých nesčetných vtělení v říši zvířat a kde si vycvičili všechny vlastnosti potřebné pro převzetí lidského těla.

Při jejich prvních vtěleních, jako lidé, byli bez síly. Ale pozvolna se vyvíjeli nepřetržitým cvičením a posilováním rozumu a byli tak schopni využívat všech, v říši zvířat, získaných cenných zkušeností.

Bůh si dobrotivě přeje přitáhnout práceschopné lidské duše k sobě vzhůru a dává jim sám sebe za příklad.

Dobrotivý Bůh se mnohokrát vtělil do pozemského těla, protože svým dětem chtěl dát názorný a skutečně pro ně pochopitelný příklad, aby se k němu dokázaly rychle přiblížit.

Bůh dobrotivě ukázal svým dětem, jak by měly vyvinout své boží síly a tím se uvolnily z pout pozemského materiálního světa.

Mnohé silné duše již opravdově rozvíjí své boží síly, ale nepřehlédly ještě způsob, jakým tyto boží síly získaly.

Mnohé silné duše již upřímně používají své boží síly, ačkoliv nevědí, jak boží sílu obdržely.

Chtěl bych vám na Pánův příkaz vysvětlit tajemství, jak síly dosahují, aby byly práceschopnější na cestě k Bohu.

Cítí se vzpružení, práceschopní a silní, když poznají, že získaly pro sebe síly, které je pozdvihují nad jejich, ještě nuzně žijící, bližní.

Lidé budou pracovat rázněji na vývoji své duše k božímu životu, když poznají, že záleží jen na jejich práci, zda se přibližují rychleji na cestě k Bohu, nebo zda mají ještě před sebou nesčetné, namáhavé a vzrušující pozemské životy, které musí prožít bez cenné boží pomoci, protože boží síly své duše ponechaly nerozvinuté.

Pán laskavě a láskyplně ve svých nových slovech ukazuje všem lidem cestu, jak se mohou k němu dostat rychle, jistě a bezpečně.

4. Kapitola

O duši nazvanou anděl a jejím vývoji. Pánův čin spasení

Chci nyní objasnit, proč Bůh v Písmu svatém lidskou boží duši označil slovem anděl a chci objasnit, čímž se anděl odlišuje od duše zvířat.

Zvířecí duše byla přenesena pokojným způsobem do lidského těla, aby měla možnost vyvolat v sobě boží vlastnosti.

Všechny upřímné zvířecí duše dostanou od Boha lidské tělo, aby upřímně pokračovaly v práci na svém pozdvižení k Bohu.

Pánovým činem spasení obdržely všechny upřímné zvířecí duše duše boží, které jim dávají podíl na nebeském království, v němž Pán žije.

Všechny upřímné zvířecí duše si přály uzpůsobit svůj pozemský život v lidském těle jinak, než Bůh žádá, protože nebyly schopné překonat své pozemské sobectví.

Všechny upřímné zvířecí duše byly Bohem poučeny a vedeny, aby ho poznaly a mohly jeho příklad následovat.

Všechny upřímné zvířecí duše pracovaly pod vedením Pána, když obdržely lidské tělo, ale nerozeznaly jeho vedení, poněvadž si přály jít za svým pozemským sobectvím.

Chci objasnit tajemství dalších činů Pána pro spásu, aby bylo Písmo správně chápáno.

Všechny upřímné zvířecí duše, které se podřídily Pánovu vedení, obdržely boží duši a tato boží duše byla Pánem nazvána anděl.

Zpočátku byl anděl těch upřímných zvířecích duší chudý a slabý, protože jeho pozemská osobnost svou prací pod přikázáními Pána ještě nezískala dostatek síly.

Ale pozvolna sílil rozum pozemského člověka, protože Bůh ho nechal zápasit o zachování života, a posílením jeho rozumu sílily jeho boží síly, které Pán nazval andělem.

Všechno, co lidský rozum získá prací, přichází jeho nesmrtelné duši jako přírůstek síly, protože se vyvíjí vlivem síly rozumu.

Všechny upřímné zvířecí duše si přejí uplatnit síly jejich rozumu nejprve jen egoisticky, čímž jejich nesmrtelná duše, označená jako anděl, nedostává žádnou potravu a zůstává slabá.

Pán je ale nepřetržitě svými přikázáními poučuje a vede, čímž se pozvolna učí své pozemské sobectví překonat a pracovat pro Boha, čímž posilují svého anděla.

Člověk se stal snaživým, přál si poznat boží tajemství, pracovat na poznání nadpozemských pravd a pokoušel se využívat síly svého anděla pro egoistické účely.

Využíváním síly svých andělů se stali lidé velmi mocní a vzepřeli se nedůstojně a bídně proti Bohu.

Zneužíváním své boží síly se stali velmi mocní, ale také velký byl trest, který jim Bůh dal za jejich neposlušnost k jeho přikázáním.

Vše, co zjevení učí o odpadlých andělích je skutečně od Boha, neboť andělé skutečně odpadli od Boha, protože používali síly svých pozemských osobností proti božím přikázáním.

Sami andělé se vzepřeli proti Bohu, protože skutečně věřili, že jsou právě tak mocní jako Bůh. Bůh je vyhostil tím, že jim zakázal odhalovat své síly svým pozemským osobnostem. Andělé se museli vzdát dorozumívání se svými pozemskými osobnostmi, protože Pán uzavřel dveře, kterými se anděl a člověk navzájem přibližovali. Pozemský člověk byl oddělen od svého anděla a tím se stal zase nuzným a bezmocným, podobný nevědomému zvířeti. Vyhaslo všechno světlo v jeho duši, když byl od něho anděl oddělen a nastal opět vzrušující tvrdý boj o udržování života.

Člověk musel nyní používat všechny své síly k tomu, aby si vytvářel svůj nuzný život snesitelný, čímž Bůh rozvíjel jeho intelekt. Tvrdým bojem o zachování života posiloval intelekt lidí a tím sílili jejich andělé.

Člověk však setrvával dále v nevědomosti o tajuplné práci svého anděla. Bůh ho chtěl ponechat odděleného v temnotě pozemského způsobu života, dokud se mu úplně nepodrobí.

Bůh ale nepřetržitě člověka poučoval o tom, jak ztracené blaho opět nabýt. Zřetelně a naléhavě mu před očima ukazoval, že se jen podřízením jeho přikázáním bude schopen vrátit do ztraceného ráje.

5. Kapitola

Ztracený ráj

Nyní vám chci objasnit podobenství o ztraceném ráji, abyste správně rozuměli Bibli svaté.

Adam je symbol pro anděla, a Eva je symbol pro jeho pozemskou

osobnost.

Adam je zploditel Evy. Ona je narozena z něho, protože doopravdy anděl svou pozemskou osobnost vyvolá jemu odpovídajícím způsobem tím, že svým nadpozemským vlivem způsobí silné spojení dvou lidí, aby poté zplozené pozemské tělo vzal do svého vlastnictví. Bůh stvořil Evu ze žebra Adama a tímto podobenstvím chce skutečně objasnit, že pozemská osobnost pochází ze síly anděla.

Bůh opravdu spojuje anděla s jeho pozemskou osobností, jak to zřetelně vyjadřuje v podobenství o šťastném společném životě Adama s Evou v pozemském ráji.

Ráj byl skutečně podobný Zemi. Člověk žil spojený se svým andělem na pozemském světě, který obdrženou silou od svého anděla, změnil v ráj.

Eva se ale nespokojila se silnou láskou, kterou jí Adam podle božích přikázání poskytoval. Žádala si sobecky a nevědomky ještě další, více slastná potěšení, jejichž užívání porušovalo boží přikázání.

Adam se nechal Evou svést, k požívání zakázaného jablka, což má naznačit, že anděl se nechal svádět k vykonávání zakázaných činností sobectvím své pozemské osobnosti.

Adam pracoval nezodpovědněji než Eva, protože on dokázal prohlédnout, že ovoce, které si mu Eva přála vnutit, je mu od Boha zakázáno požívat.

Adamův hřích proti Bohu byl větší než Evin, neboť on byl silnější a uvědomělejší než ona, která svou dětinskou naivností šla jen za svým sobectvím.

Bůh vyjádřil tímto podobenstvím velmi zřetelně, že vina andělů byla absolutně mnohem větší než provinění chudobně a dětinsky žijících lidí, když se vzepřeli proti božímu přikázání.

Podobně jako je Adam v podobenstvích zobrazován jako praotec lidského pokolení, je ve skutečnosti praotcem anděl, který vytvořil nesčetné pozemské osobnosti, které postupně z vlastních sil tvoří skutečně malé lidské pokolení.

Všechny tyto nesčetné pozemské osobnosti, které jsou anděly tvořeny v přiměřeném a od Boha jim předepsaném časovém odstupu, nesou v sobě Adamův hřích, který je po pravdě řečeno dědičný hřích, protože andělův hřích proti Bohu dědí všechny pozemské osobnosti.

Člověk je skutečně pod zákonem dědičného hříchu, protože se na něho přenáší také všechny viny dřívějších pozemských osobností

jeho anděla, které ještě nebyly odčiněny.

Všechny vlohy a schopnosti, které jsou mu vrozeny, jsou zděděny z dřívější práce pozemské osobnosti jeho anděla, tím se vysvětluje, proč někteří lidé již jako děti projevují neslýchané síly a schopnosti.

Všechny zděděné vlohy a schopnosti obdrží člověk na základě zákona dědičného hříchu a tím se tyto vlohy a schopnosti musí zákonitě projevit v jeho životě.

Život lidí je neradostný, protože na něho musí působit to, co dřívější pozemské osobnosti jejich anděla způsobili a oni skutečně žijí pod kletbou dědičného hříchu.

Ale když se lidé odevzdají Bohu a důstojně se podřídí vedení svého anděla, který jim sděluje vůli Pána, mohou být vysvobozeni z dědičného hříchu, protože jim sám Bůh dává jejich myšlení a jednání a působí tak ubývání vlivu dřívějších pozemských osobností jejich anděla.

Pozemský člověk bude velmi šťastný, když božím vedením anděla vymaže dědičný hřích a Bůh sám mu předepíše myšlení a jednání a udělá ho důstojnějším, než byl předtím ve svém neosvíceném stavu.

Člověk nehřeší, když plní boží přikázání, která nařizují hodnotnou a důstojnou spolupráci mezi andělem a člověkem. Člověk poté myslí a jedná jen jak Bůh žádá.

Člověk, který se tímto způsobem podřídil Božímu vedení bude velmi šťastný, neboť je vysvobozen od dědičného hříchu.

Člověk, který se moudře podřizuje božímu vedení je naplněn silou, poněvadž Bůh na něho přenáší část svých sil.

6. Kapitola

Vysvětlení významu proudu vody v rajské zahradě

Oddělení anděla od jeho pozemské osobnosti a neradostné bytí jich obou je následek hříchu, což je v podobenství označeno vyhnáním z pozemského ráje.

Všichni pozemšťané žijí v odloučení od svého anděla, a proto žijí nuzně, bezradně a zmateně.

Všichni pozemšťané budou Pánem vysvobozeni z jejich nuzné situace, když se ve všem podrobí jeho přikázáním.

Všichni pozemšťané budou Pánem vysvobozeni z jejich nuzné, zmatené, bezradné situace, způsobené jejich odloučením od jejich anděla, když budou plnit boží přikázání.

Bůh si přeje vidět tuto podmínku veskrze splněnou, než lidem dovolí návrat do pozemského ráje použitím síly jejich anděla,.

Když Bůh nechal v podobenství protékat rajskou zahradou mohutný tok, tak velmi zřetelně vyjádřil, že chce lidem, kteří ho poslušně následují, předat mohutné síly.

Bůh upozorňuje v Písmu svatém vždy stejným podobenstvím, jak lidem předá svou boží sílu a nazývá svou boží sílu živou vodou nebo vodou života.

Voda skrývá v sobě všechny síly, proto Bůh zvolil toto podobenství.

Bůh by chtěl vyjádřit tímto podobenstvím o mohutném toku, který teče rajskou zahradou, že bude lidi, kteří ho poslušně následují, posilovat a vyživovat mocnými silami.

Bůh také naznačil v tomto podobenství, že rozdělí lidem, kteří ho poslušně následují, předané boží síly do čtyř zřetelně rozdílných sil tím, že nechal velký tok rozdělit do čtyř proudů.

Chci upřímně vysvětlit, co tyto čtyři toky v podobenství znamenají, aby bylo poznat, že já sám jsem předal toto podobenství.

Chci upřímně důvěřivě lidem, kteří mne následují, vyložit celou Bibli svatou, protože ji ještě nejsou schopni úplně chápat.

Já jim chci objasnit všechno, co jim Bůh nyní dopřává vědět, aby s radostí poznali, jak mocně je Bůh vedl zastřenými tajemstvími Svatého písma.

Tím, že Bůh svá tajemství ponechal zahalená, stali se lidé silnějšími, než kdyby jim Bůh jejich síly odhalil, když jejich ještě nevyvinutý pozemský rozum pracoval nezodpovědně.

Většina dnešních Pozemšťanů se stala již přičinlivými, silnými a zodpovědnými, a proto jim nyní Bůh láskyplně a dobrotivě svá tajemství odhalí.

Lidé jsou dnes schopni lépe pochopit boží vedení, než byli schopni dříve, kdy jejich pozemský rozum ještě nepracoval dokonale a zodpovědně.

Lidé se dnes rádi podrobují božím příkazům, než tak činili dříve, protože poznali nebezpečí, že je neposlušnost vede k jejich nedodržování.

Lidé dnes budou používat mocné síly svého anděla, aby se Bohu zalíbili, protože poznali boží trest, který jim před dávnými časy vyneslo jejich zavrženíhodné egoistické používání těchto sil na újmu svých bližních.

7. Kapitola

Čtyři toky jako symboly božích sil v člověku

Chci nyní vyložit, co znamenají čtyři toky v ráji.

Podobně jako velký proud jsou také čtyři toky symbol pro boží síly.

S důrazem bych chtěl vyzvat lidi, že by měli v sobě rozvíjet čtyři hlavní síly, aby se jejich situace na pozemském světě stala šťastnější, jako byla velmi šťastná situace Adama a Evy v pozemském ráji, když mohli užívat tento velký tok s jeho vedlejší přítoky.

Bůh chce udělat pozemšťany šťastné, když budou ve všem dodržovat Jeho přikázání, vyhlášená dnes novými, láskyplnými slovy a obdrželi síly naznačené těmi čtyřmi toky.

První tok je symbol pro sílu andělova Božího Slova, které pozemšťan bude stále vnímat, a tím nalezne zlato boží pravdy, protože anděl zprostředkovává lidem objasnění božích tajemství.

Upozornil jsem, že anděl také dokáže vysvětlit tajemství pozemské hmoty na zemi, kterou tok protéká a dovolí oběma nalézat skutečně tajemné materiály.

Na upřímnou, pilnou a uctivou konzultaci s andělem obdrží člověk pokojnou, cennou a skutečně dobrotivou vysvětlující odpověď anděla a tím pozná, že je ve skutečnosti velice mocnou duchovní bytostí, než si myslil během svého chudobně stráveného života v odloučení.

Druhý tok je symbolem pro lidskou sílu, která vzbudí opravdové zdraví pozemského těla, aby bylo plné síly jako jsou mouřenínové, jejichž zemí ten tok protéká.

Člověku, který ho poslušně následuje, Bůh propůjčuje síly tím, že ho nechá domlouvat se svým andělem a nechává si objasnit vše, co jeho tělu škodí a co je pro tělo nutné, aby zůstalo zdravé a plné síly, aby skutečně upevnil a zachoval své zdraví.

Velmi zajímavé bude pro člověka následujícího poslušně Boha odhalení, že jeho anděl mu napomáhá být zdravější a silný, že mu skutečně ochraňuje jeho tělo, aby hodnotněji a déle dokázalo pracovat na pozemském světě, než by to bylo možné bez jeho rady a jeho pomoci.

Znepokojující bude pro všechny lidi, kteří Boha nenásledují, odhalení, že lidé, kteří jsou vedeni od svých andělů příkazy Pána, jsou schopni žít hodnotněji a déle na pozemském světě, než oni.

Od Boha odpadlí lidé si budou vzrušeni přát vrátit se k Bohu, když poznají, že upřímné podrobení božímu vedení již také na zemi přináší štěstí a požehnání.

Všichni Pozemšťané budou vzrušeně požadovat být Bohem vedeni, když poznají, že je Bůh chce dobrotivě a láskyplně vést k bohatšímu, hodnotnějšímu a šťastnějšímu způsobu bytí.

Třetím tokem jsem naznačil sílu, která umožňuje opustění pozemského těla s pomocí anděla a zase se bez úhony do něho vrátit.

Nepřál jsem si toto tajemství ještě tehdy odhalit, proto jsem nedal žádnou nápovědu, která by výklad tohoto symbolu mohla ulehčit.

Ukážu lidem, kteří následují poslušně Boha, jak mohou opustit s pomocí svého anděla své pozemského tělo a opět se bezpečně a správně do něho vrátit.

Všem lidem, pracujícím uctivě a poslušně pod vedením jejich anděla, si Pán přeje umožnit dosažení spasení ducha a žít šťastně, a tím jim splnit to, co svým vyvoleným slibuje v Písmu Svatém.

Pán opravdu vysvobodí své vyvolené, protože ho se zalíbením následovali.

Čtvrtý tok je symbol pro sílu, jejíž pomocí anděl pozemské tělo rozpustí a na vzdáleném místě zase sestaví ve vší jeho činnosti a živosti.

Bůh si nepřeje, aby lidé toto vzrušující tajemství prohlédli, proto ani já nedávám výkladu tohoto podobenství zřetelný význam.

Pán dává lidem, kteří ho poslušně, uctivě a pilně následují, k dispozici mocné síly andělů, protože chce, aby se mu přibližovali a obdrželi podíl na jeho velkoleposti.

Přeji si také objasnit podobenství o stromu poznání dobra a zla a o stromu života.

Stromem poznání dobra a zla označuji stav lidí v odloučení od jejich anděla. Člověk odděleně žijící od svého anděla, může jen svým svědomím rozpoznat dobro a zlo, protože svědomí mu jen náznakem zprostředkovává nabádání anděla.

Stromem života jen náznakem označuji stav lidí, kteří ve spojení se svým andělem obdrží věčný život.

8. Kapitola

Bytost strážného anděla

Můj původní úmysl, reprodukovat to, co jsem obdržela v poučeních o tajemství anděla strážného, byl mým andělem zmařen, když prohlásil, že chce nyní sám psát dále, že si přeje toto tajemství ještě rozsáhleji ujasnit, než bych to dokázala já z mého dosud přijatého poučení. Tak jsem obdržela jen přehled o průběhu Stvoření, který mně samé dosud ještě nebyl vysvětlen, o kterém jsem obdržela jen náznaky, které mi nedaly ještě žádný jasný obraz. Pro chápání tajemství andělů leží velká potíž pro rozum lidí v tom, že vědomí je dělitelné. Člověk nemůže rozumem pojmout, že v lidech je vyšší, boží vědomí, které má podíl na moci a vesmírné moudrosti boží, a že vedle něho je nižší, pozemské vědomí, které je ohraničené a omezené a často skutečně opravdu hloupé, a tak zhola nic nechápe, jak vyšší boží vědomí pracuje. Nižší pozemské vědomí nedokáže vyšší boží vědomí pojmout a oproti tomu, je těžko pochopitelné, že vyšší boží vědomí hlídá a řídí nižší pozemské vědomí.

Mnohým lidem se bude jevit nepochopitelné, že mají kromě svého běžného, malého já, které sami znají, ještě neviditelné, takřka hrozivě záhadně velké já, a že obě tato já se spolu mohou bavit jako dva dobří přátelé.

Všechna náboženství pracují na vysvětlení tohoto tajemství tím, že chtějí vychovávat k tomu, aby se nižší pozemské vědomí úplně podřídilo vyššímu božímu, to znamená, jak jsem již popsala, že se člověk nechá vést od svého anděla. Katolická církev to vyjádřila ve svém učení velmi jasně a srozumitelně. Čtu v katolickém katechismu v kapitole o andělech následující:

Co dlužíme strážnému andělu?

Máme mít ke strážnému andělu úctu,

máme se k němu modlit,

máme jeho rady následovat.

Tím je řečeno krátkými slovy všechno potřebné, abychom se od anděla nechali vést. Ale velké tajemství anděla strážného tím není vysvětleno.

Můj anděl k tomu říká ještě následující:

Tato záhada se ti jeví být zajímavá, ačkoliv ji již po celá léta zažíváš, jak já, tvé vyšší boží vědomí mluví k tobě, k mému nižšímu pozemskému vědomí.

Lidský intelekt toto tajemství skutečně nedokáže pochopit, protože

rozum byl od Boha zřízen jen pro chápání pozemských věcí.

Všechno duchovní dění, protože stojí pod vyšší zákonností, nedokáže rozum podchytit.

Tvé osvícení se bude zdát lidem vzrušující, protože oni zřetelně na této knize rozeznají, jak ty pracuješ úplně odlišně ode mne.

Nebudou moci zaměnit tvůj způsob práce s mým, když budou upřímně porovnávat.

Lidé nechápou tajemství tvého osvícení, ale porozumí mu, když oni sami trpělivě a oddaně svému andělu nabídnou svou ruku ku psaní. Budou osvíceni, když rozeznají upřímnou boží práci, když jim vedením ruky napíše utěšující slova.

Všichni lidé, kteří tě budou následovat na tvé slastné cestě k Bohu, obdrží potvrzení tvého osvícení svým vlastním osvícením.

Abych ukázala, jak je možné, že se můj anděl může vměšovat do práce, kterou činím sama od sebe, chci objasnit, jak jsem s ním neustále ve spojení.

Počáteční psaní tužkou pokračovalo půl druhého roku. Během této doby jsem tedy dokázala získat radu a poučení jen položením otázky u psacího stolu a odpovědí mé automaticky píšící ruky.

Na každé zavolání mého anděla jsem musela jít k psacímu stolu a nabídnout mu ruku s tužkou, abych se dověděla, co ode mne chce. Toto zavolání anděla chci rozsáhleji vysvětlit také ještě níže.

S mým postupně silně narůstajícím pracovním zatížením, které mi můj anděl přinášel, se pozvolna ukázala nutnost osvobodit se od papíru a tužky. Můj anděl prohlásil, že my to «chudé, nedůstojné pomocné zařízení» nyní již nepotřebujeme, on může také ke mně mluvit bez nich.

Udělal to tak, že pohnul mou rukou, která náhodně uvolněně ležela na stole. Já jsem zaznamenala sílu, která vždy rukou pohybovala a zpozorněla jsem. Palcem podepřenou špičkou ukazováčku jsem viděla na stole namalovaná písmena, která jsem bez obtíží dokázala číst.

Tento způsob volného psaní, který můj anděl pojmenoval «slastné psaní», se brzy vyvinul zcela překvapivým způsobem dále. Dokázala jsem v každé, jen myslitelné situaci, přijímat jeho výroky. Schopnost vnímání lehkých automatických pohybů ukazováčku se brzy zdokonalilo natolik, že jsem mohla výroky anděla přijímat dokonce při chůzi v kapse kabátu.

V noci bylo psáno na přikrývce, ve dne na šatech, v kapse, na stole, vstoje na straně těla u svisle visící ruky, na stěně, na klíně - jedním

slovem: možnosti byly neomezené. Tím začal téměř nepřetržitý dialog, který měl za následek, že jsem dokázala jít o hodně klidněji a s větší jistotou svou cestou dále, cítila jsem se naprosto chráněna před nesprávnými činy, protože jsem svého anděla mohla v každé situaci požádat o radu.

Náš dialog byl tímto způsobem stále důvěrnější a samozřejmější, a tak se stávalo, že jsem se svého anděla ptala o radu také při písemných pracích, které jsem sama prováděla, na př. u psaní dopisů. Vždy mi pomohl a velmi často psal dále mé dopisy sám tím, že mi slovo za slovem diktoval, protože si přál něco vyjádřit ještě trochu jasněji a důkladněji, než jsem já byla schopna. Někdy psal mé dopisy také docela sám.

Také jsem poznala v průběhu «slastného psaní» stále víc význam slova «anděl strážný», neboť jsem byla nyní ve všech situacích skutečně od něho v plné lásce chráněna a byla mi poskytována rada. Vyvedl mne opatrným a zřetelným vedením z nebezpečí a vysvětlil mi jaké potíže by mne očekávaly.

Nebylo nic, co bychom spolu neprojednali a pro co bych nedostala radu a vysvětlení. Byly mi naznačeny skryté myšlenky jiných lidí a vyjasněn jejich způsob jednání. Také mi radil jak se mám obléci podle očekávaných povětrnostních podmínek a kdy mohu jít, abych se nevydávala nepříjemnostem při překvapujících povětrnostních změnách, volbou nevhodného nebo neúčelného oděvu.

Když jsem uposlechla rady svého anděla, mohla jsem podnikat dlouhé procházky, aniž by mne překvapily nepředvídané přívaly deště. Když jsem se před procházkou nezeptala o radu, nebo na ni nedbala nebo ji nenásledovala přesně, byla jsem vystavena nepříjemnostem jako dříve před jeho vedením.

Anděl mi radil prostřednictvím «slastného psaní» také v každodenních malých potřebných úkonech, jako na příklad při přípravě pokrmů. Poučoval mě zcela pečlivě, jak mám upravovat pokrmy, aby neztrácely sílu. Připomněl mi na příklad pokrm, na který jsem zapomněla, protože jsem byla zaměstnána něčím jiným, vzít včas z plotny, aby se nespálil. «Ukazoval» mi nečistoty na potravinách, které jsem dříve nepostřehla.

To se dělo tak, že jsem měla nečistotu zcela jasně před očima, takže jsem ji mohla odstranit. Já bych to bývala nepovažovala za vedení způsobené mým andělem, kdyby mi můj anděl pravidelně při tom nevysvětloval:

Ukazuji ti to, abych tě ochránil před onemocněním.

Také mi často řekl:

Hlídám přísně tvou výživu a přeji si, abys svou stravu vždy připravovala sama, neboť jen tak tě mohu ochraňovat před onemocněním. Lidé připravují velmi nečistě své pokrmy a tím své orgány zmatou a onemocní.

Někdy se dělo chránění před nečistotou opravdu drastickým způsobem. Jednou jsem nesla pět vajec v rukou, když náhle má pravá ruka sebou cukla a jedno vejce padlo na podlahu. Puklo a vytekla zelená, páchnoucí kapalina. Ihned se ohlásil můj anděl a řekl:

Strčil jsem do tebe, protože jsem ti chtěl to divné vejce odebrat, nepřál jsem si, abys měla tvůj chutný pokrm pokažen.

Bylo to za mnoho let jediné zkažené vejce, které se mi dostalo do rukou. Dostávala jsem dalekosáhlé poučení o omylech lidí, kteří svou náruživostí udělat své pokrmy co možná pestré a složitě připravené, znehodnotí z velké části potraviny nebo je přímo udělají škodlivé.

Bylo mi přesně oznámeno, jakým způsobem mám těch několik potravin, které můj anděl pro moje tělo označil za cenné, měla připravovat a v jakém pořadí bych je měla jíst, aby je orgány správně využitkovaly, aniž by utrpěly škodu.

Plnila jsem všechny pokyny, které mi můj anděl dal, a tak byla má výživa od základu jiná než dříve. Výsledkem bylo, že jsem se stala nesrovnatelně výkonnější a veselejší, mé tělo se stalo poddajnějším a sneslo větší zatížení než dříve - zatíženo stále se zhoršujícím onemocněním, kdy jsem cítila, že ztrácím pozvolna sílu.

Můj anděl mi během dvou let úplně vyléčil, svou přesnou dietou a jinými poučeními pro ošetřování těla, zděděnou chorobu, pozorovanou od mého mládí a nepříjemně zatěžující tělo. Předepsal mi během této doby různé «kúry», nemálo vydatných léčení hladem, mléčné, ovocné kúry atd., které jak vysvětloval, všechny orgány těla důkladně vyčistí a posilní a pozvolna vyléčí. Říkal:

Všechny tvé orgány byli již nemocné, protože jsi své tělo nesprávně ošetřovala, ale já ti je vyléčím, když mne budeš ve všem poslušně následovat.

V tomto ohledu nebylo ale vždy snadné se přizpůsobovat požadavkům mého anděla, neboť se mnou často zacházel opravdu bezohledně. Výsledek jeho přísnosti je ale pro mě naprosto potěšitelný, cítím se dnes svěží a práceschopnější než jsem byla kdysi a zřetelně jsem poznala, že jsem se během svého celého dosavadního života špatně stravovala.

9. Kapitola

Ze života zvířat.

Člověk, který dosáhne tohoto bezprostředního dorozumění s andělem a je dost daleko vyvinut, aby tohoto dorozumění úctyplně, ale i plodně pro sebe a jiné uměl zužitkovat, ten se ani chvilku nenudí nebo je nečinný. Je vždy co projednat nebo zeptat se a život je bohatší a hodnotnější a člověk se nepřetržitě dozvídá nazírání anděla přes věci, které až doposud posuzoval jen svým rozumem. V přestávkách mezi uloženou prací jsem často obdržela poučení, které mi usnadňovalo chápání světa drobných i velkých zvířat. Chci několik takových poučení uvést.

V lednu, kdy je zde v horách vysoko sněhu, mi vletěla vosa do verandy. Podivila jsem se tomu. Můj anděl prohlásil, že on mi tohoto malého živočicha poslal, protože by mě chtěl tímto způsobem poučit. Měla jsem jí chytit. Chytila jsem ji pod sklenici a pozorovala ji s lupou. Byla silná a živá a hladila si předními nohama čidla a hlavičku a střídavě zadními nohama celé zadní tělo. Zeptala jsem se svého anděla proč to dělá, je přece nemožné, že by byla tak špinavá, aby se musela nepřetržitě čistit. Obdržela jsem následující odpověď:

Ve skutečnosti se ona snaží tímto způsobem dosáhnout slastných pocitů.

Všichni tvorové se snaží slastné pocity získat, protože Bůh jim předepsal se tak slastně bavit, jak jim to jejich pilný způsob života dovolí a jak si sami přejí.

Všichni tvorové zkoušejí sami sobě způsobit slastné pocity, když jsou odděleni od svých druhů, kteří jim tyto slastné pocity mohou vyvolat lépe.

Bůh uložil tvorům vyvolávat svým společníkům pocity slasti, protože Bůh by je tím chtěl udělat živější, pracovitější a doopravdy také hodnotnější.

Všichni tvorové si přejí získat pocity slasti tak hojně jak jen možné, protože se obávají smrti.

Vyvinutější, hodnotněji fungující tvorové tuší úplně zřetelně blížící se úmrtí, protože pozorovali plni strachu umírání svých společníků.

Úzkostlivé tušení smrti zvyšuje jejich touhu po slasti, protože úmrtí považují za skutečnou zkázu.

Jejich strach před smrtí je větší, když se cítí sami, odděleni od

svých společníků.

Slastné pocity, které jim pomáhali vyvolat jejich společníci svým přičiněním, chtějí vyvolat pak sami.

Všichni od svých příbuzných oddělení živí tvorové mají popletený pud ke slasti, čímž se stávají ubohými a bez ochranné síly, protože správně fungující slastný pud posiluje pozemské síly.

Všichni od svých příbuzných oddělení živí tvorové se ale stávají, svou úzkostlivou samotou, ve své duši způsobilejší k práci, protože se stávají citlivější pro překvapivé dojmy z okolního světa.

Já jsem nechala vosu dále poletovat po verandě a dala jsem jí lízat med. Můj anděl mi ale vysvětlil, že já jí nemohu prodloužit život, neboť je její čas naplněn, že příští den musí skonat, protože to má tak od Boha předepsáno. Měla bych ji příští ráno pustit z okna ven a ona padne do sněhu a skoná.

Na jejím vyčerpání poznáš, že ji Bůh volá, protože její čas je naplněn, bylo mi řečeno.

Příští ráno jsem nenechala vosu vylétnout z okna ven, protože jsem jí chtěla dopřát ještě létání sem a tam ve verandě. Po několika hodinách jsem zpozorovala, že se unavená na zemi točí kolem a brzy se začala křivit. Pozorovala jsem, že musí trpět velké bolesti, neboť ohýbala zadní tělo jako v křeči až k hlavě. Položila jsem ji na slunce, protože jsem myslela, že ji posílí. Ale její křeče se ještě zvětšily. Můj anděl pravil:

Poznáváš, jak jsi její útrapy posílila, protože již nesnese silné záření slunce.

Všichni tvorové se schovávají do tmy, když cítí blízké úmrtí, protože síly slunce je rozrušují a tím se zvětšují jejich útrapy.

Položila jsem vosu do tmy a byla o něco klidnější. Po delší době, zatím co se neustále kroutila, zemřela s bolestí vyzvednutým zadečkem.

Poznáváš, jak neobyčejně strastiplné je umírání, neboť Bůh si přeje, aby tvorové trpěli.

Všichni tvorové trpí při svém zákonitém umírání, protože Bůh to tak předepsal.

Všichni tvorové trpí smrt těla na kříži, protože Bůh jim toto utrpení uložil.

Bůh jim uložil toto utrpení, protože by chtěl tímto utrpením udělat jejich duši silnou.

Rozeznala jsi zřetelně, že Bůh skutečně tomuto malému živočichovi

předepsal jeho hodinu smrti, jak jsem ti předtím řekl, že tento živočich příští den zemře.

Také jsi poznala, že jsi ho nemohla před smrtí vůbec uchránit, jakkoli jsi mé nařízení chtěla ze soucitu obejít, abys malému živočichu prodloužila život.

Řekl jsem ti to klidně a zřetelně, že na jeho vyčerpání rozeznáš, že Bůh ho povolal, protože se jeho čas naplnil.

Ty jsi ale věřila, že ve sněhu zemře a před tím jsi ho chtěla ochránit.

V Božím plánu vůbec nebylo, aby tento živočich ve sněhu skonal, ale Bůh ti tohoto živočicha poslal, aby ti před očima zemřel, jak jsem to tobě jasně předtím řekl, ač jsem ti radil, ať ho pustíš ven, aby zemřel ve sněhu.

Já jsem ti chtěl názorně tímto příkladem ukázat, jak ty skutečně boží vůli plníš, ačkoliv si myslíš, že jednáš z vlastní vůle.

Také jsem ti ukázal na smrti tohoto malého zvířátka, jak Bůh skutečně každému tvoru předepsal jeho hodinu smrti a jak se žádný živočich od tohoto, jemu od Boha nařízeného zákona, nemůže osvobodit.

Nedávno jsem viděla psa s nohama zalitýma krví jak žalostně kulhá domů. Byl asi pokousaný nebo přejetý. Zeptala jsem se, proč to ubohé zvíře musí tak trpět a obdržela jsem následující odpověď:

Bůh si přeje, aby tvorové opravdově a opatrně své cenné pozemské tělo ošetřovali, aby ho chránili před nebezpečím.

Ukázal jsem ti toho psa, abys napsala, jak Bůh tvory vychovává utrpením, které jim zprostředkovává.

Všichni tvorové se zmátnou občas tím, že své cenné pozemské tělo přivedou do nebezpečí a když poranění připustí, pak Bůh připraví jejich pozemskému tělu citlivé bolesti.

Tímto způsobem vychovává Bůh tvory k tomu, aby pozemské tělo opatrně a moudře chránili, neboť Bůh si přeje růst duše od pozemského těla k pozemskému tělu, aby se duše staly dost silné k obývání božího lidského těla.

Duše má být vyškolena, aby správně dohlížela a chránila pozemské tělo, dřív než ji Bůh převede do božího lidského těla, protože Bůh chce vidět lidské tělo upřímně ochraňované od v něm bydlící duše.

Budeš tomu lépe rozumět, když ti vysvětlím, že se tento pes nebezpečnými útoky jiných psů zneschopnil tím, že si vyvolal obzvláštní útrapy od vzteklé činnosti psů proti svému jemnému tělu.

Strastiplné je pro něho poranění, a tím se on podobných útoků strachy vyvaruje, protože si nebude přát, aby prožil podobné útrapy.

Bude se vyhýbat ve strachu takovým psům, kteří jsou plní zla, protože nebude moci zapomenout na tuto vzrušující událost.

Jindy jsem viděla na procházce na ulici stát uvázané telátko. Zpozorovala jsem, jak se celá jeho zadní část těla chvěje hrůzou. Viděla jsem, že telátko je tak uvázané, aby se mohlo dívat přímo do otevřených dveří porážky v jatkách. Přiblížila jsem se a viděla, jak právě porážejí tři vepře. Jeden ležel v krvi na zemi a druzí dva byli právě čtvrtceni. Telátko se muselo na to všechno dívat a pochopilo to. Třáslo se nepřetržitě strachem a dívalo se dovnitř velkýma otupělýma očima. Všechny zoufalé pokusy osvobodit se od pouta byly marné. Vidělo zřetelně, že nedokáže smrti uniknout. Nemohla jsem tento zážitek nikdy zapomenout. Můj anděl k tomu řekl:

Ukázal jsem ti to zvíře, abys poznala, jak více vyvinutá zvířata již dobře rozpoznají, že budou lidmi usmrceni.

Ukázal jsem ti útrapy tohoto telátka, které si přálo vesele žít na pozemském světě, jako si to žádají všichni pozemští tvorové.

Bylo zabito dřív, než dokázalo splnit zákon svého života, který mu byl předepsán: vyvíjet se k silnému, báječně čistě žijícímu zvířeti a aby jeho maso, Bohem darované lidem k výživě, lidi neobyčejně posilovalo a pomáhalo v růstu.

Bůh uložil člověku jíst maso hovězího dobytka teprve po správně a radostně prožitém čase na pozemském světě. Když tento skot v plné síle, během svého na zemi prožitého času, využil pro vývoj své duše správně boží zákony, jak to Bůh předepisuje.

Člověk se ve svém sobectví staví proti božím zákonům tím, že zabíjí jemná, mladá zvířata, která právě dosáhla pozemský život, jejichž cenné duše si upřímně přejí žít pozemský život v plné síle a štěstí.

Bůh ukládá upřímným bohabojným lidem, kteří ho chtějí následovat, aby od nynějška nejedli nevýživné chudé maso těchto jemných mladých zvířat.

Bůh jim ukládá, aby odhodlaně odmítli, když jim jejich bližní nabídnou maso těchto jemných mladých zvířat.

Bůh žádá, aby všechna tato jemná, mladá zvířata, požadující upřímný život plný síly a štěstí, byla od nynějška chráněna před zabíjením.

Tato jemná mladá zvířata nejsou vůbec tak nevědomá tupá a necitlivá, jak si člověk představuje pohledem na nevýrazný, skutečně

otupělý výraz jejich očí. Bůh jim dal opravdu velmi cenný citový život, o kterém nemá člověk tušení a učinil je schopné snést velké utrpení.

Lidé mají o všechna tato jemná, mladá zvířata pečovat a vychovávat je podle jejich biotického zákona, aby vyrostla a dospěla v silný dobytek. Po přiměřeném čase, během kterého tento skot podle božích zákonů slastně žil, může být v úctě poražen a jeho hodnotné čisté maso podáváno k výživě lidí.

Bůh žádá, aby lidé svá ochablá těla posilovali, a proto jim ukládá, aby se živili jen hodnotným, čistým a sílu dávajícím masem.

Všechno ostatní maso, které si lidé obstarávají od slabších zvířat, není tak čisté a nedodává tolik síly, jako maso těchto důstojných a čistě žijících, silných zvířat.

Když jsem jednou pozorovala pasoucí se stádo krav, pravil můj anděl:

Velmi pilná, nepřetržitá pastva a přežvykování těchto silných, čistých zvířat ti zřetelně vysvětluje boží zákon, kterým je řízen pozemský život těchto zvířat.

Všechna tato samičí zvířata mají nepřetržitě pracovat, aby mohla dodat lidem čisté, cenné, sílu dodávající maso, které jejich těla hodnotně posiluje.

Všechna tato samičí zvířata by měla svoje telátko bez překážek moci živit mlékem, které mu pilně vydobudou. Bůh jim toto mléko pro jejich telátko dal, aby vyrůstalo v obzvláště silného tvora a sloužilo lidem k výživě po správném vyplnění svého životního zákona.

Bůh si přeje, aby tito tvorové žili Bohem uloženým způsobem radostně, protože skutečně také maso těchto silných zvířat, která svůj biotický zákon splnila, je pro člověka výrazněji posilující, než maso přiškrceně žijících zvířat.

Bůh chce učinit lidi obzvláště silnými a plnými radosti, když jim radí požívat tuto čistou, sílu dávající potravu.

Lidé si však mohou mléko brát i pro sebe, když je telátko nasycené, nebo když již mléko nepotřebuje, protože Bůh dal skotu více mléka než telátko potřebuje..

Lidé se tě budou zvědavě ptát, co dělat, když nebudou mít chutné a hodnotné máslo. Řekni jim pak, že Bůh jim doporučuje mnohem hodnotnější výživu, než je máslo. K tomu účelu by neměli promrhat neobyčejně hodnotné mléko a dát je telátku, které jim svou pilnou prací pro své tělo dodá hodnotnější o mnoho zdravější, posilující výživu, než je máslo.

Bůh dal lidem jiné druhy čistého, skutečně také hodnotného tuku, proto nejsou odkázáni na máslo. To jim Bůh nedoporučuje a je tvořeno proti božím příkazům.

Bůh trestá všechna přestoupení božích příkazů, tím že lidem, kteří nectí a nedodržují jeho příkazy, uloží slabosti a nemoci. Oni žijí pak méně aktivně a příjemně než lidé, kteří upřímně boží příkazy ctí a dodržují.

Poraď všem upřímně boží příkazy ctícím lidem, aby jemné a cenné hovězí maso dlouhou přípravou neznehodnotili. Krátce je jen opekli, aby si ponechalo vzácné životní síly.

Poraď jim také, aby nechali maso svými orgány hodnotněji zpracovávat, než to činili doposud. Aby k masu nejedli žádnou jinou potravu, než trochu pečeného chleba a když si chvíli po jídle odpočinou a orgány začnou maso zpracovávat, ať sní kořeněné nakyslé ovoce, aby tak zabránili všem škodám, které by mohlo maso v těle vyvolat.

Dostala jsem ještě jednou následující poučení týkající se skotu. Šla jsem opět na svou každodenní procházku kolem stáda krav a uviděla jsem krávu, jak odstrčila větší tele, které se vedle ní páslo. Tele šlo několik kroku dál a páslo se klidně dále. Ptala jsem se svého anděla, proč ho odstrčila - bylo to přece očividně její vlastní tele.

Kráva byla rozčílená, že jí tele chtělo vzít potravu. Rozzlobila se na tele, protože věřila, že jí chtělo rozzlobit, ale nezranila ho, neboť mu nechtěla udělat nic zlého. Přála si jen, aby se mohla bez překážky dále pást.

Tázala jsem se, proč zvířata pro své již větší mladé necítí již žádnou lásku.

Objasním ti to. Přál jsem si tvou otázku, protože bych tě chtěl poučit o tom, že zákony podle nichž nechává Bůh zvířata pracovat, jsou naprosto odlišné od těch, které Bůh předepsal lidem.

Všechna zvířata milují své mladé, jen pokud jejich pomoc a ochranu potřebují.

Bůh dal zvířatům tuto lásku pro jejich mladé, aby mladé ochránili, dokud ochranu potřebují. Bůh uhasil lásku zvířat pro své mladé, jakmile dosáhli plných sil a mohli se sami starat o svou výživu a svou ochranu. Bůh tím chce starší zvířata udržet způsobilé k práci, aby mohli opakovaně zplodit mladé. Ale lidem Bůh vnuknul, aby své děti milovali doživotně, protože lidský život je o mnoho vzrušující, nebezpečnější a obtížnější, než život zvířat. Rodiče musí hlídat nejen tělo dětí, ale také jejich duši, aby obdržely silného anděla,

který upřímně ctí Boha, a tím byly zachráněny před bídou pozemského života.

10. Kapitola

Odkud přichází síla k tlukotu srdce?

Jednoho dne jsem si vzpomněla na živou podívanou, kdy jsem mohla pozorovat ve filmu ve velkém zvětšení život perloočky. Člověk mohl zřetelně vidět tlouci srdce tohoto maličkého zvířátka. Ukazovali, jak zvířátka dostávají velký strach, když se jim narušují životní podmínky, když se v kaluži ve které byla, začala voda pomalu vypařovat. Jejich srdce začala tak rozčileně tlouci, že se jejich údery snad zdvojnásobily. Vypadalo to, že zažívají horké chvíle. Člověk poznal, jak také tento malý nepatrný svět žije plný rozruchu a smrtelné úzkosti. Zeptala jsem se tedy svého anděla, odkud to přichází, že srdce tluče. Myslela jsem na to, jak v celém Stvoření nepřetržitě tlukou srdce malých a velkých organismů, aby je udržela živé až do okamžiku, kdy být přestanou. Odkud přichází ta síla k tlukotu srdce? Tak jsem se zeptala svého anděla. Dostala jsem od něho následující odpověď:

Vyptáváš se skutečně na velké boží tajemství, ale chci ti to trochu objasnit tak daleko, abys tomu mohla porozumět.

Všechna srdce tlukou, protože je prozařují důstojně uspořádané sluneční síly.

Všechna srdce zachovávají Pánem předepsaný počet úderů, který provádějí a není žádné srdce na pozemském světě, které tluče příliš mnoho nebo příliš málo.

Všechna srdce byla Pánem stvořena pro radostnou mocnou práci, aby tím udělala těla pozemských tvorů skutečně příjemná a užitečná.

Všechna srdce byla Pánem stvořena k tomu, aby svou mocnou práci prováděla přijetím boží síly.

Všechna srdce pracují skutečně jen přijímáním boží síly, kterou vyzařuje slunce.

Všechna srdce jsou napájena živými božími silami, které vyzařuje slunce.

Všechna srdce jsou hodnocena vyzařováním božího života.

Všechna srdce budou zhodnocena, jaký uskutečňují na sobě upřímný a radostný boží život, aby tím dosvědčila boží sílu.

Všechna srdce byla Bohem stvořena k tomu, aby zřetelně předvedla

před očima tvorů báječný a tajuplný boží způsob práce v materielním světě.

Ochromená, zhoršená práce srdce znamená, že Bůh tyto tvory nechce nechat hodnotně pracovat a tím je vyloučí ze zástupu radostně žijících tvorů.

Ochromená, zhoršená práce srdce znamená, že Bůh na duši těchto tvorů chce pracovat utrpením, které jejich tělům uloží.

Ochromená, zhoršená práce srdce znamená, že nemoc tohoto tvora je pro Boha žádoucí, protože on ho tím chce vychovat.

Srdce není pokládáno za boží orgán, protože člověk ještě nepoznal, odkud srdce dostává sílu.

Srdce není pokládáno za dar boží působící báječný zázrak, protože chytří lidé věří, že srdce vzrušeně pracuje o své vůli.

Nedobré pocity u srdce jsou pokládány za skutečnou slabost srdce, pročež chytří lidé se snaží srdce umělými prostředky povzbudit, aby se ukázalo silnější než je.

Použitím umělých prostředků se ale vůbec nestane slabé srdce silnější, protože to lékař žádá, protože Bůh ho proto silněji neprosvítí.

Hodnotnou práci může dát srdci skutečně jen samotný Bůh, proto pracují chytří lidé bezvýsledně, když pobízejí oslabené srdce umělými prostředky.

Celá skutečně hodnotná práce srdce se děje podle nadpozemských proudů síly, které nepřetržitě prozařují vesmír o kterých jsem již hovořil.

Tyto nadpozemské proudy síly z vesmíru jsou zachyceny sluncem a jsou sluncem přeměněny a opět proměněny vyzařují, aby vyvolávaly život na kolem kroužících nebeských tělesech.

Výsledkem vyzařování slunce je radostný život na nebeských tělesech.

Ale ty jsi se ptala na velké tajemství přenosu této sluneční síly na pozemská těla živočichů.

Všechna srdce zachycují tento ze slunce vysílaný proud síly a tím se udržují v činnosti.

Opravdové zahájení bití srdce začíná již v mateřském lůně, ale bití srdce dítěte je výsledkem přenesení sil z mateřského lůna.

Všechna srdce začínají teprve potom jejich vlastní boží práci, když přestanou být spojena s mateřským lůnem.

Jak je to potom s vejcem? Srdce vznikajícího zvířate tluče přece již

ve vejci a při tom neexistuje žádné spojení s mateřským lůnem.

Ano, ptáš se správně, ale přece si nejdříve poslechni, co se stane s lidským srdcem, když tělo dítěte vyjde z ochranného a vyživujícího mateřského lůna.

Všechna srdce lidí konají teprve pak důstojně boží práci, když se poprvé nadechnou, protože poté jsou proudy síly slunce vzduchem nadechnuty do pozemského těla.

Vzrušující, báječný příjem těchto proudů sil slunce do pozemského těla ti chci jasněji popsat.

Přál jsem si, aby sis vzpomněla na tlukot srdce malých, neobyčejně nebohých vodních zvířátek. Proto jsem přivedl jejich obraz před tvou duši a tím jsem tě vyzval, aby ses mě zeptala na velké tajemství tlukotu srdce.

Chtěl jsem ti to vysvětlit, abys mé vysvětlení předala svým bližním, neboť Bůh žádá, aby lidé vážněji a důkladněji přemýšleli o tajuplné práci jejich srdcí.

Zabránil jsem vzpomínkám na tlukot srdce malých vodních zvířátek dokud jsi neobdržela ode mne uloženo zhotovení této knihy, protože jsem chtěl, abys mi položila tuto otázku teď, abych mohl předat toto poučení do této knihy.

Rozčilený tlukot srdce znepokojených malých vodních zvířátek byl důvodem tvé otázky na mne a tím ty ode mne dostaneš pro své bližní skutečně vzrušující poučení.

Zcela jednoduchým způsobem prokážu, že Bůh hlídá také práci maličkých vodních zvířátek.

Ne nadarmo žila tato vodní zvířátka, vždyť ona zavdaly příčinu k tvé zvláštní otázce na mne.

Podobně jako tato ubohá, maličká vodní zvířátka nežila nadarmo, protože zavdala podnět k poučení mnoha lidem o tajemství způsobu práce jejich srdce, tak také nebudou nadarmo žít nesčetní zdánlivě chudobně a skromně žijící lidé, protože dají podnět k poučení vyvoleným aby pochopili tajemství vyvolení.

Tato ubohá malá vodní zvířátka nevěděla vůbec nic o tom, že ty se na ně díváš, čímž jsi mi mohla položit otázku, mající za následek, že jsem ti mohl dát poučení pro tvé bližní.

Podobně nevědí také ti chudobně a neosvíceně žijící lidé nic o tom, že oni vyvoleným zavdají příčinu k hodnotným otázkám na Boha, kterými se oni poučují a dostávají vysvětlení o své situaci.

Toto jsem si přál pokojně přidat, dřív než tě dále budu poučovat o

tajemství tlukotu srdce.

Všechna srdce, které jsou poháněna vdechováním vzduchu, jsou božího typu, stejně tak i srdce, která jsou poháněna silou vody.

Všechna srdce, která jsou poháněna silou vzduchu jsou povolaná k důstojnému životu lidské duše a všechna zvířata na zemi dostávají od Boha slastnou možnost své duše pozvednout k lidské říši.

Podobně jako vzduch je prozářen silou slunce, je také voda prozářena silou slunce, proto obdrží vodní zvířata svou životní činnost také ze slunce.

Sluneční síly, které jsou přenášené vodou nejsou tak silné, jako ty sluneční síly, které jsou přenášené vzduchem. Skutečně proto nejsou vodní zvířata určená k tomu, aby vyvolala ve své duši boží život.

Všechna vodní zvířata dbají s chutí jen na to, aby se nasytila, čímž žijí vzrušené ne tak důstojně jako zvířata na pevnině, která plná dobroty pamatují na své mladé.

Tato dobrota vůči jejich bezbranným mladým je první projev hnutí boží duše, která překonala nedůstojné sobectví.

Pozemským zvířatům byla Bohem uložena čistě práce na výchově jejich mladých, aby ona mohla ve své duši vycvičit boží síly.

Sama práce vodních zvířat je také Bohem žádána, ale jejich nedůstojné duše nejsou ještě schopné skutečně plnit boží přikázání.

Chci ti nyní dále objasnit zázrak převodu sluneční síly na pozemské tělo pozemských tvorů.

Vdechovaný vzduch protéká plícemi živého tvora, čímž obdrží živý tvor mnoho sil, které nemohou být člověkem ověřeny, protože náleží duchovnímu světu.

Tyto duchovnímu světu náležející síly slunce jsou postupně plícemi živočichů předávány duchovnímu tělu, které tyto síly zpracovává a převádí k srdci.

Pilné bití srdce je výsledkem tohoto přenesení sil.

Bití srdce je také docela podobné způsobu práce elektrickými silami poháněných lidských strojů.

Mocné a silné dýchání vyvolává proto srdci mnoho životních sil, zatím co přiškrcené a slabé dýchání činnost srdce ochuzuje.

Mocné a silné dýchání v čistém sluncem prozářeném vzduchu dává srdci bohaté životní síly a prokrvuje, ohřívá a povzbuzuje tělo.

Srdce neprokrvuje a neohřívá uspokojivě tělo, když má člověk tísnivou a neveselou náladu, protože takový člověk to radostné, hluboké dýchání opustil. Proto také trudomyslný člověk mnohem

snáze onemocní, než člověk milující radostné a mocné dýchání.

Ale ty jsi řekl, že lidský osud je až do nejmenších podrobností předepsaný. Podle toho potom nemůže obejít trudomyslný svou trudomyslnost a veselý svou veselost. Co pomůže tedy trudomyslnému, když bude vědět, že hluboké a mocné dýchání dělá člověka zdravého a veselého?

Ano, ty se ptáš, jak by se ptali všichni lidé, proto ti to chci objasnit.

Všichni zádumčiví, apatičtí a prací unavení lidé propadli tomuto stavu, protože jim bylo hodnotné, zdravé dýchání zcela znemožněno.

Všichni zádumčiví, apatičtí a prací unavení lidé byli Bohem zneschopněni, protože ještě neměli dosáhnout účinný, důstojný a radostný život.

Když jim ale jiní lidé ukazují vzrušující radostný život, přeje si Bůh tyto lidi popohnat, aby si podobně slastný, šťastný a zdravý život vyprosili.

Bůh dá dobrotivě všem těm, kteří ho upřímně a z čistého srdce prosí, o co si žádají, protože Bůh může pozemské zákony, podle kterých zádumčiví a veselí žijí, změnit.

Bůh vyslyší upřímnou modlitbu o zdraví, sílu, čistotu a veselost, protože Bůh si přeje lidi skutečně zdravé, silné, čisté a veselé.

Upřímná modlitba o pomoc anděla bude Bohem vyslyšena, protože Bůh andělu člověka přikazuje, aby vzal člověku jeho zaslepenost, že by musel svůj pozemský život trávit oddělen od svého anděla.

Upřímné podřízení se přikázáním Pána vymůže lidem milost Pána a tím může člověk obdržet vzrušující slastnou a poučnou domluvu jeho anděla, který mu všechno co je jeho tělu škodlivé nebo prospěšné, objasní.

Oddané, láskyplné podřízení se vedení anděla vyvolá v člověku zdraví, sílu,čistotu a veselost a on vidí svůj život změněný v radostný, hodnotný, upřímný a blahodárný způsob žití.

Není radno, aby si člověk sám vyvolal domluvu svého anděla, protože on sám nemůže posoudit, zda jeho anděl pracuje skutečně z milosti Pána.

Ale Pán žádá od anděla čistou práci, dřív než Pán andělu dovolí, aby se své pozemské osobnosti přímou domluvou odhalil.

Pán žádá upřímné přezkoumání anděla, aby žádný práceneschopný, vzbouřený, nečestný anděl se spojil se svou pozemskou osobností k

její a jeho škodě.

Pán požaduje účinným způsobem anděly přezkoušet tím, že on lidem ukládá poddat se pokorně jeho přikázáním, která Pán těm lidem, kteří ho uctivě hledají, mým zprostředkováním dnes dává.

Pán si přeje účinným způsobem vytřídit své vyvolené ze středu neuctivě a odvráceně od něho žijících ostatních lidí, a proto Pán ukládá svým vyvoleným, kteří ho hledají, aby k tobě přišli do tvého ústraní, aby jim Pán nástrojem tvé od něho vedené ruky mohl zprostředkovat útěchu, kterou oni potřebují, aby měli jistou záruku, že práce jejich anděla je konána z milosti Pána.

Všechny skutečně uctivé, Pána hledající, hodnotně mu sloužící vyvolené si Pán přeje touto knihou zavolat, aby k tobě přišli do tvého ústraní, aby jim Pán nástrojem tvé ruky mohl zprostředkovat domluvu jejich anděla, aby jim podobně hodnotně jejich anděl radil a vedl je, jak to ty svým příkladem vyvoleným ukazuješ.

Všechny rozčilené, útočné, domýšlivé, lstivé a buřičské lidi, pracující proti Pánu si Pán nepřeje vidět přicházet do tvé blízkosti, protože nemá být rušen pokoj tvé duše, který jsi nalezla v Bohu.

Všichni uctiví, upřímní, Pánem vyvolení, kteří od tebe odcházejí, když dosáhli tvým zprostředkováním vedení od jejich anděla, mají pak bojovat mocně, upřímně a vesele s Pánem o své apatické do sebe uzavřené zmateně a zuboženě žijící bližní, aby oni započali obdobnou práci pod bezprostředním vedením Pána, jako toho oni sami dosáhli.

Je ti uloženo připojit se ke své ochraně k církvi, ke které tě Pán poslal, aby tě chránila před příliš vzrušenými a dotírajícími lidmi, kteří od tebe žádají zprostředkování vedení andělem.

Kněží této církve ti mají dobrotivě a nápomocně stát po boku, abys svou mocnou práci pro Pána mohla provádět pod její ochranou a církvi tak znovu získávat duše odpadlých vyvolených.

Podobně jak to Pán vyhlásil, chce Pán přivézt církvi upřímně ho následující a na jeho hlas poslouchající lid a Pán sám domluvou anděla vyvoleným uložit, aby se k této jeho opravdu jím založené církvi připojili.

Podobně jako Pán slíbil, že bude tuto církev mocným způsobem chránit a posilovat, bude Pán mocným způsobem posilovat a chránit tuto církev i nyní.

Všichni lidé, kteří Pánu uctivě slouží, budou Pánem vyzváni, aby se k této jeho církvi přiznali a Pán chce dostát slovo, které této církvi dal.

Všechny roztržky a všechnu nafoukanost a všechnu panovačnost a všechnu marnivost by měli lidé z úcty k Pánu odstranit a z poslušnosti k živému slovu svého pastýře, který je chce vést vzhůru do jeho nebeské říše, pokojně a důvěřivě následovat.

Podobně jako Pán tvou rukou vyzývá své vyvolené, aby dosáhli upřímného vedení svých andělů, bude Pán své vyvolené jejich anděly vyzývat, aby se připojili k jeho církvi.

Odpadlí vyvolení nebudou vůbec lidmi vedeni a poučováni, neboť Pán si nepřeje podněcovat spory a bojechtivost lidí.

Pokojně a dobrotivě a nepozorovaně si Pán sám přeje své děti přitáhnout pomocí domluvy jejich anděla a pokojně a dobrotivě chce Pán podřídit všechny své děti jediné církvi.

Podobně jako Pán sám mocně pracoval na zbudování svojí církve, chce Pán také nyní sám mocně pracovat na další výstavbě církve.

Podobně jako Pán kdysi způsobil, že ho kněží rozčileně umlčovali, bude Pán také nyní působit, že ho kněží budou rozčileně umlčovat.

Vyvolení celé země se s chutí podřídí vedení Pána i když Pán bude umlčován od kněží jeho církve, na jejíž výstavbě Pán pracuje.

Vyvolení celé země se s chutí budou dívat na Pána, když Pán sám klidně a mocně své duchovní pokárá, aby bylo zjevné, že poté, co oni od jeho kdysi jim daných přikázání odpadli, nepovažuje Pán chování svých kněží skutečně za důstojné.

Vyvolení celé země budou s chutí následovat přikázání Pána a vstoupí do této jeho církve, když jim Pán ukáže, že on podobně jako oni chování jeho skutečně neuctivých a neposlušných kněží odsoudí.

Vyvolení celé země budou s chutí Pána následovat jako stádo jednoho pastýře, když jim Pán ukáže, že skutečně mají být dodržovány jen jeho nejdůležitější přikázání, a proto mají od samotného Pána vedení osvícení upustit od odříkávání nazpaměť naučených modliteb.

Upřímněji se budou vyvolení celé země učit chápat práci církve pod vedením Pána, když jim Pán sám uspořádání a zvyky této jeho církve vysvětlí, jako od něho samotného jí uložené.

Pokojně a jistě Pán splní všechny své přísliby a Pán mocně a upřímně báječným způsobem prokáže návrat na pozemský svět.

Skutečně obzvláště mocně a důstojně, obklopen všemi svými mocnými anděly, se Pán vrátí na pozemský svět, jak písmo oznamuje.

Pán skutečně vyvolá znovu působení zázraků, které Pán dříve činil, protože Pán ví, že lidé radostné poznání jeho božství žádají.

Hlasitější práce andělů vyvolených vyhlásí církvi zřetelně Pánův nový příchod, tím se církev všechno dozví, co by měla v danou chvíli vědět o novém příchodu Pána.

Hlasitější práce andělů vyvolených bude církvi dodávat svědectví o pravdomluvnosti tohoto mého vyhlášení a ty bys měla být chráněna před útočnými lidmi.

Hlasitější práce andělů vyvolených dosvědčí církvi všechno, co jsem ti oznámil jako tvou úlohu, čímž budeš ospravedlněna před arogancí a nedůvěřivosti lidí.

Byla jsi Pánem vyvolena, abys mu připravila cestu a za to tě Pán vybavil silami, kterými jsi Pánem oprávněná působit jako jeho nástroj.

Pán ti dal podivuhodný dar výkladu snů, abys církvi výkladem snů jejích kněží dala do ruky osvědčení, které ona potřebovala, aby tvému osvícení důvěřovala.

Pán ti dal podivuhodný dar výkladu snů, abys lidstvu objasňovala tajemství duchovního světa.

Pán ti dal podivuhodný dar výkladu snů, abys zůstala ochráněna před nedůstojným posměchem a nafoukaností lidí.

Pán ti dal podivuhodný dar výkladu snů, protože Pán si přál tě mocným způsobem zbavit zlomyslnosti a urážení tvých útočníků.

Žádný jiný žijící pozemský člověk nebude moci od tebe odkoukat tento podivuhodný dar výkladu snů, protože Pán příliš mocně projevil nad tebou svou sílu, než aby se jí pilná vynalézavost jiních lidí mohla vyrovnat.

Tajuplným způsobem bude Pán svědčit za opravdovost tvého osvícení, tím že kněžím svojí církve bude zadávat vzrušující zřetelné sny, které Pán nástrojem tvé ruky vyloží, aby dosvědčil tobě i jim tvou úlohu.

Kněží této církve zakusí otřesení sami na sobě Pánovu tajuplnou práci a otřeseni tě uznají jako nástroj Pána.

Ale ty jsi mi přislíbil objasnit tajemství tlukotu srdce ve vejci; smím obdržet nyní vysvětlení?

Ano, máš nyní vysvětlení obdržet.

Tlukot srdce nenarozeného kuřete není vůbec jiný, než je tlukot srdce v mateřském lůně žijících lidí.

Tlukot srdce dítěte v mateřském lůně není vůbec samočinný důstojný boží způsob, neboť srdce dítěte staví své síly zcela jen ze sil matčina těla.

Podobně není také tlukot srdce nenarozeného kuřete ve vejci úplně ještě důstojná, samočinná práce, neboť srdce tohoto kuřete je poháněno jen přes teplo hnízdící matky.

Srdce nenarozeného kuřete není poháněno jinak než teplotou, neboť je možné je také popohánět umělým způsobem teplem.

Vejce zvířat nejsou vysezeny živými silami působením vzduchu, ale ohřevem mateřského těla.

Ale jakmile se kuře narodí, udrží se tlukot srdce živými silami působení vzduchu, podobně jako u narozeného člověka tlukot srdce se udrží ze živých sil vzduchu.

Tato zákonitost není vůbec tak tajuplná a ty se nestyď kvůli tvojí otázce, ale já ti to chci ještě hlouběji vysvětlit, abys ses dále necítila zahanbená, neboť já jsem tě inspiroval k tvé otázce.

Každý tlukot srdce začne, protože Bůh to připustí, pak také člověk, který vejce nechá uměle vysedět, jedná upřímně, jak mu to Bůh předepisuje.

Každý tlukot srdce, který Bůh stanovil, protože si přeje vyvolat stvoření, je veskrz výsledek působení duchovního těla tohoto tvora na matku, jejíž síly duchovní tělo nenarozeného tvora používá pro budování svého pozemského těla.

Kuřecí matka skutečně podlehne působení duchovní těla jejího ještě nenarozeného kuřátka a tak hlasitě a nápadně, odvrácena od jejího normálního způsobu života, začíná sedět trpělivě a vytrvale na vejcích.

Kuřecí matka vůbec neplní zákon jejího vlastního těla a už se nepodílí s jejím tělem na položených vejcích.

Energické podřízení se působení duchovního těla jejích nenarozených kuřat vyvolává v kuřecí matce její trpělivou činnost při líhnutí.

Zvláště mocně hlídají duchovní těla nenarozených kuřat způsob práce své matky a přímo ji nutí k tomu, aby jejich pozemská těla důkladně a správně vyseděla.

Zcela podobně nutí duchovní tělo nenarozeného dítěte matku, ke které se přiblížilo její jednání tím, že dopustí, aby jí takový muž dodal semeno, které nenarozenému dítěti zprostředkuje dodávky správné, jeho duchovnímu tělu přiměřené, doplňkové látky.

Podobně jako duchovní tělo nenarozeného dítěte pobízí matku k jejímu jednání, pobízí ono také otce k jeho způsobu jednání.

Veškerá práce, kterou rodiče pro pozemské tělo dítěte činí, je práce

na základě působení duchovního těla dítěte.

Veškerá práce, kterou rodiče s plnou silou provádějí, aby zajistili stvoření pozemského těla, se děje v důsledku nadpozemské zákonnosti, kterou Pán střeží.

Dnes je ti srozumitelné pilné sezení kuřecí matky na vejcích, protože ty to zřetelně sama na sobě zakoušíš, když jsi náhle slabá a unavená, protože se tě dotknu, abych s tebou pracoval.

Už nejsi schopna vesele žít a přeješ si smět jen lehnout na svoje lože, protože se již nemůžeš podílet na věcech každodenního života.

Ležíš tu přiškrcená a do sebe uzavřená a posloucháš můj hlas, protože já se tě dotýkám nadpozemským způsobem.

Poté ti vnutím všechno, co požaduji a ty nejsi schopná se mému důstojnému doteku ubránit.

Teprve když jsem všechno vyslovil, co jsem ti chtěl vyjevit, zase tě uvolním a ty poté můžeš opět posilněná, rovnou navázat vesele na svůj přerušený způsob života.

Vyjasnil jsem ti nyní tajemství množení zvířat a tím také tajemství těhotenství.

Všechny pohyby a jednání těhotné matky, která nejsou shodná s její vlastní přirozeností, jsou jí vnucena duchovním tělem nenarozeného dítěte, aby jeho pozemské tělo bylo tak připraveno, jak mu je přiměřené.

Všechny pohyby a jednání, která jsou těhotné matce opravdu nepřirozená, vznikají vyvolány duchovním tělem nenarozeného dítěte a těhotná žena se cítí podobně zmatená a omámená, jako kuřecí matka sedící na vejcích, která je ovlivněna duchovními těly svých nenarozených kuřat.

Pro ty lidi, kteří jsou schopni rozpoznat zákony duchovního světa, už nejsou tyto procesy vůbec záhadné.

Objasňuji lidem zákony duchovního světa, aby se stali práceschopnější ve svých duších.

Řekl jsi, že narozený člověk obdrží tlukot srdce jen ještě ze živých sil vzduchu. Jak je to potom ve skutečnosti, že ustrašený člověk zakouší o moc silnější a rychlejší tlukot srdce? Živé síly vzduchu jsou přece stále stejné a neposkytovaly by žádný důvod k takové změněné činnosti.

Ano, vyjasním ti to.

Ano, ty pracuješ důkladně, protože bys chtěla zcela upřímně všechno objasnit, proto tě chci v tvém propracování podporovat.

Zvolila jsi otázku, která chytré lidi nejvíc zajímá, neboť oni pozorovali přesně, že se srdeční činnost může podivně nápadně změnit.

Srdce by nemohlo vůbec změnit činnost, když by bylo jen ze samotného vzduchu ovlivněno ve svém způsobu práce.

Proto není tvá otázka bez významu.

Tvory vdechovaný vzduch je srdci k udržování jeho způsobu práce naprosto nutný, ale samotným vdechováním vzduchu reguluje jen své pracovní pohyby.

Srdce není zpravidla vzduchem hnáno k práceneschopnému chování, neboť vzduch je za běžných okolností stále stejným nositelem sluneční síly, která srdce oživuje.

Všechna srdce mohou změnit svou činnost, protože jsou také ovlivňovány nadpozemskými silami.

Všechna srdce jsou také ovlivňovaná duchovním tělem, které jim může činnost zesílit nebo poplést, protože duchovní tělo je nositelem dědičného hříchu, jehož následkem člověk onemocní.

11. Kapitola

Zvláštní poučení o pořádku Stvoření na příkladu pavouka

Jednou jsem viděla běžet na svém stole velkého pavouka. Od doby svého dětství, kdy jsem měla často příležitost plna hrůzy pozorovat, jak pavouk polapil mouchu a vysál jí tělesnou tekutinu, jsem dostala neuvěřitelnou averzi vůči pavoukům a nedokázala jsem ho chytit a vyhodit ven. Tehdy mi dal můj anděl znamení a řekl:

Poslal jsem ti tohoto pavouka, protože bych tě chtěl na něm poučit.

Rozčileně hledíš na tohoto malého živočicha, který se ti hnusí, protože víš, jak neobyčejně krutě a velmi nedůstojně tento živočich nakládá se svými spoluživočichy tím, že jim vysává tekutinu z těla.

Činnost pavouků se ti zdá nedůstojná, lačná a krutá a vůbec se nedokážeš přemoci a pokusit se pochopit její oprávněnost.

Vůbec nemyslíš na to, že Bůh to těmto tvorům předepsal: nedůstojně, lačně a krutě vysávat tělesnou tekutinu svých spoluživočichů a za to jim Bůh dal zručnost k splétání umělecké sítě.

Tvůj postoj k těmto tvorům není správný, protože bys je chtěla vidět žít pod stejným zákonem, pod kterým ty žiješ.

Chci ti vysvětlit, že tito tvorové naprosto upřímně plní svůj životní zákon tak, jak to od nich Bůh žádá.

Neexistuje proto skutečně pro tebe žádný důvod, ošklivit si je. Pozorně si prohlédni pavoukovo tělo a budeš opravdu obdivovat jeho velmi tajemnou činnost a poznáš všemohoucnost Stvořitele, který tělo tohoto broučka stvořil.

Chci ti objasnit, proč se díváš s hrůzou na činnost těchto tvorů, abys mohla ocenit a poznat zákon, pod kterým ty žiješ a pracuješ.

Já ti dávám všechny tvoje pocity, protože jsi nástrojem, kterým já působím na pozemském světě.

Všechny tvoje pocity jsou pro tebe předepsány od Boha, protože máš provádět zvláštní práci pod božím vedením a tvé pocity a zkušenosti mají sloužit lidem jako příklad.

Všechny tvoje pocity ti budu vysvětlovat, aby si tím lidé mohli vyjasnit své vlastní pocity. Rozčilené prohlížení pavouka jsem ti zadal proto, abych na tvém příkladě lidem objasnil, proč rozčileně stojí před malými zvířaty, která se jim jeví odporná.

Všechna tato malá, lidem nepříjemná, zvířata odpadla při dodržování božích přikázání v jiném světě a Bůh je odsoudil k tomu, aby na tomto světě prováděli to, čím se prohřešili v jiném světě.

Tato zvířata si žádají vzrušující požírání těl svých soukmenovců, protože to shledávají slastnější, než namáhavé vyčerpávající hledání potravy, které jim Bůh předepsal, aby před Bohem žili neposkvrněni. Chci poopravit tvůj náhled na Stvoření, protože Pán ti uložil vysvětlit lidem smysl Stvoření tím, že reprodukuješ pro ně mé výklady.

Všechny tyto nedůstojně, nervozně a bezcitně žijící tvory odvolal Pán na tento svět, protože oni odpadli od božích přikázání na jiném světě a Bůh uvalil na ně jako zákon provádět to, co si přáli. Bůh jedná se svými bytostmi upřímně a spravedlivě, každé bytosti dá to, co si přeje.

Všechny bytosti pracují na této zemi, tak jak si to žádali. Také se zvířaty, žijícími nedůstojně a krutě, která se obzvláště vzpínají proti božímu přikázání lásky ke svým bližním, zachází Bůh upřímně a důstojně a dopřeje jim žít na této zemi tak, jak si oni žádali na jiném světě.

Všichni tito obzvláště krutě žijící tvorové nepochází z vývoje tohoto pozemského světa. Jsou nedůstojní vetřelci ze vzdáleného světa a mají být tvorům tohoto pozemského světa, svým vzrušujícím vzpínáním se proti božím přikázáním, příkladem pro skutečně nuzný, ponižující, sobecký, nepokojný, mstivý a nedůstojný život způsobený našeptáváním ďábla.

12. Kapitola

Ďáblova bytost a jeho působení

Ďábel je duch vzpoury proti božím příkázáním. Proto se jeho působením stávají tvorové krutí, sobečtí, neklidní, pomstychtiví, nuzní a nedůstojní.

Ďábel vládne v celém vesmíru, stejně jako vládne na tomto pozemském světě a lidé mají také bojovat proti jeho ponoukání.

Ďábel je boží soupeř ve vesmíru a bude proti Bohu bojovat, dokud se tvorové důstojným způsobem nezachrání tím, že se úplně podřídí božím přikázáním.

Jedině člověk je schopný bránit se proti ponoukání ďábla, protože mu Bůh dal poznání co je dobro a zlo.

Jedině člověk je schopný bránit se proti ponoukání ďábla, tím že se nechá vést svou boží duší, která mu zajistí život podle božích přikázání.

Upřímné plnění božích přikázání je ale možné jen těm vyvoleným, kteří se budou řídit radami Pána, které jim v jeho nových, láskyplných slovech dává. Dosáhnou, aby byli svou boží duší vedeni, jak jim to ty svým příkladem ukazuješ.

13. Kapitola

«Znamení» anděla

Chci nyní pokračovat a vysvětlit, jak se anděl se mnou dorozumíval.

Když bylo nějakou dobu prováděno «slastné psaní», zjemnily se moje smysly natolik, že jsem jedné noci uslyšela ke mně mluvit hlas. Stávalo se to potom stále častěji. Pozorovala jsem, že mohu hlas nejlépe slyšet, když se probouzím a ještě nezačínám rozvíjet myšlení. Hlas není jako lidský hlas - je bez zvuku, ale říká přesto slova, která lze zřetelně postřehnout. Mohu to obtížně popsat, jak hlas slyším, poněvadž ho vlastně neslyším - je prostě tady a já vím, co mi říká. Je duchovní a musím být velmi pokojná, když ho chci zažít. Několikrát jsem ho zažila také jako písmo. Viděla jsem v duchu běžící pásek, který se rozvíjel jako písmo, takže jsem v klidu mohla číst, co bylo napsáno. Ale viděla jsem vždy jen slova, která jsem přímo četla, všechno předtím napsané bylo smazáno, jakmile jsem to pochopila. Při tom jsem musela být velmi pokojná a nesměla jsem přemýšlet. Jakmile jsem byla živější, bylo písmo pryč.

Když hlas v duchu poslouchám, tak je zcela zřetelný, mluví tiše a rozhodně a zcela pomalu s rovnoměrným silným důrazem na každou slabiku, čím řeč působí velmi naléhavě. Jakmile začnu přemýšlet, ztrácí se. Po delším čase jsem slyšela hlas také ve dne. Nebyla jsem si ale jistá, zda se nemýlím. Dotaz přes ruku ale pokaždé ukázal stejnou větu, jakou jsem slyšela.

Tuto schopnost ve mně vyvinul osamoceně plynoucí život a velký vnitřní a vnější klid. Mohu si podle svých zkušeností sotva představit, aby člověk to tak daleko přivedl, když vede více nebo méně vzrušující společenský život, protože jak se ukazuje, je k tomu skutečně potřeba hodně duševního klidu a odloučenost od světa.

Cítím se při naslouchání hlasu mnohem povznešenější, než když si hlas nechám zprostředkovat skrze ruku. Zato ale nabízí psaní výhodu, že nepotřebuje žádný uzavřený způsob života. Stejně jako v tichu, tak je možné výroky takovým způsobem obdržet v přítomnosti lidí, i v hluku na ulici. Je k tomu zapotřebí jen určité cvičení v koncentraci.

Psaní je takříkajíc robustní nástroj pro zprostředkování nadpozemského hlasu, protože je použitelný ve všech situacích bdělého života, zatímco poslech je omezený hlukem okolí a patří do odloučenosti od světa. Zato je ale více oblažující.

Zeptala jsem se svého anděla, proč ve mně dále nevyškolil «slyšení» vnitřního hlasu. Řekla jsem si, že by moji práci neobyčejně ulehčilo, kdybych nemusela přijímat výroky přes ruku, ale mohla je prostě poslouchat vnitřně. Můj anděl nato vysvětlil následující:

Pán ti nedovolí poslech hlasu při tvé práci, protože ty máš ukázat «slastné psaní» lidem jako příklad. Tvá práce spočívá v přijímání mých slov konečkem prstu, abys mohla lidem ukázat, jak se mohou tímto způsobem velmi lehce a rychle domlouvat se svým andělem. Většina lidí tě vůbec nedokáže napodobit v poslechu vnitřního hlasu, protože jejich život probíhá příliš hlučně vzrušeně a nedůstojně a jsou věčně zaměstnaní a nedokážou v sobě vytvořit klid a ticho, které máš v sobě ty.

Ale všichni přičinliví lidé jsou schopní «slastné psaní» napodobit, protože k tomu není nutný žádný, do sebe uzavřený způsob života a protože to klidně dokáží také vykonávat během jejich čilé činnosti a při hluku dne. Máš být příkladem, aby lidé mohli všechno jasně rozeznat a už nepropadali do omylů.

Pán se snaží vést tímto veselým způsobem své děti k sobě, aby žádné nemuselo zůstat pozadu, když mu jeho pozemský osud ne-

dovoluje stát stranou a žít v tichu. Pokojně nyní poznáváš, proč tě Pán nechává nepřetržitě psát a trpělivě na sebe bereš tento pro tebe namáhavý způsob dorozumění se mnou.

Anděl mě dokáže velmi účinným způsobem zavolat, když mi chce něco sdělit. On to nazývá «dotek». Tento «dotek» prováděl během doby rozličným způsobem a já jsem se musela nejprve pozvolna zkušeností učit, na různé druhy «dotýkání» reagovat. Můj anděl má v mém těle zařízen k «dotýkání» celý signalizační systém, kterým mě může ve dne i v noci zavolat ku psaní. Je všeobecně známo, že se špatné svědomí pocítí svíráním pod žebry nad žaludkem a pocity úzkosti. To je místo, kde je andělův «dotyk» nejúčinnější. «Dotyk» na tomto místě je často doprovázen bušením srdce a nevolností a když anděl «dotyk» zesílí - a to dělá při důležitých podnětech - není to zrovna příjemné, ale je to tak naléhavě zřetelné, že není pochybnosti o tom, že Bůh něco od jednoho chce. V této situaci není podle mých zkušeností vzepření se nebo rozumové zvažování možné. Já v každém případě dělám potom bez odporu, co anděl ode mne žádá, cítím nad sebou celou moc božího zásahu a mám zřetelně před očima svou vlastní bezmocnost. Také u lidí, kteří na základě mně předaných zjevení dosáhli rovněž vedení andělem, pozoruji stejný nutící účinek tohoto způsobu andělova «dotyku».

V důsledku našeho stále intimnějšího porozumění jsem pozorovala, že anděl může působit na tělo jakoby elektrickými impulsy. Ukázal mi to zřetelným způsobem. Poskytl mi výslovně výuku, aby mi ukázal, jak na moje tělo působí. Jednou sebou vysoko škubnula má ruka a když jsem se ho na to otázala, prohlásil, že mi chtěl ukázat jak mi může rukou pohnout. Potom se zvedl několikrát vysoko můj prst, jakoby byl elektrizován nerv, načež můj anděl řekl, že mi chtěl ukázat, jak také můj prst dokáže pozvednout. Vyzval mě potom, abych pozorovala svůj obličej v zrcadle, což jsem učinila. Začalo mi cukat oční víčko a hned na to také druhé a náhle cuknul jeden sval a zkřivil mi na okamžik ústa. Můj anděl řekl:

Teď poznáváš, jak se mohu každého místa tvého těla dotknout, jak mám také ten nejmenší sval na tobě v moci. Beze mě nedokážeš nic.

Toto poučení bylo pro mě velmi užitečné, neboť jsem pochopila, že anděl vlastní síly, kterými je schopen aktivovat všechny nervy, čímž může vyvolat pohyby svalů a vypnout lidskou vůli. Tak se mi také vysvětlilo až do té doby trvale záhadné automatické psaní a mnoho jiných jevů, které jsem během doby na svém těle pozorovala. Měla

jsem dojem, že mé tělo je motor, který je poháněn silou anděla. Říkal na příklad:

Oslabím tě a přiškrtím činnost tvého srdce

a následek toho byl, že jsem skutečně tak zeslábla a dostala tak nízký tep, že jsem nemohla vstát z postele. Když on potom řekl:

Teď ti chci dát zase sílu, aby ses cítila lépe

a já jsem zpozorovala, jak je má srdeční činnost opět čilá, a brzy potom jsem byla opět plná síly. Často se stalo, že se můj anděl «dotknul» srdce, protože mi chtěl něco říci. Potom jsem cítila dva, tři silné údery srdce, tak jako kdyby dělalo skoky a když jsem potom ihned podala koneček prstu k psaní, abych poslouchala co si přeje, bylo srdce opět klidné. Poučení obvykle potom začínala takto:

Dotýkám se tě na srdci, protože bych ti chtěl říci...

Mohla jsem také vždy zřetelně poznat, zda mi bude poskytnut čas k zotavení v přírodě, nebo ne. V prvním případě jsem mohla se zdravým pocitem v těle dělat dlouhé procházky na silně stoupajících cestách a vracet se čerstvá a posilněná zpět. Nepřál-li si ale můj anděl, abych odešla na delší čas, protože chtěl se mnou pracovat, nebo měl jinak něco v úmyslu, tak bylo mé tělo unavené a šlo se mi těžce. Když jsem chtěla jít přesto dále, tak jsem dostala takovou srdeční slabost, že jsem se sama od sebe vrátila. Vracela jsem se potom jako rozmlácená domů. Jakmile jsem potom seděla zase při práci, byla jsem opět zcela svěží. Takové, náhle přicházející stavy slabosti, mě přepadaly velmi často a brzy jsem poznala, že to také znamená «dotek». Nejsem při takových návalech slabosti často schopna se udržet vzpřímená, takže se od všeho co mě přímo zaměstnává odvracím a musím si v klidu lehnout. Podám-li potom ruku k přijetí zprávy, tak je mi zřetelně vysvětleno, proč jsem byla oslabena. Jsem tím potom odvrácena buď od práce, kterou jsem se přímo zaměstnávala, protože ji dělám nesprávně, nebo mi má být k této práci něco řečeno, nebo mám obdržet jinak nějaké poučení, které je v tomto okamžiku nutnější. Když jsem vyslechla všechno, co mi mělo být sděleno, tak jsem brzy potom opět práceschopná. Proto jsem si jista, že anděl, když si to přeje, vyzařuje do těla životní sílu, která tělo posiluje a rozvíjí. Právě tak se ukazuje jako jisté, že anděl může nechat tělo rychle chřadnout a onemocnět tím, že z něho odtáhne životní sílu. Jeho slova: «Beze mne nejsi schopna ničeho» mi byla v každém případě stále znovu velmi názorně potvrzena jako pravdivá.

Když u písemné práce, zvláště u psaní strojem, se stane při psaní

chyba, které vznikne jen z neobratnosti ruky, tak to pro mě znamená «dotek», neboť anděl svým «dotekem» mou rukou škubnul a udělal chybu. Přeje si vždy něco k napsanému říci, nebo jinak něco domluvit.

Jiný «dotek» je vyvolání malé bolesti, která nemá vůbec žádnou tělesnou příčinu. Na příklad: Jdu ven a hodlám strávit delší čas v přírodě, zatímco můj anděl si mě přeje přivézt k psacímu stolu, nebo uchránit před nepříjemností na cestě, nebo má nějaký jiný důvod mě odvolat, tak dostanu mírnou bolest v noze. Nedbám-li na to, tak se bolest stupňuje, že už nemohu dobře jít a začínám pokulhávat. Vím potom ihned kolik uhodilo a dotážu se konečkem prstu v kapse pláště. A slyším:

Chci aby ses vrátila, protože ti chci dát práci,

nebo:

Ihned se vrať, protože bude pršet.

Okamžitě se vracím a také bolest v noze mizí. Za účelem lehčího poznání příčiny bral dokonce i střídavě jednu a druhou nohu.

Myslím-li na budoucí jídlo, které můj anděl ale pro mě nechce, aniž bych to věděla nebo si na to okamžitě nevzpomenu, tak dostanu pálení žáhy. Že toto pálení žáhy nemá žádnou organickou příčinu, jak se běžně předpokládá, jsem poznala, když jsem pálení žáhy dostala také při přísnější dietě a sice často jen na krátký okamžik, dokud jsem se svého anděla nezeptala a na jeho instrukci vzala odstup od pokrmů, které si nepřál, abych jedla. Dostala jsem tak říkajíc pálení žáhy dříve, jako varování a nikoli následkem dietní chyby. Byl mi postupně přesně předepsán výběr mých pokrmů a každá malá odchylka od tohoto předpisu byla trestána «dotekem», který spočíval zpravidla v tom, že mi anděl - jak jsem žertem nazývala - udělal uzel na jícnu, t. zn. byl mi tak zašněrován hltan, že žádné sousto víc neprošlo, zůstalo prostě v jícnu trčet. Když jsem svůj omyl poznala a vzdala požívání dalšího jídla, byl neduh ihned zrušen. Způsob «dotyku» pálením žáhy používá anděl u mě také, když mi chce připomenout, že jsem něco zapomněla jíst, na příklad ovoce, ačkoliv mi to předepsal.

Tímto způsobem jsem vždy upozorněna, abych dodržovala všechny «předpisy». Následek toho je, že mé tělo zůstává zdravé a výkonné.

Když si můj anděl přeje, zatím co se bavím při jídle s jinými lidmi, účastnit rozhovoru a nedávám mu k tomu příležitost, protože jsem příliš zaměstnaná, tak se kousnu při žvýkání citlivě do tváře. Bolest mě vyděsí a ihned se otáži po přání svého anděla, které mi on potom

také pohotově oznámí. Přeje si potom zpravidla dát své vysvětlení k vedenému rozhovoru.

Začnu-li kýchat, tak je to také «dotek», neboť mi na otázku bylo řečeno, že byl «dotek» obzvláště silný, že nemám zanedbávat péči o mé tělo, aby netrpělo újmu.

Jsem-li v rozpravě a má mi být skrytě něco řečeno aniž by to lidé, s kterými mluvím zpozorovali, tak mi začne často cukat oční víčko. To je pro jiné osoby nepozorovatelné, pro mě ale tak zřetelně patrné, že to nemohu přejít a ihned podám ruku k přijmu skrytého poučení. Moje smysly se nepřetržitým mluvením mého anděla konečky prstů natolik zjemnily, že již vím slova dříve, než se prst pohne.

Vnitřním fungováním nervů vycítím písmena již předtím, než se prst sotva viditelně pohybuje. Tím mohu udržovat moje psaní zcela utajené, když si nepřeji, aby mě někdo při mém vnitřním rozhovoru pozoroval.

Chci-li něco pro mne důležitého podniknout a můj anděl si přeje před tím něco jiného, tak se stává, že dostanu rychlé, krátké, prudké píchání u srdce. Okamžitě se potom zeptám a jakmile obdržím pokyn svého anděla a své jednání podle toho přizpůsobím, píchání ustane.

Jednou jsem byla při jedné takové příležitosti jakoby odshora dolů projeta mečem. Přihodilo se to tak bleskově, že jsem se poděšená lekla, ale dřív než jsem se mohla vzpamatovat bylo po všem. Na můj dotaz mi můj anděl sdělil, že se mě silněji «dotkl», protože jsem jeho lehký «dotek» nepostřehla.

S «dotýkáním» to došlo tak daleko, že se mi náhle bez zjevného důvodu udělalo velmi špatně, dostala jsem závratě a musela si jít lehnout. Ležela jsem potom jako ochromená a začala chroptět, jako kdybych měla zemřít. Slyšela a viděla jsem všechno, co se okolo mne dělo, ale byla jsem tak slabá, necítila jsem skoro své tělo a nedokázala ho takřka ovládat. Neměla jsem při tom bolesti, jen dýchání bylo velmi slabé.

Můj anděl mi potom vysvětlil, že mi chtěl jenom ukázat, jak mě může nechat docela rychle zemřít, aniž bych musela příliš trpět.

Po druhé přišel podobný stav, ale dostala jsem při tom nevšední trýznivé bolesti v «utajeném orgánu». Dalo se to těžce snášet, musela jsem navzdory velké slabosti pohybovat hořejší částí těla sem a tam, aby se mi ulevilo. To trvalo po celé hodiny. Můj anděl mi potom vysvětlil, že mi chtěl ukázat útrapy umírání. Měla jsem vlastní zkušeností dostat přehled a poučit se, že jsou dva typy umírání.

Skonání je «dotek» anděla, který přes «utajený orgán» tělo usmrtí.

«Utajený orgán» - tento výraz jsem vzala z obdržených zjevení. Nachází se v horní oblasti žaludku a každý člověk ho cítí, když má špatné svědomí nebo strach. Můj anděl si sám přeje o tom poskytnout několik vysvětlení:

Pozemskými prostředky se nedá tento orgán najít, protože je velmi tajemný. Když se ale nechá člověk svým andělem vést, bude si uvědomovat stále jasněji, že je na tomto místě se svým andělem spojen. Zvědavé hledání tohoto orgánu zůstane doopravdy bezvýsledné, protože tento orgán není vůbec v pozemském těle, ale v duchovním. Ale tento orgán vyčnívá tak skutečně do pozemského těla, že ho člověk může naprosto dobře cítit. Když se anděl duchovního těla «dotkne», může tento orgán člověku způsobit obzvláště strastiplné pocity. Duchovní tělo způsobí na tomto místě bolest.

Chci objasnit, co je duchovní tělo. Všichni tvorové mají duchovní tělo, ale své duchovní tělo z nich nikdo nepostřehne, protože se opravdově pozemskými smysly nedá poznat.

Pokud ale bytost pracuje podle nadpozemské zákonnosti, dokáže duchovní tělo vnímat.

Duchovní tělo je mnohem zajímavější než pozemské, neboť ono skrývá v sobě všechno, co tvoří pravou podstatu bytosti. Duchovní tělo v sobě také skrývá duševní síly získané během dřívějších pozemských životů bytosti a duchovní tělo je přenáší na tvora žijícího na pozemském světě.

Duchovní tělo je mnohem zajímavější, než pozemské, neboť ono je zákonným vyvolávačem všeho toho, co má tvor konat na pozemském světě, pokud ještě nepracuje podle nadpozemské zákonnosti, když by byl již spasen.

Anděl může člověku způsobit přes «utajený orgán» zvláště strastiplné pocity, když ho chce vyzvat k poslušnosti, ale děsivé se mohou stát útrapy, když chce anděl přivést pozemské tělo k úmrtí.

Umírající lidé trpí na tomto místě svého těla obzvláště velké útrapy, protože anděl z tohoto místa pozemské tělo usmrcuje.

Avšak dobrotivý Pán chce nadále vyvoleným, kteří jeho nová slova důvěřivě následují, tyto útrapy ulehčit a dá jim přes jejich anděla prostředek, který jim umožní rychlé a snadné opuštění pozemského těla.

14. Kapitola

Stvoření člověka

V průběhu práce na této knize jsem šla několikrát na nedaleko ležící malý kopec.

Dostávala jsem tam někdy také poučení, když si můj anděl přál se mnou pracovat. Jednou, když jsem seděla a sledovala v trávě tajemný život rostlin a mezi nimi sem a tam pobíhajících malých zvířat, poprosila jsem svého anděla o poučení o tomto malém, nenápadném životě. Zeptala jsem se také, odkud přichází duše, kde počíná. Bylo mi odpovězeno, že mám zapsat, co mi nyní bude vysvětleno, a že to mám napsat do této knihy. Poučení teď následuje:

Bude pro tebe zajímavé, když ti řeknu, že duše nezačíná, neboť ona se sama z přírody vyvolá.

Chci ti vysvětlit, jak se duše vyvolá.

Všem nerostům byla Bohem uložena jiná cesta vzhůru, než organické přírodě.

Všechny nerosty se chovají na konci vývoje světa obdobně, jako působily na začátku.

Všechny nerosty působily uspokojivě do konce vývoje světa, proto je Bůh nechává přejít do podobného stavu, z něhož byly od Boha povolány.

Všechny nerosty jsou stvořeny od Boha jen proto, aby sloužily při tvorbě jiných důstojnějších a vznešenějších Božích záměrů.

Všechny nerosty jsou také veskrze prozářené božími silami - Bůh se jich skutečně dotýká více, než většina lidí tuší a stávají se schopné připravovat bytostem výživu.

Všechny nerosty nepřetržitě pracují na hodnotném úkolu - zachovat bytostem život.

Všechny nerosty pracují hodnotněji, než si lidé představují.

Lidem se jeví nezpůsobilé k práci, protože lidé nečinné, bezduché bytí pokládají za neschopné k činnosti, ale boží působnost je v nerostech obzvláště mocná, proto může konat skutečné zázraky.

Nerost vykonává vzrušující zázraky, díky božím silám, které ho prosvětlují.

Nerosty budou vykonávat vzrušující zázraky, až do konce světa, kdy Bůh zruší jejich činnost.

Všichni silní živí tvorové vyvolali svou duši z nerostu.

Všichni silní živí tvorové dostali svou duši z rostlinné říše, kterou

Bůh vyvolal z nerostů.

Všechny rostliny vyvolal Bůh z nerostů, stvořil je podobně, jako Bůh stvořil těla zvířat a nechal je vyklíčit s pilným přispěním nerostů.

Všechny rostliny a trávy Bůh povolal z jiného pozemského světa, stejně jako těla zvířat.

Všechny druhy rostlin byly nadpozemským způsobem prostorově přeneseny a tím Bůh stvořil celou rostlinnou říši.

První rostliny byly opravdu práceneschopné a chudobné, protože země ještě nedokázala své vzácné síly poskytnout, rostliny tak mohly vést jen bídný život.

Silné duše rostlin byly Bohem po odumření jejich pozemského těla převtěleny do pozemského těla výše vyvinuté rostliny a tím získaly novou příležitost, jak hodnotným způsobem, rozvíjet svou sílu.

Všechny rostliny vyvolaly svoji duši z nerostů tím, že z nerostů přijímaly hodnotné a důstojné síly a použily je k vyvolání semen, která dovolila vyrůst novým, skutečně živým rostlinám.

Všechny rostliny jsou oduševnělé a projevují upřímný život - plné citu se obracejí ke světlu a odumírají, když je jim odebráno to, co k životu potřebují.

Všechny rostliny získaly svůj život z nerostu a přijímaly a zužitkovaly v sobě jeho důstojné, budující síly.

Všechny rostliny obdržely tímto způsobem své duše, a tak z nerostů vznikl skutečně cenný, silný, důstojný duševní život člověka.

Pán řekl člověku naprosto jasně, že pochází ze země, proto nedáváš lidem tímto výkladem žádné nové poučení.

Ze země vznikla lidská duše a ze země vzniklo lidské tělo, ale k drahocenné formě tohoto pozemského těla sloužil Pánu Jeho Obraz, jak to učí Bible svatá.

Všechny rostliny obdržely své duše z nerostů a povýšily své duše vždy ve vyšších druzích rostlin, jako jsi byla poučena u zvířectva.

Upřímnou prací duše rostliny jednoho druhu, dosáhla duše převtělení do nejbližšího vyššího druhu a tím se duše rostlin pozvolna pozdvihovaly až k hranicím říše zvířat.

Upřímná práce rostlinné duše dosáhla její převtělení do nejnižšího druhu říše zvířat a tím začala její cesta přes říši zvířat vzhůru k lidské říši.

Upřímná práce rostlin byla skutečně možná jen proto, že půda jim dávala látky k jejich vývoji.

Všechny druhy zvířat vybudovaly svá těla díky rostlinám tím, že je buď samy požívaly nebo žraly tvory, které se rostlinami živili.

Ale vodní zvířata tento zákon nedodržují, protože všechny síly čerpají z vody, jako všechna zvířata žijící na zemi, čerpají své síly ze země.

Upřímná práce duše jednoho druhu vodních zvířat umožnila vtělení do nejbližšího vyššího druhu vodních zvířat, až se duše vypracovala k hranicím říše zvířat na souši.

Bůh poté převtělil duše vodních zvířat do těl jim nejbližších zvířat radostně žijících na souši na slunci. Tak mohou vesele žít ve vodě a vyvinout se tím vzhůru k silnému druhu, který umí žít střídavě ve vodě i na souši.

Bůh silné duše těch tvorů, které pochází z vody, nepovolá k převtělení do lidské říše, neboť tyto duše by nebyly schopné vzácné boží lidské tělo užívat takovým způsobem, jak si Bůh přeje.

Všechny duše tvorů, pocházející z vody, které dosáhly svůj nejvyšší vývojový stupeň, Bůh odvolá ze země, protože oni svůj vývoj na této Zemi skutečně upřímně podle božích zákonů dokončily.

Všechny tyto duše odvolané ze země Bůh používá k vyvolání podobného života jejich druhu na jiném pozemském světě podobným způsobem, jako jejich prarodiče vyvolali život jejich druhu na tomto světě.

Když duše, upřímně pracujících silných zvířat na souši, pracuje v souladu s božím přikázáním lásky ke společným bližním, dosáhne podobně vykoupení. To umožňuje na jiném pozemském světě vyvolání podobného života, jako to jejich prarodiče vyvolali na této Zemi.

Vyjasnil jsem ti tajemství Stvoření, abys to vysvětlila svým bližním.

Chci tímto výkladem pokojně odvolat apatický, zmatený výklad Svatého Písma, který způsobují neosvícení lidé. Chci, aby lidé konečně poznali, že Bůh svým upřímně sloužícím lidem, kterým své Slovo předává, nevypráví žádné pohádky.

Všechno, co Bible svatá učí, je boží pravda, ale Bůh skrývá tuto pravdu tak dlouho, dokud duše lidí tak dalece nezesílí, aby mohli snést odkrytí této pravdy.

Vzrušující povolání všech druhů rostlin způsobilo, že země se skutečně stala nádhernou zahradou.

Podobenství Svatého písma bylo pravdivější, než si mohli lidé představit, neboť celá Země byla skutečně na počátku báječná,

obzvláště pěkná zahrada, do které Bůh poté povolal zvířata, jak jsem to vysvětlil.

Vysvětlil jsem, jak Bůh vyvolal Stvoření, ale ještě jsem neobjasnil tajemství prostorového přesazení, které je základem aktu Stvoření.

Lidské duše jsou dnes již silné a proto jim nyní Bůh může již otevřeněji odhalit svá tajemství, která jim zakrýval, aby je nepopletl.

Lidé dosáhli upřímnou prací na zesílení svých duší boží důvěru a proto jim on předává tato zjevení.

Bůh chce odhalit silným, upřímným a bohabojným duším, jak prostorově přesazuje pozemská těla a duše svých tvorů.

Lidé budou lépe rozumět přikázáním Pána, když poznají zákony, které se vztahují na tato přikázání.

Lidé budou lépe dodržovat přikázání Pána, když poznají jejich skrytý smysl.

15. Kapitola

Tajuplné síly vesmíru – síly myšlenek

Chci nyní naznačit, v čem spočívá zákon prostorového přesazení.

Všechen život je vyvoláván boží silou, která nepřetržitě z nekonečného vesmíru zasahuje tuto Zemi.

Všechen život je naprosto podřízen božím zákonům.

Důstojné, báječné, tajemné síly mocného vesmíru působí na život nebeských těles a to jim umožňuje čilou práci a činnost.

Způsob práce bytostí vyvolají nepřetržitě mohutné, báječné, tajemné síly vesmíru a bytosti jsou skutečně automaticky v pohybu, ačkoliv sami mají pocit, že vyvolávají své myšlení a jednání sami.

Všechen život na nebeských tělesech pracuje podle obzvláště mocných sil vesmíru, proto je třeba se za života vyvarovat nicotné, zbytečné činnosti. Bůh ale přesto nechal svým tvorům svobodu, aby se vzpínali proti ovlivňujícím silám vesmíru, ale oni tím znervozní a octnou se v nouzi a utrpení.

Všichni tvorové pracují podle určitého, jim předepsaného zákona. Žijí v míru, když tento zákon splňují a octnou se v neklidu, strachu a utrpení, když tento jim předepsaný zákon přestoupí.

Když však všechen život pracuje podle sil vesmíru, potom se děje také vzpínání proti, podle sil vesmíru a děje se tedy z boží vůle?

Na tuto námitku jsem čekal, neboť ty se nepopleteš, když se ptáš,

co ti zůstalo nejasné.

Na upřímné, čestné otázky budu vždy upřímně a čestně odpovídat, i když se podobně upřímně a čestně zeptají tvoji bližní.

Všechen život pracuje podle sil vesmíru.

Ve vesmíru pracují doopravdy i práci rušící síly, které boží síly narušují.

Všechny vesmírné rušivé síly jsou ve Svatém písmu označovány jako odpůrce boží, jako protivník, který jako zlý nepřítel maří boží plán.

Můžeš mi tyto síly blíže vysvětlit?

Tyto síly jsou podivnější, než abys to mohla pochopit a jsi skutečně neschopná si jejich charakter představit, i kdybych ti to popsal.

Tajemství těchto sil je záhadnější, než všechna ostatní tajemství Stvoření, a pozemský člověk by nebyl ještě schopný snést odhalení tohoto tajemství.

Pán nechce lidi vzrušovat skutečným odkrytím tohoto tajemství ale snaží se názorně ukázat tyto obrovské síly vesmíru v podobenstvích.

Všechno, co Pán chtěl o působnosti těchto sil odhalit, je vyloženo ve Svatém písmu, ale Pán si nepřál, aby lidé těmto zjevením již opravdu rozuměli, proto jim poskytl méně vzrušující výklad z kterého se dozvěděli, co jim tehdy Bůh chtěl poskytnout.

Všechny výklady Svatého písma, které uctiví, upřímní lidé přijali, byly od Boha žádány, ale všechna zjevení jsou skutečně mnohem vznešenější, než jak je lidé vykládali, protože boží zjevení vyžadují mnohem víc výkladu, než lidé pokládají za možné.

Všechny důstojné, hodnotné výklady byly předávány Bohem, jako také nyní Bůh předává tento výklad.

Všechna zjevení, která mají boží původ, ukazují na stejného dárce, a proto navzájem souhlasí ve vysvětlování jednoho základního božího plánu.

Všechny výklady, které byly Bohem předány, slouží jako příprava na hodnotnější výklady, které Bůh v budoucnosti předá.

Nyní chci dále vysvětlit síly vesmíru, abys mohla poznat, čím jsou živí tvorové vedeni v jejich myšlení a jednání.

Chci objasnit, že tyto mocné síly vesmíru, které vedou živočichy v jejich myšlení a jednání, jsou naprosto živé síly, protože pocházejí ze skutečných bytostí.

Všechny tyto mocné síly působící na živé tvory pocházejí ze živých

tvorů. Vysvětlím ti to podrobněji.

Všechna nebeská tělesa jsou obydlená bytostmi, ač se jeví lidem naprosto neobyvatelná.

Všechna nebeská tělesa jsou obydlená bytostmi, ale ve skutečnosti mají mnohá nebeská tělesa jen živé tvory duchovního druhu.

Opravdově práceschopní živí tvorové nepotřebují bezpodmínečně tělo jako ho má člověk, ale potřebují bezpodmínečně nebeské těleso k bydlení, protože musí nahradit své spotřebované síly ze sil tohoto nebeského tělesa. Právě tak jako bytosti tohoto pozemského světa musí své spotřebované síly nahradit ze sil svého nebeského tělesa.

Všichni tvorové na jiných nebeských tělesech vlastní duchovní tělo, ale ne všichni tvorové na jiných nebeských tělesech vlastní pozemské tělo.

Vysvětlím ti nyní ty síly.

Ne všichni živí tvorové na jiných nebeských tělesech pracují hodnotně a upřímně pro boží dílo, poněvadž jim Bůh nechal svobodu pracovat také proti němu a jeho dílu. Všichni na jiných nebeských tělesech žijící bytosti jsou však podřízené božím zákonům, které nedokáží překonat.

Všechny veskrze hodnotné práceschopné bytosti působí příjemně a posilují své bližní.

Všechny veskrze překážející, zmatené, vzpínající se bytosti působí rušivě a škodlivě na své bližní.

Oba druhy bytostí vysílají své síly do kosmického prostoru, kde tyto síly působí na jiná nebeská tělesa, která obývají živí tvorové.

Oba druhy bytostí ovlivňují živé tvory jiných nebeských těles tím, že své myšlenkové síly vyzařují do kosmického prostoru.

Všechny veskrze hodnotné vyzařované myšlenky pracují konstruktivně a posilují vývojový růst živých tvorů jejich vlastního nebeského tělesa, tak i duší živých tvorů jiných nebeských tělesech.

Všechny bytosti jiných nebeských těles jsou ozařovány vyzařovanými myšlenkami pozemšťanů právě tak, jako pozemšťané jsou ozařováni vyzařovanými myšlenkami živých tvorů z jiných nebeských těles.

Všechny vyslané myšlenky působí nepřetržitě dále, i když jejich původce již dávno zemřel.

Obzvláště mocné jsou myšlenky živých tvorů vyvolávajících neustále podobné myšlenkové síly, které na sebe přitahují a s kterými se

pozvolna spojují. Vytvářejí tak ohromně mocné síly, které pohybují a řídí nebeská tělesa a které předepisují živým tvorům jejich způsob činnosti.

Všechno, co Bůh chtěl lidem oznámit o těchto ohromně mocných silách, vnukl po jeho tajemstvích pátrajícímu poslušenému člověku, který ho upřímně ctí a pokojně ho ovlivnil k tomu, aby napsal tyto knihy o svých vnuknutích.

Ale Bůh zabránil, aby tyto knihy byly hodně čteny, tím že církvi uložil, aby zakazovala četbu těchto knih.

Několik práceschopných a vzácných lidí, upřímně ctících boží zákony, bylo pomocí těchto knih od Boha osvíceno, protože Bůh je chtěl připravit pro chápání těchto poučení. Bůh ti je dnes odevzdává, abys je dále předala svým bližním.

Vzácní, práceschopní, bohabojní lidé budou upřímněji chápat boží zákony, když budou vnímat účinky sil, které jsem jim vysvětlil.

Všichni ostatní lidé budou upřímněji rozumět božím zákonům, když jim vysvětlím, jakou sílu mají jejich myšlenky.

Lidem duše zesílí poznáním božích tajemství a boží činnost na jejich duších je nevyděsí a nepoplaší.

Nyní ti vysvětlím velký zákon prostorového přesazení živých tvorů, který jim umožňuje, že mohou přejít na jiné nebeské těleso.

Upřímná, tvořivá, hodnotná práce na vývoji duše utváří v silné tvořivé bytosti důstojné a mocné síly - protože tato práce přitahuje podobné síly z vesmíru, jak jsem to popsal.

Tímto způsobem pracující lidé odhalí mocné boží síly, které oni mohou upotřebit na pozemském světě. Oni tyto mocné boží síly spojí se svými vlastními myšlenkami a svým vlastním božím způsobem práce a tak prokáží svým bližním vzrušující zázraky.

Ochromená, chudobná, zmatená, bezvýsledná práce lidí je následek jejich ochromených, chudobných, zmatených myšlenek, které jim přivolávají podobné myšlenkové síly z vesmíru a oni si potom stěžují na přidušený, vystrašený a zmatený osud, který se jim zdá neobyčejně nespravedlivý.

Chci ti objasnit, proč lidé vyzařují cenné nebo bezcenné myšlenkové síly, aby byl patrný zákon, podle kterého se vyvolávají.

Chci lidem jednoduše a pokojně objasnit vzrušující tajemství, protože Bůh si přeje, aby se lidé stali práceschopnější při vývoji svých duší než byli dosud, kdy žili oslepení a nevědomí.

16. Kapitola

Vývoj andělů – Význam pozemských osobností – Záchrana a odstranění andělů

Všichni andělé se od prvopočátku vyvíjeli a všechny pozemské osobnosti těchto andělů pracovali na jejich vývoji.

Andělova upřímná, pilná a hodnotná práce na svém vývoji vzhůru mu umožňuje, provést vtělení do pozemského těla v okamžiku, kdy vzrušující nebeské síly, o kterých jsem právě vyprávěl, vyvolají hodnotnou, uspořádanou, důstojnou činnost budoucího člověka.

Andělova dřívější upřímně, pilně, hodnotně pracující pozemská osobnost vymůže současné pozemské osobnosti téhož anděla myšlenkové síly, díky kterým on může hodnotně, upřímně a uspořádaně pracovat.

Tento zákon je očividně spravedlivý, protože každý dostane to, co si sám pro sebe v dřívějším pozemském životě vypracoval.

Tento zákon je očividně upřímný, protože každý si vymůže ve chvíli narození síly, které si on sám pro sebe získal.

Obzvláště tajuplná ale zůstává práce andělů, kteří podle uložených zákonů uvádějí v život pozemskou osobnost.

Chci ti také tuto práci andělů objasnit, abys mohla poznat, jak jsou andělé božími zákony vázáni na zcela určitý, jim předepsaný způsob práce.

Tím ti objasním tajemství, které Bůh lidem dosud utajoval.

Všichni zesílení, důstojní andělé pracují naprosto upřímně pod působením všemohoucího Stvořitele. Oni proto přesně vědí, kdy mají vyvolání uspořádaných, důstojných, hodnotných sil vesmíru pro svou pozemskou osobnost vynutit.

Ale všichni nedůstojní, zmatení, neuctiví andělé nejsou schopní mocné síly vesmíru jistě a správně používat, protože se vzpínají a pracují proti působení všemohoucího Stvořitele a tím vyvolají pozemskou osobnost ve chvíli, kdy vesmírem pronikají odbojné, ničivé, matoucí síly.

Když anděl vyvolal zrození v nepříznivém okamžiku, má to za následek neradostný, zmatený, nuzný pozemský život plný překážek.

Všichni silní, uctivě boží přikázání ctící andělé vyvolávají narození svých pozemských osobností v příznivém okamžiku, čímž může pozemská osobnost pracovat pro důstojné cíle svého anděla plná síly, upřímnosti a úcty.

Takové pozemské osobnosti se naprosto upřímně poslušně podro-

bují vedení svého anděla, protože se cítí být v souladu s božími přikázáními.

Jejich anděl je vesele vede, protože oni ho radostně následují a skutečně tím pracují podle božích přikázání, což jiní lidé bez vedení od svého anděla nejsou schopni vykonávat.

Takoví uctiví, poslušní, své anděle následující, práceschopní, důstojní lidé konají vzrušující zázraky, protože jejich anděl jim umožňuje práci za spolupůsobení mocných sil vesmíru.

Vzrušující zázračná působnost takových lidí, je podporována mocnými silami vesmíru, když oni poslušně plní pokyny svého mocného a důstojného anděla.

Ale zmatení a neuctiví a slabí andělé si vyvolávají nicotnější pozemské osobnosti, protože oni jsou naprosto neschopní používat hodnotné, uspořádané, důstojné síly vesmíru, protože Pán jim jejich používání zakázal.

Pozemské osobnosti takovýchto andělů jsou chudobné, nedůstojné, vzrušené, zmatené a neuctivé. Ruší své hodnotnější bližní v jejich práci, ale působí právě tak podle mocných zákonů, jako jejich hodnotnější bližní a jsou ve svém myšlení a jednání vedeni mocným působením sil vesmíru.

Všechny tyto nicotnější, méně důstojné, v práci překážející a doopravdy boží přikázání přestupující bytosti jsou nazvány ve Svatém písmu satanovými přívrženci, zatím co uspořádané, hodnotné, důstojné, práceschopné bytosti dětmi božími.

Všichni lidé, kteří upřímně a pilně pracují pro boží povznášení duší, nebudou při zániku této planety, kterému lidstvo propadne, postiženi, protože jejich práceschopní, silní, důstojní andělé uplatní zákon prostorového přesazení, který se naučí používat a zachrání se přesazením na nový pozemský svět.

Všichni zmatení, proti božím přikázáním vzpínající se lidé také zhynou při zániku této planety, protože jejich zmatení, rozčilení, práceneschopní, neuctiví andělé nebudou schopní je pozvednout vzhůru na nový pozemský svět, kam Pán povede své vyvolené.

Všechna hodnotná práce podle božích přikázání nachází svou odměnu v dosažení boží síly, a všechna nicotná práce proti božím přikázáním ji nedosáhne.

Všichni, neuctiví, neposlušní andělé budou Bohem odstraněni, protože Bůh klade bytostem práci podle svých přikázání za povinnost.

Všichni překážející andělé budou Bohem vytříděni při zániku této

planety a tím se splní, co Pán nechal vyhlásit.

Všichni práceschopní pro Boha a jeho dílo pracující andělé budou Pánem zachráněni na novou zemi až tato planeta přestane vyzařovat živé síly z nichž jsou vyživovány její živočichové.

17. Kapitola

Síly andělů – jak mohou být získány a jak působí na andělovu pozemskou osobnost

Chci nyní objasnit, jak andělé získávají zvláštní boží síly, které jim umožňují, se prostorově přenést.

Všichni andělé sílí pílí a kvalitou myšlenek, které vyzařuje jejich pozemská osobnost, tím oni skutečně rostou a zase nazpět svou pozemskou osobnost posilují.

Všechny silné, uspořádané, hodnotné vyzařování myšlenek vyvolává pro anděla důstojné, hodnotné síly, které se také pozvolna stávají znatelné pro pozemského člověka, kterého anděl vede.

Vyvolané hodnotné síly anděla se zřetelným způsobem projevují na pozemském člověku. Člověk však nemůže rozeznat, že zvláštní posílení sil jeho pozemského těla je doopravdy následek zesílení jeho anděla.

Zesílený důstojný anděl přenáší na svou pozemskou osobnost své obzvláštní síly a tím ji dělá schopnou působit nadpřirozeným způsobem.

Všichni šťastní lidé, kteří tě následují, vedeni svými anděly, zažijí důstojné síly svých andělů na vlastním těle.

Chci ti blíže popsat tyto vzácné, důstojné síly, abys mohla šťastné lidi, kteří tě následující vycvičit.

Všichni, od svých andělů hodnotně a důstojně vedení lidé, mají silné anděly, zatímco zmatení, slabí a nedůstojní andělé opravdové vedení podle Pánových přikázání nejsou schopni vykonávat.

Všichni slabí a práceneschopní andělé matou své pozemské osobnosti, když si vynutí, být od nich vedeni, protože oni jsou skutečně chudí a slabí a vyvolávají u svých pozemských osobností podivné, rušivé a matoucí stavy.

Objasním velké tajemství posedlosti a tím chci zamezit, aby tě domýšliví a neznalí lidé obviňovali kvůli tvému zprostředkovávání andělského vedení.

Domýšliví, nevědomí lidé tě nemohou obviňovat, že ty děláš lidi posedlými, jen proto, že upřímně plníš Pánův příkaz a zprostředkováváš

sílícím vyvoleným lidem vedení jejich uctivými, Pánu sloužícími, důstojnými a silnými anděly.

Vyvolení lidé se vedením svými anděly nestanou zmatení a ubozí. Jejich andělé na ně totiž přenášejí cenné, důstojné síly a oni se stávají práceschopnějšími a mohou výrazněji sloužit Pánu.

Všichni vyvolení obdrží od svých andělů nadpozemské síly, díky kterým se stanou schopní, mnohem hodnotnějším způsobem, výrazněji sloužit Pánu, než když ještě pracovali od svých andělů odděleni.

Chci u tebe tyto síly vyvolat ku příkladu pro tvé bližní, ale budeš je muset opravdově získat prací. Bůh si totiž přeje propůjčovat tyto síly jen upřímným lidem, kteří pro své bližní pracují a tebe radostně následují, kteří uctivě a láskyplně dodržují boží přikázání.

Tak jako Pánovi učedníci obdrželi od Boha ruce plné síly, chci také naplnit tvé ruce sílou, protože jsi opustila chudobný, oddělený, zmatený vlastní život, aby ses zcela podrobila božímu vedení svého anděla.

Chci posílit tvé ruce, abys mohla léčit nemoci svých bližních tak, jako to činili Pánovi učedníci.

Všechna radostná práce pro boží dílo dodává tvým rukám stále větší sílu a tím budeš schopná činit stále větší zázraky.

Bezcitní, lhostejní lidé jdoucí za svým sobectvím, vůbec nebudou schopni tvou zázračnou činnost napodobit, protože Bůh nepožehná jejich rukám. Dokáží však na sobě pracovat a postupně podobně pracovat pro Boha tím, že budou činit jen ještě to, co jim ukládá jejich anděl a Bůh pak také požehná jejich ruce, jako požehnal tvé.

Všichni lidé, kteří tě radostně, oddaně a upřímně následují obdrží podobnou milost, kterou Pán prokázal tobě.

Všichni lidé, kteří tě radostně, oddaně a upřímně následují budou svým andělem poučeni o tom, jak mají důstojné síly v sobě vytvořit. Právě tak jako jsem já poučil tebe, jak máš tvé důstojné síly v sobě vytvořit.

Andělé budou poučovat vyvolené lidi také o tom, že všichni žijící tvorové vyzařují síly, které mohou vysílat na ostatní žijící tvory.

Bůh bude posilovat upřímně bytosti, které pracují podle božích přikázání více, než ostatní méně důstojné bytosti, které se vzpínají proti božím přikázáním.

Hodnotní, důvěryhodní, láskyplně a upřímně pro Boha a jeho dílo pracující lidé budou Bohem neobyčejně posíleni, aby byli schopní pracovat pro Boha mnohem rozhodněji.

Takoví lidé vyzařují ze svého těla obzvláště hodnotné síly, které mohou přenášet na své slabší bližní a tím dělat jejich pozemská těla hodnotnějšími a práceschopnějšími.

Obzvláště, tajuplné, hodnotné síly vyvolených působí naprosto povzbudivě na život všech bytostí, protože tyto tvořivé vzácné síly, jsou boží síly.

Nuzní, Bohem pohrdající, odpadlí, zesurovělí, bezcitní lidé vůbec nejsou schopní takové důstojné, budující síly ve svém pozemském těle vyvolat, protože Bůh takové lidi neposiluje.

Lidé budou upřímněji hledat Boha když poznají, jaké mocné, hodnotné síly jim může dát, aby se mohli vysoko povznést ve svém pozemském žití.

Lidem, kteří tě láskyplně následují, chci nyní tyto síly vysvětlit nepřetržitým, hodnotným a pilným domlouváním jejich anděla a tím také objasnit tajemství prostorového přesazení.

Objasnil jsem již mnohým práceschopným a odpovědným lidem působení těchto sil, ale jejich poučování, kterým se tito hodnotní, vážení lidé snažili udělat život svých bližních před Bohem zodpovědnější, vzrušení a nuzně žijící bližní poslouchali málo nebo vůbec ne.

Poučil jsem odpovědné a práceschopné lidi o tomto božím tajemství, aby byli schopni psát vysvětlující knihy, z nichž se vyvolení lidé mohou poučit o působení těchto sil.

Chci těm odpovědným, práceschopným lidem předat ještě další poučení, jakmile dosáhnou vedení svými anděli, aby byli schopni ještě hodnotněji prozkoumávat boží tajemství, já sám k nim budu moci mluvit tak, jako teď mluvím k tobě.

18. Kapitola

Působení síly slunce

Přeji si teď objasnit působení síly slunce a ukázat, jak mocné jsou síly vesmíru.

Všechen pozemský život je skutečně jen možný tím, že slunce nepřetržitě vydává své vzácné zvláštní síly, které působí jinak než síly ohně a dokáží posilovat bytosti a pomáhat jejich růstu.

Právě tak jako člověk je vyzařující bytost, která své síly může přenést na slabší bytosti, čímž tyto slabší bytosti posiluje v růstu, je také živá síla slunce vyzařující silou mocných božích bytostí, pro něž je slunce obydlím.

Důstojný, Boha ctící člověk může přenést zvláštní síly na ostatní tvory, čímž se stávají životaschopnějšími a hodnotnějšími.

Podobně přenášejí mocné boží bytosti, které obývají slunce, své vzácné důstojné síly na slabé živočichy těch nebeských těles, které krouží kolem slunce.

Zvláště tajemné síly těchto mocných božích bytostí byly skutečně moudrými lidmi již pozorovány. Oni si však netroufali pomyslet, že tyto zvláštní síly slunce jsou živé síly, podobné živým silám, které vyzařují důstojní lidé.

Slunce obývá velmi mnoho slunečních duchovních bytostí a nepřetržitě pilně vyzařuje působivé síly.

Všechen vyzařující život nebeských těles, které krouží kolem slunce, byl vyvolán vyzařováním těchto mocných, živých sil slunce.

19. Kapitola

Pánova bytost

Chci nyní naprosto upřímně objasnit Pánovu bytost. Pán tím chce splnit to, co sliboval ve zjeveních, která ti předal.

Chci objasnit Pánovu bytost, jak mi to Pán uložil, aby lidé jasněji poznali Pánovu boží sílu.

Pán byl opravdu nejdůstojnější sluneční duchovní bytost, proto měl moc k opustění slunce. Všechny duchovní bytosti na nejvyšším stupni svého vývoje obdrží od všemocného Stvořitele slastnou moc k opuštění svého nebeského tělesa.

Pán tvořil důstojné bytosti mocí, kterou skutečně obdržel od všemohoucího Stvořitele.

Pán opravdu opustil slunce, aby se přesadil mezi mu předané bytosti, které chtěl poučit a vést, učinit je důstojnější a zbožnější a sobě podobné.

Pán chtěl skutečně svým poučením udělat práceschopné duše tak důstojné a hodnotné, aby mu byly podobné.

20. Kapitola

Prostorové přesazení lidí

Nebudu vysvětlovat tajemství prostorového přesazení, protože Pán chce toto tajemství odhalit jen vyvoleným lidem vedením jejich andělů.

Všechny upřímné duše, které dosáhly příslušnou úroveň svého

vývoje obdrží od všemocného Stvořitele sílu k prostorovému přesazení.

Všechny bytosti, které získaly ve svém druhu nejvyšší stupeň vývoje, jsou všemocným Stvořitelem prostorově přesazeni na jiné nebeské těleso, aby tam zplodily život svého druhu.

Volbou vždy jen nejupřímnějších a nejsilnějších bytostí pro vyvolání vývoje života na nově stvořených nebeských tělesech, dosahuje všemohoucí Stvořitel vývojový vzestup různých druhů živých tvorů.

Bůh v žádném případě nebude vybírat chudobné, odmítavé a zmatené tvory k tomu, aby jejich druh přenesl k životu na jiné nebeské těleso. Bůh si nepřeje udělat své Stvoření chudobné, tím že odmítavým, chudobným a zmateným tvorům, dá příležitost se důstojně rozmnožovat.

Pán povolal vzpínající se, nedůstojné a krutým způsobem pracující tvory z jiného nebeského tělesa na tuto Zemi, aby vyvoleným důstojným, práceschopným a boží přikázání dodržujícím tvorům jejich pobuřujícím, krutým způsobem práce dal příležitost k utrpení, aby skutečně velkým utrpením dosáhli posílení.

Odmítaví, chudobní, krutí a zmatení tvorové nebudou v budoucnosti přeloženi na jiné nebeské těleso, protože Bůh je chce odstranit, aby déle, než je pro posílení duší nutné, nerušili ostatním práceschopným, upřímným, hodnotným tvorům jejich pozemský vývoj.

Chci objasnit, co způsobuje, že takoví nedůstojní, práci rušící, odmítaví tvorové nemohou na jiné nebeské těleso v budoucnosti přejít, aby byl správně pochopen zákon podle kterého probíhá prostorové přemístění.

Všichni podle božího přikázání důstojně, upřímně a energicky žijící tvorové vyvolají ve svých tělech nadpozemské síly, které jimi jako z obzvláště mocného nepřetržitě tekoucího pramene budou protékat a oni nabudou velkou posilu.

Tyto nadpozemské síly umožní pozemské tělo skutečně úplně rozpustit, čímž může dojít k prostorovému přesazení.

Tyto nadpozemské síly ale pracují správně, jen když je Pán sám hlídá a řídí, protože tvorové této Země nejsou ještě dostatečně způsobilí je samostatně řídit. Opravdové podrobení se Pánovým přikázáním vymůže lidem pomoc a vedení jejich andělů, čímž se lidé stanou schopni nechat mocné vyzařování vesmírných sil působit v jejich pozemských tělech.

Člověk, který se upřímně nechá vést svým andělem si postupně

vymůže schopnost prostorově se přesadit, protože anděl ho vede jak to Pán předepisuje, protože pracuje v souladu s mocnými silami vesmíru.

Anděl upřímně seznámí člověka se vším, co rozvíjí jeho hodnotné nadpozemské síly a udělá člověka postupně neobyčejně silného a práceschopného.

Všichni andělé jsou schopni zprostředkovat lidem působení nadpozemských sil, ale vzrušující práci s nadpozemskými silami jsou schopni zprostředkovat jenom andělé, kteří byli Pánem k tomu povoláni.

Všichni andělé, kteří přenáší nadpozemské působení sil na svou pozemskou osobnost v rozporu s pořádkem, pracují proti božím přikázáním, čímž působí nepokoj a nepořádek.

Všechnu chudobnou, odpadlickou, pořádku odporující, neřestnou práci s nadpozemskými silami konají odpadlí andělé, kteří jsou rozrušeni, protože cítí nad sebou Pánův hněv.

Až Pán tento pozemský vývoj přenese na jiného nebeské těleso, budou takoví andělé Pánem opuštěni. Pán trestá nedůstojnou neposlušnost k jeho přikázáním a Pán chce poté vzpínající se, neřestnou činnost ukončit.

Bohabojní posílení andělé, kteří se řídí Pánovými přikázáními vyvolají, díky milosti Pána, který je vede, nadpozemské působení síly, která lidem umožní prostorové přesazení.

Pán ale zakazuje těmto andělům, aby nadpozemské působení síly, které oni přenesli na svou pozemskou osobnost, nechali jejich bližními odhalit. Pán si totiž nepřeje, aby nedůstojní, rozčilení, božími přikázáními opovrhující, egoističtí lidé nahlédli do božích tajemství.

Všichni naprosto upřímní, Pána následující a tvořivě mu sloužící lidé, budou od svých andělů poučeni o tom, jak mohou v sobě ony důstojné síly rozvíjet a jejich pomocí se prostorově přesadit.

21. Kapitola

Prostorové přesazení zvířat a rostlin

Chci vysvětlit, jak Pán prostorově přesadí snaživé živočichy a druhy rostlin, kteří dosáhli výši svého vývoje.

Všichni tito živočichové a druhy rostlin překonají pozemské zákony, protože během svých posledních vtělení v sobě vytvořili hodnotné a důstojné síly.

Během jejich posledního vtělení byli Pánem obzvláště střeženi a posilováni, aby bylo jejich prostorové přesazení možné.

Všechny druhy rostlin a zvířat byly Pánem prostorově přesazeny podobným způsobem, jak to Pán ukázal na hodnotných, důstojných, pro něho působících lidech.

Všechny druhy rostlin a zvířat byly Pánem na tuto zemi přesazeny, aby umožňovaly pilný život stvořeným lidem a oni si tím vycvičili a posílili sílu svých duší.

Pán povolal všechny hodnotné silné druhy zvířat a rostlin na tuto zemi a předal je poté pod vládu stvořenému člověku.

Všechny druhy rostlin a zvířat byly na jiném pozemském světě připraveny tak, aby byly práceschopné pro toto Stvoření. Tím se vysvětluje, že jak rostliny tak zvířata byly již od počátku Stvoření v tak výborných tělesných formách.

Všechny druhy zvířat a rostlin byly Pánem na jiném pozemském světě vychovávány, byla jim Pánem vštěpována poctivá práce a energický život, až se dobrým způsobem vyvinuly. Pán potom k práci způsobilé rostliny a zvířata, již popsaným způsobem, přeložil na tuto Zemi.

Všechny rostliny a zvířata byla přetvořena, protože přeložení na důstojnější pozemský svět vyžaduje jiný způsob práce, ale jejich duchovní síly působily dále podobně, jako působily na pozemském světě, který opustily.

Přetvořené rostliny a zvířata byly opravdu schopny se Zemi přizpůsobit, protože jim Pán pomohl. Staly se tímto báječným přesazením skutečně hodnotnější.

Slastné vyzdvižení rostlin a zvířat si Pán přál poté korunovat stvořením člověka, přibližujícímu se veškerou svou energii k Bohu.

22. Kapitola

Síly duchů obývajících slunce

Přeji si nyní objasnit síly, které duchové slunce vyzařují.

Chci tyto síly objasnit skutečně jen zhruba, protože by větší objasnění nemělo pro lidi význam, nedokázali by to jejich pozemským rozumem pochopit.

Bůh chce naznačit všem veskrze činným lidem, že opravdový základ Stvoření je duch a nikoli velmi činná, ubohá, slepá hmota.

Bůh chce vysvětlit všem veskrze činným lidem, že slunce není

velmi činná, ubohá, slepá hmota, ale že slunce je opravdu živá síla.

Bůh chce lidstvu vysvětlit jejich situaci, jak byla všemohoucím Stvořitelem pro ně připravena. Aby práceschopní důstojní lidé uvěřili v boží všemohoucnost a na rozhodný, hodnotný vývoj duše vzhůru k Bohu.

Bůh chce všem vážným a práceschopným lidem pozvolna stále víc objasňovat tajemství slunce, aby je povzbudil, aby byli schopni uvědoměle jít svou cestu.

Práceneschopní, nevyvinutí lidé nemohou vůbec chápat boží tajemství, protože jejich rozum pracuje ještě naprosto uboze. Jejich chápání odpovídá stavu jejich práceneschopného anděla, poněvadž rozum je projevem síly anděla.

Pro rozumné práceschopné pokorné lidi je ale dosti těžké, podrobit se vedení jejich anděla, protože vedení anděla je pro lidský intelekt nepřehledné a skutečně nepochopitelné.

Přeji si povolat více práceschopných, rozumných lidí k práci pro Boha, když se odevzdaně a upřímně podrobí vedení svého anděla, abych k nim mohl já sám mluvit.

Chci nyní objasnit, co jsou živé síly slunce.

Chci objasnit, jak je velmi zajímavé pro rozum lidí, Pánovo stvoření slunce.

Všechna slunce byla stvořena podobně, jako Pán stvořil toto slunce. Zázračné stvoření tohoto slunce byla jen nepatrná událost, která se v nesmírném vesmíru podobně opakuje nesčíslněkrát.

Všechna slunce byla stvořena božstvem, které je podobné božstvu, které stvořilo toto slunce.

Všechna slunce byla stvořena božstvem, které velmi schopně působí jako jediný Bůh své sluneční soustavy, tak jako Pán velmi schopně působí jako jediný Bůh této sluneční soustavy.

Všechna božstva slunečních soustav nezměrného vesmíru pracují pod vedením všemohoucího Stvořitele, který na ně přenáší své síly. Podobně přenáší božstvo této sluneční soustavy své síly na své bytosti.

Všechna božstva nezměrného vesmíru pracují pod vedením a ochranou všemohoucího Stvořitele, který jim jejich práci předepisuje a oni předepisují práci svým tvorům .

Všechna božstva nezměrného vesmíru pracují důstojně, protože jejich síly jsou posilovány silou všemocného Stvořitele.

Božstva dosahují svoje síly upřímnou a hodnotnou prací pro

všemohoucího Stvořitele, protože on posiluje síly všem bytostem, které se mu v úctě a lásce zcela podrobují.

Božstva dosahují svou moc tvořivou prací pro všemohoucího Stvořitele, kterou jim On důvěřivě předává.

Všechna božstva radostně pracují na svém úkolu a vyvolávají všemocnému Stvořiteli živoucí bytí a on je dobrotivě pozoruje.

Božstva si upřímně přejí předávat síly, obdržené od všemohoucího Stvořitele dále na své vyvolané bytosti.

Bytosti dostaly všechny síly od slunce, čímž jim byl umožněn hodnotný vlastní život.

Bytosti dostaly všechny síly od slunce, čímž lze dojít k poznání, že tyto síly slunce jsou živé síly.

Síly slunce, které oživují a vyvolávají život na tělesech kroužících kolem, jsou důstojné a hodnotné.

Živé, duchovní síly slunce, které všechno, na kolem kroužících nebeských tělesech oživují, jsou obzvláště mocné.

Právě tak jako je člověk vyzařující bytost, která v sobě přetváří přijaté síly slunce, aby je mohla přetvořené vyzařovat na jiné živočichy a těmito vysílanými silami posilovat, je také živá síla slunce proměněná síla všemohoucího Stvořitele, kterou do něho vyslal.

Slunce není jen těleso nahromaděných hodnotných, práceschopných, energetických, tajemných materiálů, jak se upřímně boží tajemství zkoumající chytří lidé domnívají. Představují si, že všechen život na zemi vznikl sám ze síly materie, která byla mocně prosvícena vymršťovanými látkami slunce.

Síly slunce jsou mnohem zajímavější, než by lidé mohli tušit, protože lidé všechen život vidí jen prostřednictvím svého pozemského těla.

Síly slunce jsou mnohem zajímavější, než by lidé mohli tušit, protože duch skutečně ovládá elementy.

Všechno boží působení se projevuje Jeho vládou nad elementy.

Ovládání elementů je boží vláda, neboť vzrušující akt Stvoření je zvláštní projev vlády božího ducha nad elementy.

Všechno tvoření je moc nad elementy.

Nad elementy stojí bytost boží, proto boží bytost může působit zvláštní zázraky, které rozum člověka, podřízený elementům, nemůže vysvětlit.

Všechny boží bytosti jsou obzvláště aktivní díky vládě nad elemen-

ty, protože elementy jsou základní síly všemohoucího Stvořitele, které on nepřetržitě vyzařuje do kosmického prostoru, čímž dává božstvům látku pro tvoření světů.

Všechna boží činnost je práce pomocí vlády nad elementy a tím vznikla silná, rozkošná nebeská tělesa.

Všechna boží činnost se udála pomocí vlády nad elementy a tím byl vyvolán na nebeských tělesech všechen život.

Všechna mocná boží činnost je vzrušujícím vládnutím nad elementy.

23. Kapitola

Stvoření slunce

Chci ti odhalit, jak Pán stvořil slunce působením božích sil.

Pán stvořil své slunce, tím že zvolal svoje mocné slovo do kosmického prostoru a způsobil tím vír v jeho důstojné vzrušující mocné tajemné látce, který zazářil silným žárem.

Důvěrné oslovení důstojné kosmické látky v ní způsobilo stále více síly a žáru a Pán, sobě odpovídajícím způsobem, pozvolna podle svého přání vytvořil z ohnivé mlhy své slunce.

Všichni bohové si tvoří svá slunce způsobem, který je jim přiměřený a který si oni žádají.

Ale jejich slunce si nejsou podobná, protože oni jsou si navzájem ve svých způsobech odlišní.

Všichni bohové si vyvolávají svá slunce přiměřeně své vývojové úrovni s cílem stát se důstojnější než jejich společníci, protože k síle k vyvolání jim Stvořitel dal jako zákonou podmínku přání stát se důstojnější, než jak je vidí jejich společníci.

Všemohoucí Stvořitel uložil bohům, aby energickou práci na svém vlastním vývoji zaměřili k cíli stát se důstojnější než jejich společníci.

Všemohoucí Stvořitel uložil bohům, aby se snažili být důstojnější než jejich společníci, aby se k němu vraceli plní síly, když je odvolá od jejich slastné vzrušující činnosti, aby si u něho odpočinuli.

Všichni bohové, čím jsou silnější, přejí si větší štěstí, protože všemocný Stvořitel všem velkým i malým bytostem celého vesmíru předepsal zákonem přání o štěstí.

Všechny velké i malé bytosti si mají štěstí přát, protože se tím přáním stávají způsobilejší k práci, než kdyby se opravdu lhostejně

odvracely od radostných zážitků.

Velice se podivuješ tomuto odhalení, protože jsem tě poučoval, že pozemské štěstí způsobuje snížení duchovní síly a proto ti bylo zabráněno žít šťastně na pozemském světě.

Chtěl jsem všechny tvé síly nejprve vyvinout, dřív než ti dovolím šťastnou existenci na pozemském světě a uvidíš jakého neobyčejného zvýšení sil jsi dosáhla.

Všechny šťastné bytosti, když se vší silou k Bohu vypracovaly, jsou upřímněji Bohu oddaní a vděční, než bytosti truchlící a utrápené.

Všechny truchlící utrápené bytosti hledají záhubu, aby se zbavily utrpení, ale šťastné a veselé bytosti si žádají nesmrtelnost, protože by nechtěly nikdy přestat být šťastné a veselé.

Všechny Boha uctivě milující bytosti budou Bohem od nynějška obzvláště chráněné a obšťastňované, než byly dosud.

Všichni Boha uctivě milující lidé mají být na pozemském světě skutečně šťastní a veselí, aby se konečně poznalo, že Bůh chce své bytosti ve své dobrotě přitáhnout k sobě vzhůru a nechat je podílet na své vznešenosti a na svém štěstí.

Pán jako stvořitel slunce je obzvláště šťastný, proto by chtěl své štěstí přenášet na všechny bytosti, které pozdvihl silami tohoto slunce vzhůru.

24. Kapitola

Boží vtělení na Zemi

Pán je jako stvořitel tohoto slunce velmi šťastný a obzvláště mocně hlídá a ovládá tuto sluneční soustavu jako bůh. Když se Pán jako Pozemšťan během svého spánku v noci vrátil do své velkoleposti a vzal si toto neslýchané, vzrušující poznání svého božství zpět do nedůstojného a chudobného, zdánlivě odděleného pozemského bytí, ve kterém se cítil přitlumený a ponížený, byl jako Pozemšťan skutečně skleslý, do sebe uzavřený a vážný.

Pán jako stvořitel slunce je obzvláště šťastný. Pán si žádal od všemohoucího Stvořitele, při vyvolání svého božství, provést práci mezi lidmi na svém úkolu osobně. Pán proto přijal pozemské tělo a přišel chudobný jako ostatní lidé.

Pán pracoval na pozemském světě oddělený od svého božství, jako pracují všichni pozemští lidé. Ale během svého spánku v noci se Pán vracel zpět do svého božství, proto si on jako žijící pozemský člověk současně uvědomoval, že je bůh této sluneční soustavy.

Každý večer Pán opouštěl své těsné pozemské tělo a byl zase vědomě bohem, ale ve dne pilně pracoval jako pozemský člověk a burcoval lhostejné a domýšlivé lidi mocí svých slov.

Pán si vůbec nepřál, aby jeho vzrušující vtělení, jako pozemský člověk, bylo lidmi ihned poznáno, protože si nepřál být rozruchem, způsobeným jeho objevením, nikterak lidmi omezován.

Pán žil během svého posledního vtělení důstojně a vážně do sebe uzavřený a dokázal mezi lidmi energicky pracovat. Díky svojí uzavřenosti dokázal ve svém pozemském těle vyvolat síly, které mu umožňovaly během spánku své pozemské tělo opustit a skutečně jako bůh provádět hodnotnější činnost než by dokázal jako člověk vázaný na pozemské zákony.

Pánovo vtělení bylo mnohem zajímavější, než jak stojí psáno v Písmu, protože Pán, vtělený jako Pozemšťan, žil dále jako bůh.

Pánův pozemský život byl skutečně důstojnější, tajemnější a božštější než popisuje bible svatá. Když jsem já pisatelům Písmo předal, bylo už zjevení boží na pozemském světě minulostí.

Všichni lidé se dověděli o božím zjevení na pozemském světě teprve potom, když bylo již zjevení ukončeno, tak to Pán určil.

Pán mi uložil zadat písařům Svatého písmo všechno tak, aby Pánova smrt vypadala skutečně hodně chudobně a nedůstojně než byla ve skutečnosti.

Pán mi uložil, abych toto úmrtí ukázal jakoby způsobené lidmi, protože Pán tím chtěl na lidi obzvlášť silně zapůsobit, než jak by zapůsobil, kdyby jim ukázal svou důstojnou, tajemnou smrt, jak byla ve skutečnosti.

Podával jsem písařům písma jejich zprávy, jak mi Pán uložil, ale neobjasňoval jsem Pánovy tajemné božské síly, protože Pán ještě nechtěl zjevit lidem působení sil duchovního těla.

Síla lidského ducha pozvolna dozrála, proto Pán chce nyní začít lidem sdělovat pravdu o svém posledním vtělení, aby ho mohli lépe pochopit, než toho byli dosud schopní.

Všem písařům Písma jsem dal podobné zprávy, protože Pán žádal, aby byl patrný boží původ všech vnuknutí.

Pán zabránil všem písařům Písma, aby mohli sami jako pozemští lidé Pánův pozemský život pozorovat, protože Pán chtěl tajemství svého pozemského života ještě zachovat do doby, až mu posílené duše lidí umožní odhalit jim tajemné síly duchovního těla a anděla.

Dnes tedy přišel čas, kdy Pán skrze mne odhaluje docela vzrušující boží tajemství, která skutečně úplně neodpovídají učení církve.

Pánovo kázání a působení na Zemi neodpovídalo učení tehdejší církve, pročež ho sloužící církve umlčovaly. Z této staré církve, která ho umlčovala, Pán vystavěl mnohem větší a mocnější církev.

Právě tak bojují dnes služebníci církve proti Pánovu působení a kázání na pozemském světě, které on vykonává skrze mne, ale Pán také v klidu vybuduje mnohem větší a mocnější církev z této staré, která proti němu bojuje.

25. Kapitola

Všemohoucí Stvořitel a bohové

Chci objasnit, jakým způsobem Pán vyvolává důstojná nebeská tělesa.

Pán si přál hodnotné planety, protože na nich chtěl vyvolat čilý život, aby mohl splnit přikázání všemohoucího Stvořitele, vychovávat pro něho bohy.

Nejdříve chci objasnit, co všemohoucí Stvořitel je, jehož silou vznikl nezměrný vesmír:

pradávné mocné centrum síly.

pradávné mocné vyzařování sil.

pradávná mocná činnost pro vyvolání živého bytí.

pradávná mocná činnost pro zachování živého bytí.

pradávná mocná činnost pro zničení živého bytí.

pradávná mocná činnost pro vyzdvižení živého bytí k sobě.

pradávná mocná činnost pro vyvolávání živého bytí k božskému bytí.

pradávná mocná činnost pro vyvolání bohů.

pradávná mocná činnost pro zachování těchto bohů.

pradávná mocná činnost pro pohlcování těchto bohů do sebe.

pradávná mocná činnost na zániku celého vesmíru po pohlcení všech bohů do sebe.

Poté mocný Stvořitel odpočívá, aby se řádně připravil na další novou práci.

Všechno božstvo, které všemocný Stvořitel do sebe pohltil, vychází na počátku jeho nové činnosti z něho o mnoho více posíleno a má mnohem více síly než vlastnilo předtím.

Všemohoucího Stvořitele obklopuje neprůhledné tajemství a neviditelné je sídlo, z kterého ovládá svůj nesmírný vesmír.

Tento všemocný Stvořitel je ohromně silné neviditelné centrální

slunce, okolo kterého krouží nesčetná vesmírná slunce. On je neviditelné, mocné, tajemné centrum síly, které vyzařuje na hvězdné světy své vznešené síly, které určují a udržují jejich dráhu.

26. Kapitola

Stvoření bohů a jejich úloha

Všichni bohové snaživě pracují na svém povolání, obdrženém od nebeského Otce, který je ze sebe vytvořil a který je do sebe bere zpět, když oni svou úlohu splnili.

Všichni bohové snaživě pracují na vyvolání nových bohů, naprosto báječným způsobem z hodnotné kosmické hmoty, vyzařované všemohoucím Stvořitelem. Velmi zvolna a pracným způsobem vyvolávají skutečné božstvo silami, které oni vyzařují a které přijímají od všemohoucího Stvořitele.

Všichni bohové pracují na vyvolání nových bohů tak, že oni vytvoří planety, na kterých vyvolají život a z něho zvolna neobyčejně namáhavým způsobem vychovávají bohy.

Všichni tímto pomalým a namáhavým způsobem vyvolaní bohové pracují poté opět na vyvolávání nových božstev. Skutečně také opět z hodnotné kosmické hmoty vytvoří slunce a pracují podobně jako pracoval Bůh, když povolal je.

Všichni bohové vyvolají nové bohy, protože všemohoucí Stvořitel povolávání nových bohů přikázal.

Všemohoucí Stvořitel považuje silný, bohatý, důstojný, vzrušující život slastnější než přidušené, bezmocné, vyhaslé bytí a vytvořil ze sebe hodnotnou kosmickou hmotu, z které si bohové pod jeho dobrotivým vedením tvoří svá slunce.

Všichni bohové si tvoří svá slunce stejným způsobem, jako si Pán stvořit své slunce.

27. Kapitola

Dvanáct apoštolů

Chci ti nyní vysvětlit, jakým způsobem Pán stvořil planety z vyvolaného slunce.

Mezitím co si Pán vyvolával své slunce, stvořil svých dvanáct apoštolů.

Chci vysvětlit, kdo jsou tito apoštolové.

Chudobné, pozemské podobenství o těchto dvanácti mocných ne-

beských silách by lidé měli pustit ze zřetele, aby mohli nyní jasným okem pozorovat Pánem zjevenou vznešenost.

Chudobné, pozemské podobenství o těchto dvanácti mocných nebeských silách si Pán přeje vidět rozšířené, aby lidi připravil na pochopení pravdy, jak ji Pán dnes mnou nechává vyhlásit.

Pán si vyvolal mocné boží bytosti, které mu plnou silou měly pomáhat při jeho práci.

Tyto bytosti jsou podobné Pánovi, kterého všemohoucí Stvořitel nekonečně dlouho vychovával až zmohutněl v boží bytost. Pomocí takových božích bytostí může všemohoucí Stvořitel vytvářet hodnotné práce.

Tyto boží bytosti mají obzvláště mocné síly a tak pomohly Pánovi pohnout sluncem a vymrštit z něho planety.

Když jsem lidi poučil o tom, že těchto dvanáct apoštolů znamená dvanáct sil nebeských těles budou se na ně dívat osvíceněji.

Vůbec to nejsou pozemští lidé, protože působení sil, které vychází z pozemských smrtelných lidí je příliš chudobné, aby mohlo působivě podporovat boží mocnou činnost.

Dvanáct apoštolů jsou hodnotní, obzvláště silní duchové, kteří se dostali na nejvyšší úroveň pozemského vývoje, a tím se stali pomocníky Pána.

Pán si nepřeje práce neschopné, bezcenné pokukování smrtelných pozemských lidí a posiluje skutečně nyní jen duše jeho vyvolených, aby byly schopné lépe rozpoznávat boží tajemství.

Nebeská tělesa všech dvanácti sil, které ty jsi rozpoznala jako síly dvanácti zvěrokruhů, vyzařují báječným tajemným způsobem. Vždy ale jen jednu z těchto dvanácti sil nechávají působit na nebeské těleso, které na ně pohlíží z určitého směru. Také mocní duchové, které jsem nazval apoštoly, vyzařují svých dvanáct sil. Nechávají ale působit sílu pouze jen na živočicha, který na ně pohlíží z určitého směru.

Vyzařování sil nebeských těles je obzvláště tajuplné a skutečně nepochopitelné jsou síly, které vyzařují apoštolové.

Lidský intelekt vůbec nemůže pochopit tato boží tajemství, proto by se lidé měli pokojně spokojit s mým upřímným, ale tato tajemství jen málo odhalujícím vysvětlením.

Mocná činnost slunce na tvoření planet trvala tak dlouho, jak dlouho Pán sám na slunci setrvával. Pán je obzvláště silný.

Slunce se vzdalo vzrušujícího důstojného nového tvoření když Pán

slunce opustil, aby hlídal život na stvořených planetách.

Vzrušené důstojné sluneční tvoření nebylo déle možné, protože Pán své mocné síly ze slunce stáhl. Pán ponechal své apoštoly na slunci a uložil jim, aby pokračovali v jeho započatém díle, aby svými silami posilovali bytosti na jejich cestě k Bohu.

Vzrušující práce slunce skončila, protože Pán se od slunce odvrátil, aby se věnoval dohlížení a vedení bytostí na planetách.

28. Kapitola

Stvoření planet a jejich vliv

Všechen život na planetách byl vyvolán Pánem, jak jsem ti to popsal. Proto to zde přejdu, ale chci ti objasnit, jak Pán stvořil planety.

Mocná činnost slunce způsobila, že slunce prasklo a vymrštilo ve svém nitru uzavřenou hmotu, kterou Pán svou mocnou silou usměrnil do určených drah a zabránil jejich pádu zpět do slunce.

Pán chtěl vyvolat mnoho planet, protože Pán miluje pravý, skutečný, radostný život plný síly, podobně jako všemohoucí Stvořitel .

Chytří lidé správně poznali zákon gravitace, podle kterého je menší nebeské těleso přitahované větším. Ti chytří lidé ale vůbec nepoznali, že gravitace v nebeském prostoru je působena živou boží silou.

Lidem jsem objasnil, že všechna pracující hmota je prosvícena božími silami a působí na své okolí.

Všechna uvolněná hmota je naprosto neúčinná, protože z ní byly odtaženy boží síly.

Všechny planety jsou Pánem udržovány na předepsaných dráhách božími silami a mohou na sobě zažívat, Pánem vyvolaný radostný a čilý život.

Pán vyvolal na hodnotnějších planetách hodnotnější bytosti a tím bylo působení živých sil těchto planet hodnotnější a uspořádanější.

Všechny planety jevící se jako bezvýznamné byly obydleny bytostmi, které pracují nedůstojně a rušivě, proto je působení živých sil těchto planet nezajímavé a rušivé.

Divíš se, že jsou hodnotnější a bezcennější planety přesto, že všechny pocházejí ze stejného slunce.

Chci ti vysvětlit, že jednotlivé planety jsou od sebe docela odlišné. Pán tehdy ze slunce vymrštěnou hodnotnou a nehodnotnou hmotu navzájem oddělil.

Obzvláště mocná je Pánova síla a proto má moc nad elementy.

Odhalím ti zákon, podle kterého obdrží nebeské těleso své živé síly, abys rozpoznala, jak podléháš vlivům tohoto nebeského tělesa.

Objasním ti pro tebe naprosto vzrušující, mocnou a pilnou činnost sil nebeského tělesa, které pozemský člověk podléhá, dokud ho Pán nepostaví pod vedení jeho anděla.

Všechna nebeská tělesa obývají bytosti, ale ne všechny jsou bytostmi pozemského druhu.

Všechny bytosti na různých nebeských tělesech vyzařují duchovní síly, které přecházejí do duchovního těla jejich planet. Duchovní tělo planety vyzařuje vlivné síly do kosmického prostoru.

Bůh ti předává toto zjevení a nechává tě nahlédnout do jeho zákonů, abys poznala, že život a činnost bytostí ovlivňují nebeská tělesa.

Vzrušeně rozeznáváš pravdivost těchto zákonů a udiveně se mě ptáš po příčinách těchto silných vyzařování nebeských těles, které předurčuje život a jednání bytostí.

Vám pozemským lidem se jeví toto vyzařování síly nepochopitelné, ačkoli vy sami jste vyzařující bytosti, které jsou úplně zřetelně schopné své hodnotné síly přenášet na své bližní.

Ukázal jsem ti to zřetelně na tvém těle, jak vyzařuješ sílu, jak jsi schopná jinou bytost ovlivnit a znovu vymoci jejímu tělu správnou činnost tím, že na ní přiložíš své ruce.

Ale mnohem mocněji než tvé pozemské tělo vyzařuje tvé duchovní tělo své síly, čímž se podílí na síle vyzařování planety.

Duchovní těla všech lidí vyzařují mocným způsobem své síly na duchovní tělo své planety a planeta mocně vysílá tyto síly do nebeského prostoru a skutečně se těmito silami «dotýká» a ovlivňuje bytosti na jiných nebeských tělesech, v jejich myšlení a jednání.

29. Kapitola

Velký kosmický zákon. Pravdivost zákonů astrologie

Chci ti vysvětlit velký zákon kosmu, podle kterého jsou všechny bytosti ve spojení s ostatními, které žijí na vzdálených nebeských tělesech.

Všichni tvorové, kteří žijí na Zemi jsou ovlivňováni vyzařováním tvorů jiných nebeských těles a tím se podílí na životě vesmíru.

Všechny bytosti, které žijí na jiných, blízko Země působících planetách, jsou ovlivňovány vyzařováním lidí.

Chci ti nyní vysvětlit, proč jsi zákon těchto silných vlivů, které

jsi opravdu pozorovala, nemohla rozeznat a proč dnes na sobě působení síly nebeských těles už nepociťuješ, přestože jsem se tě dříve brutálně «dotýkal».

Vzrušovalo tě, že stejná planeta ti jednou posílala tvořivé a jindy ničivé síly.

Také jsi nerozuměla, že k této změně v působení sil mělo dojít tím, že jiná planeta se k ní dostala do nepříznivé polohy.

Uložil jsem ti o tom uvažovat, abys byla schopná toto mé vysvětlení převzít.

Vychovával jsem tě pro pokojné dotazování o božích tajemstvích, abys lidem mohla pomoci přinést více světla do jejich pozemské přítomnosti.

Chci ti nyní vysvětlit silové působení nebeských těles, abys mohla poznat, proč příznivá planeta nepříznivě působí, když se k ní jiná planeta octne v nepříznivé poloze.

Každé nebeské těleso v sobě skrývá tvořivé i rušivé síly, které střídavě vyzařuje, podle polohy, kterou právě k ozařovanému nebeskému tělesu zaujímá.

Tvořivé síly ti vysílá nebeské těleso, když je jinými nebeskými tělesy ozářeno tvořivými silami.

Ale své rušící síly ti vysílá nebeské těleso, když je jinými nebeskými tělesy ozářeno rušivě.

Skutečně záhadný se ti jeví tento zákon, ale ihned mu porozumíš.

Všechny vysílané síly bytostí se spojují s podobnými vysílanými sílami jiných bytostí, čím se tyto společné síly stanou obrovsky mocné.

Opravdově tvořivé vyzařování nebeského tělesa je známkou toho, že vyzařuje nerušeně své tvořivé síly, čímž ti zajišťuje příznivé vyzařování.

Když je však jeho příznivé vyzařování rušeno nepříznivým vyzařováním jiného nebeského tělesa, tak ti ono samo také pošle své rušivé síly, čímž je tvá práce zmatená a nepříznivá. Ono spojuje nyní své vlastní nepříznivé síly s poslanými nepříznivými silami jiného nebeského tělesa, takže vysílá velmi mocné nepříznivé síly.

Síly nebeského tělesa, které ti ono posílá, jsou mocnější, když jsou posilovány jiným nebeským tělesem.

Lépe tomu porozumíš, když ti to vysvětlím na tvé práci a na práci tvých bližních.

Jsi rozrušená a popletená a nezpůsobilá k práci, když na tebe působí

bližní, podle jejichž charakteru jsi odhadla, že si přejí ti překážet v práci.

Nejsi vůbec schopna na ně tvé bohaté, hodnotné síly přenést, neboť jejich rušivé vyzařování zardousí tvoje důstojné a hodnotné.

Jejich rušivým vyzařování ses ty sama stala rušivě vyzařující bytostí.

Jinak ale působíš, když jsi obklopena přívětivě vyzařujícími bližními, protože jsi pak schopná vysílat všechny tvé hodnotné a bohaté síly a tím se stáváš skutečně tvořivě působící bytostí.

Můžeš také pozorovat, že dokážeš o to silněji působit, když jsi ve společnosti podobně smýšlejících lidí, protože se tvé vyzařování ihned spojí s jejich.

Mocně bude působit tvé vyzařování, když se spojí s jinými lidmi podobného vyzařování.

Ale přiškrceně a popleteně bude tvé vyzařování působit, když jsi ve společnosti lidí, jejichž vyzařováním se cítíš znepokojována a utiskována.

Když jsi mezi bližními, kteří k tobě cítí nedůvěru a opovržení, nejsi vůbec schopná pracovat pro důstojné cíle a tvé vzácné pracovní síly se stávají naprosto ochromené kvůli jejich rušivému vyzařování.

Všechno, co ty hodnotného na jiné lidi přenášíš se ti od nich opět vrátí, ale ty můžeš přenášet tvé hodnotné, důstojné síly jen na takové lidi, kteří podobně vyzařují jako ty, protože oni nemohou tvé vzácné vyzařování rušit.

Chci ti odhalit Pánovo přikázání, které lidem uložil - udělat své vlastní hodnotné vyzařování tak silné, že budou moci rušívé vyzařování bližních svým hodnotným vyzařováním přezářit.

Lidé vůbec nejsou schopni, aby rušivé vyzařování svých bližních přezářili svým uspořádaným vyzařováním, právě tak jako nejsou nebeská tělesa k tomu schopna nepříznivá vyzařování jiných nebeské těles svým uspořádaným vyzařováním přezářit.

Ale Pán uložil lidem toto přikázání, protože tím, že od nich žádá nemožné, by chtěl duše lidí udělat silnější.

Pán také chtěl lidi uložením tohoto přikázání chránit před důsledky vzájemných nepřátelských sil.

Chci ti teď objasnit, proč dostaneš od nebeského tělesa tvořivé síly, které stojí v trigenu k jinému nebeskému tělesu, a proč dostaneš od stejného nebeského tělesa rušící síly, když ono stojí k stejnému nebeskému tělesu v kvadratuře.

Všechny hodnotné síly budou působit uspořádaně, protože jsou boží.

Všechny nehodnotné síly budou působit ničivě, protože jsou satanského druhu.

Hodnotné síly jsou síly anděla, který pod Pánovým vedením táhne duše vzhůru k vzrušujícímu vznešenějšímu bytí a nehodnotné síly jsou síly zvířecí duše, která vidí pozemský svět jako žádoucí a která chce božskou duši kazit a svést od její namáhavé cesty k původnímu světlu.

Všechny hodnotné síly vyzařují jinak než nehodnotné.

Ve skutečnosti ale nepřetržitě vyzařují obojí síly z nebeského tělesa, avšak jejich směr není stejný.

Podobně jako barvy spektra následují seřazeny stejným způsobem navzájem za sebou, následují také různá vyzařování nebeského tělesa navzájem za sebou.

Protože všechna nebeská tělesa stojí pod stejným zákonem způsobu vyzařování, tak se jejich stejnorodé vyzařování setkává a spojuje k ohromným silám.

30. Kapitola

Kristovo přikázání pro zjevení božích tajemství

Přerušila jsem pro neuvěřitelnost získaných oznámení další práci a byla jsem jako omráčená.

Vzrušeně se odvracíš od mého vysvětlování, protože nejsi schopná si představit, po sobě následující vyzařování různých druhů sil, když myslíš na kulový tvar nebeského tělesa.

Přestala si se dále dotazovat, protože jsi cítila, že to už dále nemůžeš pochopit, pročež jsem tě nechal pokojně odpočinout od tvé vzrušující práce se mnou.

Nepřeješ si dovědět další, protože cítíš, že ti síly tvého rozumu vypovídají službu vzhledem k ohromujícím božím tajemstvím.

Tvůj způsob práce je upřímnější, než si myslíš, neboť jsi jím uchráněna před jakýmkoli zblouděním při pokojném a hodnotném postupu vpřed pod mým vedením.

Odvrátil jsem tě od tvého způsobu práce se mnou, objasňováním tajemství, pro která se ti již nedostávalo představivosti. Tím jsem ti chtěl ukázat hranice, až kam tě Bůh bude poučovat.

Chtěl jsem ti vysvětlit, že se máš přestat ptát, když cítíš, že tvůj

rozum vypovídá službu před osvíceními, které ti předávám.

Nevnucuji ti vědomosti, které svým rozumem nejsi schopná pochopit. Chci tě pokojně a jistě, shodně s božími přikázáními, pozvednout vzhůru k božskému bytí.

Chtěl bych v tobě odhalit poznání hranice tvé chápavosti, abys opravdově porozuměla, jak daleko smíš proniknout do božích tajemství.

Předám ti teď Pánovo přikázání o objasňování božích tajemství pomocí anděla.

Všechny vědomosti, které jsi skutečně svým rozumem schopna pochopit, jsou ti od Boha poskytovány k tvému posílení.

Ale já nemohu většinu tvých poučení, které jsi mi v této knize dal, také svým rozumem pochopit.

Ano, jsi ke mně skutečně upřímná, protože se cítíš mým vysvětlováním popletená, protože se ti zdá rozporuplné. Chci vše v tobě pokojně uspořádat, abych tě uspokojil a ty se zase dále nechala mnou poučovat.

Všechny vědomosti, které smíš obdržet vnímavostí svého rozumu, ti odhalil Bůh skze mě jednoduchým pro tebe vzrušujícím způsobem. Proto se nebudeš nikdy cítit zmatená a znepokojená, protože Bůh ví, jak daleko tě smí zasvětit do svých tajemství, aniž by tvá duše utrpěla škodu.

Všechny vědomosti, které jsi sama jiným vzrušujícím způsobem získala, ač je tvůj rozum nedokázal pochopit, protože se týkají oblastí, které nedokáže lidský rozum pochopit, nejsou od Boha.

Všechny vědomosti, o kterých nemůžeš upřímně poznat, že jsou od Boha a nemůžeš svým rozumem pojmout, protože se týkají oblastí, které přestupují jímavost lidí, dej stranou, protože se pozná, že jsou produktem tvého intelektu.

Vzepřela jsi se proti mému vysvětlování, protože jsi cítila, že tvé síly vypovídají službu a raději chtělas přerušit, než aby sis nechala vnutit vědomosti, pro které nedostačuje tvá představivost.

Tvé jednání bylo upřimnější než si myslíš a splnilo zcela správně boží přikázání, které ti předepisuje, přerušit své dotazování, když cítíš, že tvá vnímavost už nemůže mé odpovědi snést.

Neměla ses do sebe uzavírat před mým vysvětlováním, protože jsem ti naznačoval tajemství vesmíru skutečně velice prostě a opatrně, pokojně pracujíc jen s představami, které jsou ti běžné a tím dosáhl, že mne poslouchás upřímně a pozorně.

Vůbec jsi se necítila zmatena, při těchto pro tebe nepochopitelných poučováních, která jsem ti dával, protože jsi o podobných tajemstvích již přemýšlela, když jsi pozorně a s úctou četla Bibli svatou a jiné svaté knihy.

Vysvětluji ti vlastně to, co sis již ve svých představách pilně připravovala. Chci tím dosáhnout, abys mne následovala do oblastí, které sami o sobě již přestupují chápavost tvého intelektu.

Mé vedení tě nebude mást a dělat nezpůsobilou k práci, protože já chápavost tvého rozumu znám, proto všechna má poučování nastavím na tuto chápavost tvého intelektu.

Andělé ostatních lidí nebudou pracovat jinak než jak já to zde na tobě ukazuji, protože Pán andělům předepsal, aby odhalovali jejich pozemským osobnostem jen tolik z božího tajemství, kolik jsou schopní svým intelektem pochopit.

Pán chce laskavě a láskyplně všechny upřímně jej následující děti, klidným nebojácným způsobem vycvičit pro vyšší chápání jejich rozumu, tím že je s pomocí jejich andělů chce jistě a zvolna vést vpřed na strmých cestách, které je přivedou k božímu, vzrušujícímu povznešenému bytí.

Pán chce dobrotivě a láskyplně bdít nad tím, aby jeho děti byly schopné jít strmou cestu k němu upřímně, šťastně a bez bázně .

Chci tě upozornit na to, že mnoho lidí, kteří nedbají božích přikázání se vyptávají také na to, co přesahuje představy jejich intelektu a tím se odvracejí od Bohem dovoleného postupu. Pán jim dal jejich rozum, aby dokázali posoudit jeho chápavost a dokázali posoudit, jak daleko jim Bůh dovoluje proniknout do svých tajemství. Mnozí lidé budou vzrušeni poznáním, že dospěli vzrušujícím pilným, chytrým, nepřirozeným způsobem k vědomostem, které jim dávají moc nad skrytými přírodními silami, ač jejich rozum ty oblasti, které jim tyto vědomosti zpřístupnily, vůbec nemůže zvládnout.

Vzrušující, pilné používání skrytých, od Boha zakázaných metod jim dovolilo vyvolat mocné, neodhalené přírodní síly a svedlo mnoho upřímných, Boha hledajících lidí k tomu, že se vydali satanovi.

Objasním ti, proč se tito, Boha upřímně hledající lidé, satanovi vydali.

Vzrušeni poznáním své dosažené moci se stali pyšnými a domýšlivými a v jejich pozemském rozumu začali věřit, že také bez boží pomoci dosáhnou boží moci.

Vzrušeni svými dosaženými výsledky se stali povýšeni nad po-

kojné, dětsky se jim jevící mírné Pánovo vedení a tím od Pánova vedení odpadli.

Tím, že pronikli do božích tajemství, aniž k tomu byli Bohem povoláni, se vzepřeli proti božím přikázáním.

Takoví lidé nejsou schopni, pokorně a poslušně se nechat vést od svého anděla, protože oni se cítí daleko silnější než boží, čisté, dětsky se jim jevící síly, které jim Pán nabízí k odhalení jejich vědomostí z Boží vůle.

Všechny vědomosti, které anděl člověku, jenž je v milosti Pána zprostředkovává, jsou opravdu dané člověku od Boha. Pán anděle, kteří jsou mu oddáni, v dobrotě střeží a vede, a tím jejich výroky přizpůsobuje vůli Pána.

Vzrušující práce pod vedením Pána je jiná než vzrušující práce pod vedením satana.

Objasním ti, co je práce pod satanovým vedením, abys to od nynějška zřetelně uměla rozeznat.

Nedůstojně, pyšně, nadutě, neuctivě a bezohledně s tebou jednající lidé ti ukázují svým chováním zřetelně, že se rozhodli pro satanský způsob práce, pročež se máš od nich odvrátit.

Nedůstojní, pyšní, nadutí a neuctiví lidé nejsou schopni plní pokory a lásky se podrobit Pánu, proto se máš od nich odvrátit.

Každou opravdovou práci podle božího přikázání lehce poznáš poté, co oni tvé, od Boha přijaté, knihy četli.

Máš se ihned vzdát práce s takovými lidmi, kteří se ti jeví pyšní a nafoukaní a neuctiví a nedůstojní, protože Bůh jim nechce předat osvícení prostřednictvím hodnotného a opravdového domlouvání jejich anděla.

Chci ti teď dovolit po zakončené důstojné domluvě dále psát, abys mohla tvá vysvětlování správně provádět, jak ti to Pán uložil.

Chtěl bych ti důkladněji odhalit tvé osvícení, pomocí mého zasahování, abych tím lidem ukázal, jak jsi opustila chudobný, pozemský způsob práce, abys nechala za sebe pracovat Boha.

Ukládám ti nejprve domluvu, kterou jsem ti také ještě pro tuto knihu dal, do této knihy přidat dřív, než budeš sama pokračovat v psaní dále.

31. Kapitola

Zasahování anděla do tělesných funkcí

Nechávám nyní následovat domluvu, na kterou můj anděl poukazuje:

Na můj dotaz u svého anděla na jeho tajemné zákroky do mých tělesných funkcí, jak mi na nesčetných příkladech dokázal, tím že mi to nejdříve ohlásil, co v mém organizmu chce způsobit, a hned na to to učinil, mi můj anděl odpověděl toto:

Chci ti objasnit, jak mohu zasáhnout do spořádané práce tvého pozemského těla.

Veškerá činnost pozemského těla je způsobena dotekem anděla přes "utajený orgán".

Veškerá práce pozemského těla je způsobena silou anděla, který z "utajeného orgánu" řídí její působení do celého těla.

Všechny orgány obdrží svou životní sílu ze síly, kterou anděl z tohoto místa na těle rozděluje do celého těla.

Správná práce všech orgánů je znamením toho, že anděl prozařuje pozemské tělo plnou silou.

Špatná činnost orgánů je znakem toho, že anděl porušil jejich správnou práci, protože si přeje člověka odvrátit od povrchního, promarněného způsobu života a udělat ho přístupnějšího pro boží práci v něm.

Anděl také zprostředkuje pozemskému tělu nemoci, když chce člověka potrestat za přestoupení božích přikázání.

Chci ti objasnit, proč lidé onemocní, aby pracování anděla na pozemském těle bylo správně pochopeno.

Všechna onemocnění, která zranitelně napadnou tělo zevnitř, propuknou energickou prací anděla, který taková onemocnění vyvolává podle určitých, jemu předepsaných zákonů.

Všechna poranění, která se přivodí pozemskému tělu zvenčí, nejsou způsobena dotekem anděla do pozemského těla.

Anděl přivádí pozemské tělo do situace, ve které se zvenčí zraní, když to boží zákon andělu tak předepsal.

Všechna onemocnění jsou andělem uspokojivě vyléčena, když mu to boží zákon tak předepisuje a všechna onemocnění jsou lidem ponechána bez vyléčení, když mu to tak boží zákon předepisuje.

Lidé nejsou schopni své pozemské tělo sami vyléčit z jeho onemocnění, když boží zákon andělu nařizuje, aby nemoc pozem-

skému tělu ponechal.

Opravdové vyléčení člověka je možné, když mu anděl pomůže a boží zákon mu dovolí, aby pozemské tělo od jeho nemocí osvobodil.

Když se anděl přiblíží k pozemskému tělu a důstojně ho prozáří, způsobí vzrušující pocity v horní oblasti žaludku.

Když chce anděl pozemské tělo usmrtit, způsobí vzrušující pocity v horní oblasti žaludku.

Obzvláště kruté útrapy trpí člověk na tomto místě svého těla když začíná umírat, protože anděl používá všechny síly na to, aby tělo usmrtil.

Bůh uložil andělům, připravit lidem tyto smrtelné útrapy, protože všichni tvorové tohoto pozemského světa stojí pod zákonem strastiplného úmrtí, protože Bůh chce tím posílit jejich duše.

Ale Bůh odpouští takové strastiplné umírání těm tvorům, kteří již utrpení, které jim bylo uloženo, již během jejich pozemského života prožili.

Uložené smrtelné útrapy působené dotekem anděla do "utajeného orgánu" budou Pánem vyvoleným dobrotivě odebrány, když si upřímně vymohli vedení svým andělem, podle přikázání Pána.

Pán osvobodí zázračným způsobem své poslušné děti, které ho následují, od smrtelných útrap, když si upřímně vymohly vedení svým andělem a pošle jim pomoc, aby mohly pokojně a rychle své pozemské tělo opustit a šťastně spaseny, přejít do duchovního světa.

Vědci vůbec nejsou schopni umírajícím svými objevenými prostředky hodnotně pomoci, protože jejich zdánlivě hodnotné prostředky umírajícím zraňují duchovní tělo, které se tím v okamžiku smrti stává práceneschopné a oslabené.

Oslabené a práceneschopné duchovní tělo není potom schopné se opravdově oddělit od umírajícího pozemského těla, protože nemá sílu se vznést vzhůru, jak mu to zákon předepisuje a cítí se plné utrpení vázano na hynoucí pozemské tělo.

Pán ti dal za úkol, abys vyvolené, kteří tvým prostřednictvím dosáhli vedení svým andělem, vysvobodila od jejich smrtelných útrap a aby opustili zázračným rychlým a snadným způsobem své pozemské tělo.

32. Kapitola

Anděl hlídá duchovní tělo. Karma

Chci ti ještě dále vysvětlit činnost anděla na pozemském těle.

Já dohlížím na tvé duchovní tělo, které tvé pozemské tělo úplně prostupuje.

Hlídám tvé duchovní tělo, aby provádělo práci řádně podle božích zákonů, pro které ty žiješ a jsi schopná pracovat.

Zhola nic nevíš o mé skryté práci na tvorbě tvého pozemského osudu. Měla jsi pocit, že si ukládáš všechnu svou práci sama a cítíš se volná bez tlaku, který by tě rozčiloval, protože jsi zvyklá, cítit se sama odpovědná za svou práci.

Všechny tvoje činy jsou ti ale Bohem předepsané, protože musíš zpracovat to, co jsi v dřívějších pozemských životech získala nahromaděním tvořivých sil, které přešly do tvého nesmrtelného těla.

Všechny tvé myšlenky a činy z dřívějších pozemských životů pracují dnes výrazně na uspořádání tvého pozemského života, proto musíš žít úplně předepsaný pozemský život, jak je tobě přiměřený, protože všechno co žiješ má příčinu, kterou sis sama vytvořila.

Všechny tvé myšlenky a činy z dřívějších pozemských životů vytvářejí tvůj dnešní pozemský život, protože ony vyvolají síly, z kterých ty dnes žiješ.

Chci ti vysvětlit, proč sis nemohla uložit život práceneschopného a neosvíceného pozemského člověka, abys mohla poznat, co ti vymohly tvé myšlenky a činy z dřívějších pozemských životů.

Nechal jsem tě vždy pracovat jinak, než tvé bližní, protože jsem ti také ve všech dřívějších pozemských životech uložil pracovat pro Boha a pomáhat svým bližním upřímně Boha poznávat a sloužit mu tak, jako mu sloužíš ty.

Odloučil jsem tě od tvých bližních, protože jsem chtěl, abys v sobě vnímala boží hlas, který je vnímatelný jen v samotě a nedovolil jsem ti v mnoha tvých pozemských životech zažít pozemské štěstí, protože jsem tě tím chtěl udělat pro Boha práceschopnější.

Tvé myšlenky a činy z dřívějších pozemských životů skutečně vyvolávají tvůj dnešní osud na pozemském světě. Jako jsem ti já vyvolával tvé myšlenky a činy v dřívějších pozemských životech, právě tak ti zadávám tvé myšlenky a činy v tomto pozemském životě.

Vysvětluji ti tvůj nešťastný dnešní osud, který tě dělá práceschopnější

pro Boha a jeho dílo, jako jsi se stávala práceschopnější pro Boha a jeho dílo ve všech tvých dřívějších pozemských životech, protože jsem ti také v mnoha tvých dřívějších pozemských životech již na počátku zabránil zažít pozemské štěstí, které tvoji bližní bez velkých obtíží dosahovali.

Bůh žádá všechny tvé síly pro své dílo a proto v tobě utlumil všechny pocity, které by u tebe připustily považovat je za žádoucí pro příjemný pozemský život.

33. Kapitola

Jak působí anděl svůj "dotek"

Chci ti nyní vysvětlit, jak na tobě uskutečňuji "dotek", který pociťuješ jako vzrušující zásah do tvé tělesné činnosti.

Hlídám a vedu tvoje duchovní tělo, které ti zprostředkovává tvé životní síly. Ve skutečnosti mi slouží tvoje duchovní tělo jako můj orgán, kterým na tebe působím.

Hlídám tvoje duchovní tělo tak, jako Pán hlídá mě.

Hlídám tvoje duchovní tělo tím, že přes něho na tebe působím a tak podobně hlídá Pán mě a přese mne působí na tebe.

Všechna boží zjevení přicházejí touto cestou, protože přímá cesta není možná. Pán je skutečně příliš vznešený, než aby mohl přímo s pozemskými lidmi mluvit, pokud jen mocně setrvává ve svém božství.

Všechna boží zjevení přicházejí touto cestou, protože pozemský člověk působí naprosto odděleně od působení Boha.

Prohlásil jsem, že se "dotknu" tvého pozemského těla a když jsem to udělal, tak jsi se podivila když jsem řekl, že přiškrtím tvé srdce a brzy potom jsem to učinil.

Ukázal jsem ti, jak mohu rušit všechny činnosti tvého těla, proto stále jasněji rozpoznáváš, že jsi jen můj orgán, protože jsi mi skutečně bezmocně vydána na pospas, mohu v tobě pozastavit život, když se mi to ukáže jako nutné, abych tě udělal povolnou.

Už se necítíš Pánem svého pozemského těla, protože tě dokáži vzrušeně vyburcovat nepříjemnými pocity a odumíráním tvého těla, aniž bys pro to mohla najít jiné příčiny, než můj násilný "dotek".

Už nevěříš na svoje vlastní oddělené jednání, protože jsi poznala, že jsem ti všechny úkony, které jsi musela vykonat, uložil, přestože sis je nepřála vykonávat.

Všechny tvoje činy ti byly denně ode mne předpovězeny a tím jsi

stále víc nabývala pocitu bezbranného nástroje, kterým tvůj anděl podle své vůle pohybuje a používá pro své účely, které ti často zůstaly utajeny.

Přál jsem si ti naprosto zřetelně ukázat, jakou já mám nad tebou moc, abys ses vzdala toho, stavět se proti mně.

34. Kapitola

Příčina moci Archanděla nad svým nástrojem

Chci ti objasnit, jak jsem já tuto moc nad tebou dosáhl, protože ty si skutečně neodbytně přeješ všechno vyzkoumat.

Bůh ti dal tvůj práceschopný rozum, aby ses mě nepřetržitě vyptávala a byla schopná zprostředkovat má poučování svým bližním, jak to tobě Bůh předepsal.

Nabyl jsem moc nad tvým pozemským tělem, protože ty sis upřímně přála pracovat pro Boha. Nabídla jsi mi svou ruku a tím jsi mi dala pokojně najevo, že si chceš nechat radit a nechat se utěšovat raději ode mne, než od svých bližních.

Nabyl jsem moc nad tvým pozemským tělem, protože ty ses mi podrobila upřímnou a důvěřivou nabídkou své ruky.

Nabyl jsem moc nad tvým pozemským tělem, protože Bůh to tak určil. Máš vyvoleným ukázat cestu, jak by mohli rychle a snadno vystoupit k Pánu.

35. Kapitola

Duchovní tělo. Pozemské tělo.

Chci ti vysvětlit, jak mohu dokázat pohybovat údy tvého těla.

Pracoval jsem jinak než ty a jinak než bych mohl působit přes duchovní tělo, neboť jsem byl stále jen duch, bez vzrušujícího silného pozemského těla

Vytvořil jsem duchovní tělo, které skrývalo v sobě všechno, co jsi v dřívějších pozemských životech v sobě nashromáždila a uložil jsem tomuto duchovnímu tělu, vytvořit své pozemské tělo tím způsobem, že dalo domluvou do duší tvých rodičů podnět k stvoření tvého pozemského těla.

Vložil jsem duchovní tělo do pozemského těla v okamžiku, kdy po opuštění mateřského lůna bylo spojení s matkou přerušeno.

Veškerý život vyvolaného pozemského těla uvnitř mateřského lůna je život ze života matky a anděl matky hlídá vznikající pozemské

tělo stejně, jako hlídá tělo matky.

Veškerý život vyvolaného pozemského těla uvnitř mateřského lůna je život ze života matky a pohyby dítěte v mateřském lůně jsou podobně vyvolávány, jako jsou vyvolávány pohyby orgánů matky, proto je dítě její orgán, tak jako je srdce její orgán.

Veškerý život dítěte od okamžiku oddělení od mateřského lůna je jeho vlastním životem, neboť v tomto okamžiku přebírá anděl do vlastnictví své narozené pozemské tělo tím, že do něho vtěluje vytvořené duchovní tělo.

Veškerý život dítěte od tohoto okamžiku je opravdově boží, protože anděl se tím na dítě váže.

Objasnil jsem ti nyní vznik pozemského těla. Měla bys z toho rozeznat, že pozemské tělo, spojené s duchovním, je orgánem duchovního těla, které je orgánem anděla.

Veškerý život pozemšťana je činností anděla vedenou orgánem duchovní tělo.

Veškerý život pozemšťana je činností anděla, který tímto vtělením do pozemského těla chce mít podíl na činnosti, která skutečně upřímně podporuje v materielním světě důstojné cíle.

Veškerý život pozemšťana je projevem života jeho anděla, který mu tento život poskytuje orgánem duchovní tělo.

36. Kapitola

Působení andělů při vyvolání duchovního těla – odčinění dědičného hříchu - spasení

Chci ti nyní vysvětlit, jak je duchovní tělo andělem ovlivňováno, abys mohla chápat, jak k tobě mohu mluvit pohybováním tvé ruky v tazích písma.

Já pracuji jinak než ty, poněvadž jsem veskrze duch, ale mám mocné síly a proto mohu působit na pozemskou materii.

Já zavolám duchovní tělo s tím, aby ono zavolalo tebe, ale já ho volám duchovním způsobem, zatím co ono tě volá pozemským způsobem.

Volám duchovní tělo podobně, jako ty voláš svého bližního, ale já pracuji duchovněji, než to činíš ty, když své bližní voláš, neboť já jsem duch a pracuji jinak, než jsi ve svém pozemském rozumu schopna domyslet.

Zavolám duchovní tělo, tím ono zpozorní a provádí činnost, kterou od něho já žádám.

Zavolám duchovní tělo, tím že mu poskytnu síly, s kterými on provede, co od něho žádám.

Já zprostředkuji duchovnímu tělu vznešené síly a ono pracuje pozorněji, než to dělá samo skrz jeho úlohu udržovat pozemské tělo naživu a předepisovat mu uložené myšlenky a úkony.

Zasáhnu do práce duchovního těla, kterou člověku připravuje jeho osud z dřívějších pozemských životů a mohu svou silou přerušit vázanost Pozemšťana na tento, jemu zákonně zprostředkovaný osud.

Zasáhnu na Pánův příkaz do práce duchovního těla, které je nositelem dědičného hříchu a vysvobodím Pozemšťany z dědičného hříchu, když je Pán k tomu omilostní.

Ukládám pozemšťanům, aby si vymáhali pilně dorozumění se svými anděly. Smím dovolit na Pánův příkaz jejich andělům zasáhnout do zákonité práce jejich duchovního těla a osvobodit ho, aby na pozemském světě byli upřímně šťastnější, aby jejich duchovní tělo působilo bez újmy, než jak tomu bylo v jejich dřívějším pozemském životě.

Vysvobodím lidi na Pánův příkaz od dědičného hříchu, když se pokorně nechají vést od svých andělů a když budou litovat a odčiní to, co jim anděl odhalil jako jejich dědičný hřích .

37. Kapitola

Vysvětlení osudu božího nástroje

Chci ti objasnit práci duchovního těla, abys poznala, jak se tě dotýkám.

Veškeré tvoje řádné, pilné úkony na pozemském světě ti uskutečuje tvoje duchovní tělo zcela zákonitě.

Když zažiješ vzrušující "dotyk" a vycítíš na sobě boží činnost, uvědom si, že jsem to já, který se tě dotkl.

Každý boží zákrok do tvého zákonného pozemského života vychází od tvého anděla, který tě vyzývá k práci pro Pána a osvobozuje tě od chudobné pozemské vázanosti, kterou tobě způsobuje tvoje duchovní tělo.

Všechna usilovná práce tvých mocných, důstojných myšlenek pro osvobození z této chudobné vázanosti, všechno zápolení tvého pozemského rozumu proti ustrašenému osudu, který se ti zdá být obzvláště nedůstojný, nejsou schopny tě osvobodit z ubohosti tvého života.

Teprve když jsi poznala zákonitost, podle které jsi zažila všechno

své neštěstí, stala ses pokojnou a trpělivou a uznáváš, že ty na pozemském světě nemůžeš dosáhnout řádného života ani žádného opravdového štěstí.

Pracovala jsi upřímně na rozpoznání zákonů, které určují žití a jednání lidí a pokojně ses oddala svém osudu, když jsi poznala, jak ukrutně ničivá je síla, která neodvolatelně všechny tvé aktivity, k dosažení opravdového příjemného osudu, vždy opět musela zmařit, protože to zákon tvého života tak předepisuje.

Vzdala ses poté zápasu o pozemské štěstí, protože se ti takový boj zdál beznadějný a stala ses důstojnější, oddanější a klidná a přeješ si jen odevzdat se Bohu.

Poté jsem já zásahl do tvého života a uložil ti práci pro Pána. Tím jsi překonala zákon svého pozemského života a bylas mnou zbavena chudobné vázanosti na zákonnou práci svého duchovního těla, která ti způsobovala nešťastný osud. Povzbudil jsem tě nadpozemskou silou, kterou jsem ti před očima všech zprostředkoval.

Dnes se necítíš již ubohá a nešťastná, protože jsem tě zachránil od tvé pozemské vázanosti, kterou ti způsobila činnost tvého duchovního těla. Provádíš plná síly jen ještě to, co ti uložím vykonat, protože jsi se vzdala všech svých vlastních přání, abys sloužila Bohu.

Pozdvihl jsem tě nad pozemskou zákonitost tvého života a odhalil ti nadpozemské radosti, když jsi se vzdala usilování o pozemské potěšení.

Odvrátil jsem tě od lidí, kteří s tebou jednali pyšně a bez lásky a pomohl jsem ti snášet nenávist a opovržení tvých útočných bližních. Proto jsi jim nevracela stejnou mincí to, co ti oni způsobili.

Odvrátil jsem tě od života lidí a dal jsem ti anděly za společníky, jak jsem to slíbil. Doopravdy jsem vyvolal strážné anděly mnohých lidí k slastné spolupráci na díle, které tvoříš pro Pána.

Andělé pracují s tebou s chutí, když si lidé s tebou pracovat nepřejí a s chutí pracuješ také ty sama teď dále na své, od Pána uložené, úloze. Poznala jsi, že ti Pán dal k boku anděly, kteří tě upřímně ospravedlňují před útoky tvých odpůrců.

Do sebe uzavřený, osamělý, zraněný život jsem ti proměnil v radostiplné, slastné bytí tím, že jsem ti zaslal láskyplné, upřímné lidi, kteří od tebe odkoukali podivuhodnou řeč se svým andělem a také Pána požádali, aby je osvítil a vedl.

Pokojným způsobem jsem ukončil tvou osamělost, protože jsi prováděla hodnotnou práci a protože jsi vzala na sebe bez strachu a

odporu osamocení od svých bližních.

Bůh ti chce všechno vrátit, co jsi mu obětovala, jak to tobě slíbil.

38. Kapitola

Vliv nebeských těles v době narození a v pozdějším životě a jak se od toho vlivu osvobodit

Přidám ještě poučení, které jsem obdržela, když jsem se ptala, jak je to možné, že nebeská tělesa v jejich dnešních polohách činí úkony vzhledem k polohám, které přijaly v okamžiku mého narození. Toto andělovo poučení obsahuje podobné poučení, jako právě uváděné, ale ještě trochu více je objasňuje.

Dotazuješ se skutečně na velké tajemství a Pán mi je dovoluje vysvětlit.

Vyptáváš se ale vždy jen tolik, kolik se vyptávat smíš, protože já ti tvoje vyptávání zadávám, ač ty věříš, že to činíš sama.

Chci ti objasnit toto velké tajemství, které Bůh doposud vysvětlil jen takovým lidem, kteří ho uctivě a pokorně poslouchali.

V okamžiku tvého narození, který jsem já zvolil podle božích zákonů, pracovala nebeská tělesa nesmírně vzrušeně na tvém duchovním těle až ho zcela vytvarovala.

Nebeské síly vtiskly tvému duchovnímu tělu v tuto chvíli jeho pravdivou povahu, kterou si ono zachovává během tvého celého života.

Působnost sil nebeských těles zůstává vryta do tvého duchovního těla, jak tomu bylo v okamžiku tvého narození. Dnešní působení sil nebeských těles stojí k tomu ve vzrušujícím vztahu, neboť záření, které tě dnes zasahuje a je zachycováno tvým duchovním tělem, v sobě nese působnost sil nebeských těles, jak tomu bylo v okamžiku tvého narození.

Živým působením sil putujících nebeských těles a jejich chováním vůči tvému duchovnímu tělu byl ovlivněn tvůj pozemský osud. Skutečně jsi byla zneschopněna a zmatena a raněna krutým působením sil, které jsem ti já zvolil pro okamžik počátku tvého života, kdy tyto kruté síly nebeských těles právě působily.

Nebyla jsi schopná se bránit proti ovlivňování, které ti připravilo působení sil nebeských těles. Ty jsi ale ve své nouzi povolala na pomoc Boha a tím jsem já na Pánův příkaz zásahl do tvého pozemského osudu, abych tě vysvobodil z vlivu nebeských těles, kterému jsou Pozemšťané podřízeni, pokud si oni ještě nevymohli u Pána

milost a nebyli energickým zákrokem jejich anděla vysvobozeni.

Já jsem vyžadoval tvoje naprosté podrobení božímu vedením, a ty ses mi ochotně podrobila a proto jsem tě vysvobodil z tvé nuzné závislosti na působení zákonitých sil nebeských těles.

Pozdvihl jsem tě nad nuznou pozemskou vázanost a nechal tě podílet na osvobozeném božím prožitku.

Vyhojil jsem ti všechny tvé rány, tím že jsem změnil činnost tvého, až do té doby nerušeně pracujícího duchovního těla, protože jsi se poslušně postavila pod mé vedení.

Přeměnil jsem svou boží silou činnost tvého duchovního těla a odvrátil od tebe kruté vlivy nebeských těles.

Nejsou schopny ti uškodit, protože ty se držíš uschována ve mně.

Tvůj pozemský život již není nešťastný a přidušený, protože jsi svá pozemská přání a jednání podřídila úplně Bohu a pokojně vykonáváš jen ještě to, co ti přikazuji, a pokojně myslíš jen ještě směrem, který ti já ukazuji.

Přestala jsi žít jako běžný pozemšťan a začala jsi život mezi božími anděly a jsi schopna žít na pozemském světě bohatěji a šťastněji bez obavy, že ti ukrutné vlivy sil nebeských těles přinesou znovu utrpení.

39. Kapitola

Smysl utrpení

Všechny bytosti byly Bohem stvořeny zákonem, který podporuje schopnost snášet utrpení pozemského těla, aby se duše tímto utrpením vzpružila a byla silná.

Bůh vyvolává lidem na jejich těle skutečně různá onemocnění, protože by tím chtěl udělat jejich duše poddajnější a hodnotnější.

Bůh vyvolává lidem na jejich těle skutečně různá onemocnění, naprosto přiměřeně odpovídající svévoli jejich vlastních myšlenek a činů, které odporovaly pořádku.

Bůh vyvolává skutečně různá, opravdu krutá onemocnění, protože pocit neduživosti, zmatenosti a sklíčenosti dělá člověka mnohem pokornějším, než když může následovat bez překážky, plný síly, svá vlastní přání.

Bůh ubírá lidem bohaté životní síly uvalením krutých onemocnění, protože Bůh by chtěl udělat jejich duše pokorné a upřímné a plné síly.

Mnohé lidské duše se staly upřímné, pokorné a plné síly, protože v nesčetných pozemských životech skutečně těžce trpěly pod uloženými chorobami.

Pán by chtěl lidem umožnit poznání zákona o onemocnění těla a chce je udělat schopné rozpoznat příčiny těchto onemocnění a zamezit jim důstojným, upřímným a boží přikázání uctívajícím životem.

Pán by chtěl lidem umožnit poznání zákona o vzniku onemocnění svým vlastním příkladem, který jim dal svým utrpením na kříži - když jim zřetelně a názorně ukázal před očima jak splnil to, co o Jeho utrpení na kříži hlásá Písmo.

Všechna onemocnění jsou určena předem - podobně, jako bylo předem určeno utrpení Pána na kříži a proto lidé musí splnit důsledky příčin nemoci, které v sobě skrývá duchovní tělo.

Všechna onemocnění jsou následkem myšlenek a činů předchozí pozemské osobnosti téhož anděla, který tato onemocnění vyvolává pro svou právě žijící pozemskou osobnost.

Nemoci jsou tedy následek dědičného hříchu. Člověk skutečně zdědí viny dřívější pozemské osobnosti svého anděla ve formě nemocí svého těla a ran osudu a musí je odčinit. Odpyká si to, čím se v dřívějším pozemském životě prohřešil.

Všechna onemocnění jsou následkem dědičného hříchu, protože Pán lidem nedovolil své zděděné viny odčinit jinak než nemocí a ranami osudu.

Ale když lidé poprosí Pána o milosrdenství a tím si vymohou u Pána dobrotivou pomoc, tak je Pán postaví láskyplně pod vedení jejich anděla, čímž se mohou vysvobodit z dědičného hříchu.

Všichni lidé, kteří díky milosrdenství Pána dosáhli vedení svého anděla, dostanou od anděla vysvětlení o svém dědičném hříchu.

Všichni lidé, kterým jejich anděl vysvětlil jejich dědičný hřích, se dostávají do situace, kdy mohou svou poslušností a dodržováním božích přikázání, jak jim to jejich anděl uloží, svůj dědičný hřích hodnotněji odčinit než přes těžký osud a hrozné nemoci.

Všichni pozemšťané obdrží nyní od pána možnost, upřímně a pilně svůj dědičný hřích odpykat, když se trpělivě a uctivě a pokorně podřídí vedení svého anděla. Za to jim Pán chce dobrotivě a láskyplně zajistit zdraví jejich pozemského těla.

Je ti uloženo, doručit lidem toto poselství, abys jejich duše vysvobodila z nevědomosti o jejich situaci pod božími zákony.

Všichni tvoji bližní, kteří tě vesele a upřímně doprovázejí na tvé

cestě a podřídí se vedení svého anděla, se mohou skutečně vysvobodit od dědičného hříchu a zajistit si opravdu šťastnější osud na zemi.

Všichni tvoji bližní, kteří tě vesele a upřímně doprovázejí s velkým jásotem poznají, jak je Bůh vedením jejich anděla k sobě přitahuje.

Všichni tvoji bližní, kteří tě upřímně a uctivě doprovázejí budou Pánu děkovat za radostné poselství, které jim přes tebe doručil.

40. Kapitola

Tajemství stigmatizování a Pánova utrpení na kříži

Když jsem se zeptala svého anděla, jaký je rozdíl mezi činností anděla a činností duchovního těla, dostala jsem následující odpověď:

Ale já pracuji jinak než duchovní tělo, protože já jsem boží síla, která jeho činnost nahrazuje.

Já vyřadím z činnosti tvé duchovní tělo, a proto prožíváš skutečně podivuhodný boží zákrok.

Já vyřadím z činnosti tvé duchovní tělo, a proto pozoruješ na svém pozemském těle vzrušující podivné změny.

Já vyřadím z činnosti tvé duchovní tělo, protože ses mi úplně podřídila a tím ti mohu ulehčit nuzný pozemský život, který by ti přinesla zákonitá činnost tvého duchovního těla.

Všechna činnost tvého těla, která probíhá podle pozemské zákonnosti, je doopravdy vyvolána úplně zákonitě pracujícím duchovním tělem, nezávisle ode mne a ty vidíš, že uskutečňuješ svůj, pro pozemský život, předurčený osud.

Všechno, co na svém pozemském zevnějšku vnímáš jako život, je následek zákonné práce tvého duchovního těla, které ti poskytne zdraví nebo nemoc, jak to zákon tvého života předepisuje.

Já ale mohu do práce duchovního těla zasáhnout, proto vnímáš vzrušující změny v řádné práci svého těla, které si nedokážeš vysvětlit.

Obzvláště vzrušující jsou vždy mé zásahy do pozemské zákonnosti a člověk, který takový zákrok prodělal, není od svých bližního pochopen.

Přeje si poté žít v ústraní, protože v sobě cítí boží síly duše.

Žije v ústraní na pozemském světě, ale jeho život je zajímavější než vzrušený upracovaný život jiných lidí, protože zakouší na sobě neslýchané boží zasahování.

Vůbec si nepřeje vrátit se mezi lidi, protože se cítí v samotě mnohem práceschopnější.

Dostávala jsem také krátkou dobu poučení o povaze bolesti stigmatizovaných, abych mohla posoudit, jak strastiplné musí být toto utrpení v jeho plném důsledku. Můj anděl si přeje k tomu dát několik vysvětlení:

Upřímné prosby u Pána o stigmata ho podnítí je vyvoleným dát, protože Pán žádosti vyvolených rád splňuje.

Skutečně důsledná a důstojná představa útrap Pána na kříži, jak to Písmo hlásá, pomáhá vyvolat tyto útrapy na vlastním těle. Anděl od Pána dostane příkaz, bohabojnému a upřímnému vyvolenému člověku stigmata zprostředkovat, čímž mu Pán projevuje úctu.

Pán odpovídá na upřímně prokázanou čest upřímným oceněním.

Tito Pánem zjevně ctění lidé nejsou na pozemském světě plně schopni práce, protože jejich tělesné útrapy jim nedávají žádný klid pro spořádanou, hodnotnou, energickou práci a působnost na pozemském světě. Na to je nutné mít zdravé a silné tělo.

Pán u tebe nechtěl vyvolat tato stigmata, protože si tě přeje zdravou a práceschopnou pro úlohu, kterou ti uložil.

Pán tě ale chtěl přivést k poznání tajemství těchto ran, abys je svým bližním vysvětlila pomocí poučení, které ti Pán dává skrze mne.

Je ti uloženo vysvětlit všechno, co lidé ještě nejsou úplně schopni na obdobných prožitcích Pána pochopit.

Pán ti ukládá úplně vysvětlit, jak proběhlo Jeho utrpení na kříži, aby lidé byli schopni s přesvědčením, radostně nadále Pána následovat.

Důstojní lidé budou rozčileně proti tobě bojovat, ale Pán tě bude tiše svými anděly, kteří ti budou stát po boku, obhajovat.

Všichni andělé vyvolených, kteří tě radostně a upřímně následují, církvi potvrdí, že Pán obzvláště pro církev, ti odhalil pravdu o svém utrpení na kříži.

Všichni andělé vyvolených, kteří tě radostně a upřímně následují, církvi potvrdí, že Pán trpěl naprosto podobným způsobem, jako trpěli jeho vyvolení, kteří Pána upřímně ctili a milovali.

Toto podobné utrpení Pána si On přeje teď vysvětlit, aby se lidé naučili rozumět jeho významu.

41. Kapitola

Proč si Pán zvolil tajuplné utrpení na kříži

Nyní chci vysvětlit, proč Pán vytrpěl tajemné utrpení na kříži a bylo viditelné, proč Pán podstoupil toto utrpení na kříži pro své k němu nejuctivěji a s velkou láskou pohlížející děti.

Chci vysvětlit, proč Pán zvolil toto utrpení na kříži, aby tím lidé poznali, že Pán vlastnil o mnoho větší síly během svého pozemského života, než jak odhalil v Písmu.

Sílícím a hodnotným duším vyvolených chci nyní pokojně ukázat, že Pán vůbec nebyl od lidí ukřižován na pravém kříži, oni ho jen napadali, potupovali a odsuzovali, protože jim vytýkal jejich chyby a omyly.

Byl od lidí rozčileně umlčován a to Pána podnítilo k odchodu ze země tím způsobem, že na sebe vzal utrpení na kříži, kterým mu rozčilení, spílající lidé hrozili.

Byl od lidí rozčileně umlčován a to Pánu způsobilo utrpení na kříži, protože mu Nebeský Otec chtěl odhalit, jak ho lidé svými myšlenkami a slovy nelítostně rdousí přesto, že k nim do tmavého pozemského světa přišel jako dobrotivý Bůh.

Všechny nepřátelské myšlenky a slova Pána vraždily. Pán přišel z lásky k nevědomým a neosvíceným lidem, aby jim pomohl, ale ne, aby s nimi bojoval.

42. Kapitola

Pravdivé utrpení a smrt Pána: příklad pro lidstvo

Nyní chci vysvětlit, jak Pán zemřel.

Rozčilené pokusy ho umlčet znemožňovaly Pánovo vyučování, proto si přál pokojně opustit Zemi.

Ale Pán si chtěl vyvolat důstojnější onemocnění než zakouší umírající lidé před opuštěním země, protože se chtěl lidem ukázat jako Bůh.

Já dnes odhalím na Pánův příkaz, jak Pán opustil pozemské tělo na vlastní přání, protože chtěl, aby nevědomí a bídně žijící lidé rozčilené bojování proti němu úplně ukončili.

Pán opustil skutečně pokojným důstojným způsobem za pomoci nebeského Otce své pozemské tělo, aniž by onemocněl nějakou ošklivou, nedůstojnou chorobou. Pán si přál odejít ze Země pokojným a důstojným způsobem, protože si ho lidé nepřáli.

Pán svou důstojnou smrtí povolal malou skupinu uctivých, láskyplných a upřímných lidí, kteří v jeho činnosti pokračovali.

Nyní vysvětlím záhadné otevření Pánových ran.

Všechna onemocnění, vyvolaná pozemskému tělu působením zevnitř existovala již dříve na duchovním těle, než se na pozemském těle projevila, jako zděděný následek z dřívějšího pozemského života.

Všechna poranění způsobená pozemskému tělu zvenčí, která zakouší během jeho současné činnosti, jsou následkem myšlenek a činů téhož člověka.

Tímto vysvětlením by chtěl Bůh lidem objasnit, proč při stejném nebezpečí nemoci - je jeden člověk doopravdy nemocí zasažen, zatím co ten druhý zůstává od ní ušetřen.

Tímto vysvětlením by chtěl Bůh lidem objasnit, proč od lidí žádá lásku a dobrotu ke svým bližním a ke všem tvorům - chce je skutečně tímto přikázáním uchránit před poraněním zvenčí.

Otevřené rány na těle Pána existovaly již na jeho duchovním těle dřív, než si vytvořil pozemské. Pán si zvolil důstojné utrpení na kříži jako znamení pro lidi a skutečně to z tohoto důvodu zřetelně oznámil v Písmu.

Pán ukládá všem lidem, kteří ho láskyplně, uctivě a pokorně následují snášet obdobné rány, když jejich andělé o to upřímně požádají - chce těmto vyvoleným tím prokázat čest.

Pán chtěl též svým příkladem ukázat, že zakusil doopravdy mnohem pokojnější a vznešenější smrt, než věří lidé, dívající se vážně, ale apaticky na Bibli svatou, jako na dějepisnou knihu.

Bible svatá není žádná dějepisná kniha, protože nepopisuje žádné skutečné příhody, ale podobenstvími a obraznými představami odhaluje boží tajemství.

Zavolal jsem tě na pozemský svět, abys poučila lidi dívající se vážně ale apaticky na Bibli svatou jako na dějepisnou knihu o tom, že Bůh lidem odhaluje svá tajemství vždy v podobenstvích a obrazech, protože jinak nemohou odhalit její vzrušující nepochopitelné pravdy.

Uložil jsem ti, abys vyvoleným vyložila jejich hodnotné sny, protože bych chtěl lidem, dívajícím se vážně, ale apaticky na Bibli svatou jako na dějepisnou knihu, odhalit řeč duchovního světa, aby byli schopní opravdu upřímně porozumět tajemstvím svatého Písma, protože zjevuje tajemství podobným způsobem, v podobenstvích a obrazech, jako ve snech vyvolených.

Pro lidi dívající se vážně, ale apaticky na svaté Písmo jako na dějepisnou knihu, bude vzrušující zjištění, že všechny příhody, ve svatém Písmu popisované jako skutečné události, jsou ve skutečnosti v řeči duchovního světa vyjádřená zjevení boží pravdy, která ale Bůh ještě úplně neodhalil, protože ještě nepřišel čas pro jejich zřetelný výklad.

Svatým Písmem byly však všechny vzácné, upřímné, oddané a práceschopné duše pokojně a správně vychovávány a obdržely z něho skutečně všechna poučení, která doposud potřebovaly přesto, že ještě nebyla tajemství svatého Písma Pánem úplně odhalena.

Od nynějška se všechny vzácné, upřímné, oddané a práceschopné duše poučí svatým Písmem ještě více a hodnotněji, než se dělo doposud, když naplněné úctou před sebou uvidí odhalená boží tajemství.

Chci povolat lidi, kteří tě upřímně, uctivě a radostně následují, k objasnění božích tajemství, která Pán skrytě vyjevil v podobenstvích a obrazech v Písmu.

Podobně si přeji povolat tebe, abys objasňovala podobenství a obrazy Písma svatého, jako jsem tě povolal, abys vykládala svým bližním jejich hodnotné sny.

Duše vyvolených, kteří tě následují na tvé cestě ke světlu se rozradostní a zesílí tvým výkladem a stanou se šťastnější, upřímnější a také skutečně práceschopnější.

43. Kapitola

Svatí jako příklad pro následníky Krista

Chci také vysvětlit, proč Pán povolává Svaté, aby církev poznala, že její jednání vůči Svatým ne vždy odpovídá způsobu jednání Pána.

Chci církvi vysvětlit, proč tak příliš potírala Svaté, když ukazovali pod Pánovým vedením vznešené, zázračné činy a ona vzrušujícím tajemným silám v působení jejich pozemských těl opravdově nerozuměla.

Pán povolal mnoho posílených vyvolených k tomu, aby církvi otevřeli oči o působivosti síly pozemských těl takových lidí, kteří upřímně Pánova přikázání plní a následují ho s hlubokou úctou a láskou.

Ale církev povolala tyto Svaté k sobě teprve potom, když byli již dávno mrtví, protože si církev zvláštní práci živých Svatých nepřála vidět. Skutečně se obávala, že by se její neosvícení kněží mohli zdát

ubozí vzhledem k Svatým, pracujícím plnou silou pod vedení Pána, jako se před dávnými časy kněží obávali vypadat uboze vzhledem k mocným činům Pána.

Pán skutečně církvi uložil překážet v práci a potlačovat Svaté, protože by se církev zdála neschopnější, oproti osvíceným, upřímným, práceschopnějším a radostně Pána následujícím vyvoleným, kteří poznali boží tajemství.

Pán uvalil na církev toto zabraňující vystupování vůči Svatým, protože Pán chtěl církev nechat činit to, co si ona před dávnými časy sama činila.

Rozčilené umlčování Pána, které církev před dávnými časy považovala za přiměřené, se projevilo velmi zřetelně v tom, že církev také potírala Pánoviy nejmilejší děti v době, kdy energicky pracovali pod vedením Pána.

Všechno, co si církev dříve způsobila, musí podle božích zákonů církev opět odčinit.

Nepříjemné bude pro církev poznání, že svým špatným nakládáním se silnými, pod Pánovým vedením pracujícími vyvolenými, bojovala proti samotnému Pánu, protože to její zákon tak předepisoval.

Pán uvalil na církev kruté tresty, protože ho pyšně a uboze umlčovala. Podle božích zákonů si musí církev skutečně pokojně odčinit vše, čím se dříve prohřešila, jakož i všichni lidé si musí odčinit, čím se dříve prohřešili.

Proto ti pán uložil nevstupovat do církve. Pán tě chtěl mít volnou od moci církve, která by tvé síly potlačovala, jako potlačovala síly Svatých, aby poté, dlouhý čas po tvé smrti, tvoje spisy uznala jako zjevené od Boha.

Pán si nepřál, aby tě církev právě tak zneschopnila, jako zneschopnila mnoho ostatních, pod vedením Pána pracujících Svatých, a proto ti Pán tvůj vstup do církve znemožnil.

Pán si tě přál vidět žít práceschopnou a nezávislou od všech lidí, abys neomezeně, nerušena lidmi, byla schopna vykonat všechno, co ti Pán vykonat uložil.

44. Kapitola

Jak smí anděl svou pozemskou osobnost přelstít

Můj anděl mi vzal, pro mě neočekávaným způsobem, psaní této knihy z rukou, že já už nevidím možnost, pokračovat do konce podle plánu, který jsem zpočátku pro sebe navrhla.

Přejdu proto další popisování mé cesty pod vedením svého anděla a poukazuji pro všechny, kteří se o dalších vylíčení této cesty zajímají na knihu mého bratra, který tuto skutečnost v ní popsal. Odevzdala jsem mu na pokyn svého anděla všechen nezbytný materiál pro podrobné a přehledné vylíčení této cesty. Tím mu bylo umožněno, aby mi z větší části úlohu odebral a tuto cestu popsal.

Stojím pod vyšší mocí svého anděla, který mi mou vlastní systematickou práci stále znovu maří tím, že mi nepřetržitě dává nové úkoly. Už se nevidím být schopná, v těchto tři a půl letech nahromaděný, velmi rozsáhlý materiál, třídit a přinést k uspořádanému přehledu. Můj bratr, který pozoroval od začátku vývoj událostí a dílem v blízkém spojení se mnou prožíval, má spíše možnost, celý průběh objektivně a kriticky zhodnotit a ukázat.

Začala jsem již s výrobou této knihy, když mi můj anděl vysvětlil, že je nyní ukončená, ale v noci jsem obdržela ještě další poučení, která jsem musela napsat. Bylo mi ale řečeno, že mohu tato poučení zatím držet skrytá, protože ona mohou být zahrnuta do pozdější knihy. Přijmula jsem tedy trpělivě dále další poučení, ač mě jeho obsah mimořádně rozrušil a zneklidnil. Myšlenka, smět ho předběžně držet utajené, mi byla velkou úlevou, neboť se mi zdálo nepředstavitelné dát ho beze všeho z ruky. Když jsem však všechno napsala, co si přál můj anděl ještě předat, - bylo to asi 46 stran psaných psacím strojem, - řekl mi, že nyní svého cíle dosáhl, a že moje vzrušení nad tímto zjevením překonal a mě přinutil k další trpělivé práci. Chtěl by mi proto nyní prozradit, že také toto poučení by mělo být zahrnuto do «knihy odporující pořádku». Tak nazýval tuto knihu.

Na tuto pracovní metodu svého anděla jsem si již zvykla. Řekne mi pokojně malou nepravdu, když tím chce dosáhnout cíl, udržet mě koncentrovanou u práce. Také již víckrát prohlásil, že tato kniha je dokončená, načež si on potom, když jsem si malou chvíli ulehčeně oddechla, přál ještě něco připojit. Vždy, když mé síly hrozí ochabovat, snímá ze mne zatížení tím, že mě ujišťuje, že nyní je úkol splněný a já se mohu zotavit. Když si má hlava potom trochu odpočinula z působení obdržených zjevení, přitáhne mne ihned opět k další práci a ukáže se, že úloha není ještě úplně splněna. Cítím potom zřetelně na mojí obnovené jímavosti, jak moudrá je vůči mně tato použitá taktika.

Tak to bylo také s tím poučením, které jsem přijala za předpokladu, že si je smím předběžně ponechat, čímž se mi ulevilo. Podrobuji se avšak instrukci svého anděla a připojuji je místo plánovaného dalšího líčení mé cesty.

45. Kapitola

Působení slunce. Zbožnění bytostí

Chci ti nyní odhalit působení slunce a tím budeš mít přehled o působení celého vesmíru.

Pán bude vyvolávat silnou práci slunce dokud bude ještě vychovávat k božství své, od něho stvořené, bytosti.

Pán přestane pracovat na výchově, když bude mít povoláno postačující množství zbožněných bytostí, aby mohl všemohoucným Stvořitelem předepsanou práci, působivěji ukončit.

Zbožněné bytosti, které Pán povolá se vrátí ke světlu, z něhož vyšly.

Zbožněné bytosti, které Pán povolá se vrátí do slunce, z kterého pochází.

Potom by se slunce muselo stát o to silnější.

Slunce nebude silnější, tím že Pán do něho vpraví své zbožněné bytosti, neboť jejich síly nepůsobí na činnost slunce, protože ony ještě nejsou schopné tvoření opravdově vykonávat.

Pán povolá k sobě své děti, když ony ukončí svůj pozemský vývoj a stanou se božstvem, jak to Pán zřetelně oznámil v Bibli svaté.

Pán to upřímně lidem řekl, že jsou bohové, ale lidé mu neporozuměli.

Když Pán své děti dovede domů do světla, z kterého vyšly, tak Pán vyvolá uhašení slunce.

Sluneční duchové poté přeruší svou vzrušující práci, protože jim Pán odebere jejich síly.

Slunce zhasne, protože Pán se ho vzdá a rozpustí jeho látky do téhož stavu, z kterého je vyvolal.

46. Kapitola

Převedení božích bytostí na jiná slunce

Chci ti objasnit tajemství převedení povolaných zbožněných bytostí na jiná slunce.

Povolané zbožněné bytosti působí každá silou jednoho z dvanácti zvěrokruhů. Protože tento zvěrokruh byl během jejich pozemského vývoje, určující pro jejich osud.

Povolané zbožněné bytosti budou báječným způsobem od

všemohoucího Stvořitele přeloženy na slunce, které jejich síly potřebuje.

Z povolaných zbožněných bytostí se stanou důstojní sluneční duchové, kteří slunečním bohům budou pomáhat posilovat jejich slunce.

Všechny zbožněné bytosti působí nekonečně dlouhá období jako sluneční duchové, než je všemohoucí Stvořitel udělá apoštoly, aby je nechal podílet na stvoření některé sluneční soustavy. Oni poté pokojně působí nekonečně dlouhá období jako apoštolové, než je všemohoucí Stvořitel vyzve ke stvoření slunce.

Všemohoucí Stvořitel povolává velmi mnoho zbožněných bytostí, protože vesmír je více vzrušující, než si lidé mohou představit.

Vzrušující činnost zbožněných bytostí na zbožnění jiných bytostí je jim všemohoucím Stvořitelem uložena, protože všemohoucí Stvořitel vyvolané nové zbožněné bytosti potřebuje pro své důstojné účely.

Odhalím lidem důstojné cíle všemohoucího Stvořitele, aby lidé vzdali boj proti tomuto zjevení, které já na Pánův příkaz uskutečňuji.

Všemohoucí Stvořitel není bůh, který působí jako Pán. Všemohoucí Stvořitel pracuje o mnoho zajímavěji.

Objasním to blíže.

Nepoužiji řádné, běžné vysvětlení, protože lidé by to nemohli pojmout v jejich malém rozumu, naznačím to v podobenství.

Uvést chci podobenství, které vytvořil Pán. Pán nechtěl zprvu ještě podat opravdové vysvětlení důstojných cílů všemohoucího Stvořitele.

Pán by chtěl báječně jednoduchým způsobem poučit lidi, protože Pán chtěl lidi uchránit před vzrušujícím poznatkem o jejich skutečně energickém vývoji vzhůru k zbožnění.

Poukázáním na jejich budoucí božství by byli lidé polekáni ve svém pilném, každodenním životě s uloženou pozemskou pravidelností a stali by se zmatení, domýšliví a neschopní práce.

Vyděšeni ve svém pilném každodenním životě by lidé bojkotovali správné vykonávání svých úkolů, aby se poddávali nezdravému, pomatenému hloubání.

Pán lidem nevysvětlil, že z nich chce udělat bohy, ale pokojně to trochu naznačil, aby opravdu byli schopni přijmout to, co jim vysvětluje dnes přese mne.

Podobně jako Pán prováděl řízení lidstva, budou vyvolení lidé, které Pán udělal bohy, mít vštípené vychováním skutečně všechny vlastnosti, které jim umožní pracovat jako bohové a vést nějaké lidstvo.

47. Kapitola

Vztah mezi božím posláním a pozemským osudem

Všichni ti lidé, kteří se ochotně a činně podřídili řízení Pána, protože měli úctu k božím přikázáním, budou Pánem k bohům vychováni a zažijí si na pozemském světě vzrušující prožitky.

Všichni ti lidé, které Pán vychovává k bohům, protože jsou práceschopní, bohabojní a poslušně ho následují, nebudou žít tak šťastně na pozemském světě, jako lidé, které Pán ze světa odstraní, protože jejich duše byly slabé pro vyvolání božských vlastností.

Všem těm duším, které Pán odstraní, chce kvůli jejich slabosti za nedosažené božství dát dobrotivě náhradu a doopravdy je proto nechá šťastněji žít na pozemském světě než své vyvolené děti.

Všechny duše, které Pán vyvolil budou Pánem přivedeny k tomu, aby v sobě vychovaly božské vlastnosti a Pán je postupně udělá bohy.

Přál jsem si to nejprve obšírněji popsat, dřív než naznačím důstojné cíle všemohoucího Stvořitele.

Chci tyto náznaky dát formou podobenství, protože by jinak bylo vyslovení tohoto tajemství nesrozumitelné.

Všichni ti lidé, kteří se tímto zjevením nechají Pánem uctivě a pokorně poučit, budou Pánem na požádání poučeni důkladněji o tom, co oni musí vědět, aby své božské vlastnosti zdokonalili. Pán jim propůjčí domluvu s jejich andělem a tím oni obdrží Pánovo poučení přímo.

Chci jim říkat sám tato podobenství, protože jen oni sami jsou schopni porozumět.

Chci jim dát toto podobenství, protože jim jinak důstojné cíle všemohoucího Stvořitele znázornit nemohu.

Pán vybudoval skutečně jasné podobenství pro činnost všemohoucího Stvořitele a pro jeho důstojné cíle. Pán vybudoval toto hodnotné podobenství viditelně před očima celého lidstva, aby mohlo neobyčejně zřetelně dojít k poznání, jak všemohoucí Stvořitel pracuje.

48. Kapitola

Podobenství pro práci všemohoucího Stvořitele: církev

Pán vybudoval ve své církvi viditelně toto podobenství před očima všech.

Ve své církvi pracuje Pán na přesném výkladu nadpozemské pravdy.

Pán vybudoval tuto církev z jiné církve, která působila slaběji a omezeněji. Pán chtěl tím naznačit, že tento vesmír vznikl z jiného, mnohem slabšího a omezeněji působícího vesmíru.

Tato církev je zajímavější, než byla ta dřívější, ale zajímavější je také tento vesmír, než byl ten dřívější.

Tato církev byla budována důstojným způsobem. Bůh sám činně působil na pozemském světě, nesčíslněkrát převtělený mezi lidmi.

Podobně stvořil všemohoucí Stvořitel vesmír, tím že dal sám sobě podobu v materii.

Podobně jako Pán jako bůh převtělený mezi lidmi, aby jim svým pozemským životem dával příklad pro jejich pozemský život, chtěl také všemohoucí Stvořitel svou prací dát příklad zbožněným bytostem pro jejich práci.

Upřímní, uctiví, práceschopní lidé se řídí Pánovým příkladem a tím v sobě rozvíjejí hodnotné, uspořádané boží síly.

Upřímné, uctivé, práceschopné zbožněné bytosti následují příkladu všemohoucího Stvořitele a tím dokáží působit hodnotně a tvořivě.

Ale neuctivě pracující, vzpínající se zbožněné bytosti nenásledující příkladu všemohoucího Stvořitele tím připouští účinnost ničivých sil ve vesmíru.

Opravdově tě udivuje mé poučení, že jsou také neuctivě pracující, vzpínající se zbožněné bytosti, protože ty věříš, že nebe je říše míru a blaženosti.

Nechci ti vůbec tuto víru brát, protože Pán si přeje, aby si vyvolení takto nebe představovali.

Když se ale staneš práceschopnější, zpracováváním mých poučení, potom budeš mít sílu snášet zjevení o nebeských silách, která ti postupně stále zřetelněji chci předávat.

49. Kapitola

Jidáš jako podobenství pro působení ničivé síly

Vesmír není ovládán jen uctivými, tvořivě působícími zbožněnými

bytostmi, jak to Pán v podobenství v Jidášovi ukázal.

Zlé chování Jidáše způsobilo Pánovu smrt. Pán tím chtěl naznačit, že on je také podřízen ničivému principu v kosmu, když je pro to vhodná doba.

Pán chtěl lidem objasnit podobenstvím Jidáše, že důstojný, práceschopný, hodnotně budující bůh je skutečně také přenechán ničivému principu, když pro to přišla doba.

V Písmu vidíme vzpínající se bytost Jidáše naprosto zřetelně před očima, čímž chtěl Pán vyjádřit, že Jidáš pracuje nedůstojně a nehodnotně.

Vzpínající se bytost Jidáše je důstojnější, protože on své nehodné jednání provedl přesně podle předepsaných zákonů.

Všechno, co Jidáš prováděl, bylo dlouho předtím stanoveno v Písmu, takže je zjevné, že Jidáš pracoval úplně zákonitě.

Podobenství Jidáše je zajímavější než si církev myslí. Ona považovala Bibli svatou za historickou knihu.

Bible svatá není historická kniha, poněvadž ona obsahuje z velké části podobenství o mocných božích pravdách, které si Pán dříve ještě nepřál vysvětlit.

Pán tě vyvolil k tomu, abys Bibli svatou církvi vyložila. Aby církev nyní mohla rozpoznat skrytý smysl jejích podobenství.

Církev pozná otřesena, že Pán jí podobenství o božství v Písmu odhalil, že ale ona nebyla schopná toto zjevení v jeho celé mocné velikosti rozpoznat, protože Pán jí pro to ještě nepředal klíč.

Neřestné chování Jidáše je podobenstvím pro nedůstojné, ničivé síly vesmíru.

50. Kapitola

Proč je dovoleno zlým silám působit a proč jsou ničeny

Všechno neřestné bytí je ničivé, protože kříží hodnotnou práci boží síly.

Ale všemohoucí Stvořitel připouští tento ničivý princip, protože on ho také používá pro své plány.

Všichni skutečně hodnotně a budovatelsky pracující zbožněné bytosti se tím stávají silnější a práceschopnější, když jim všemohoucí Stvořitel staví do cesty zlomyslné síly, které práci stěžují.

Pán by to chtěl zřetelně ukázat na příkladu utrpení mučedníků, kteří rozvinuli mocné síly ve svých duších, když se bránili zlomyslnému

útočení svých odpůrců,.

Všichni mučedníci neobyčejně sílili ve svých duších, když trpěli zlomyslnostmi svých nepřátel. Jejich duše byly poté opět vtěleny do pozemských těl a tím oni obdrželi příležitost nechat působit tvořivým způsobem své získané boží síly.

Všechny hodnotné, důstojné duše byly Pánem vyvoleny k spolupůsobení na božím díle, protože Pán upřímnou výchovu nových božstev obdržel uloženu od všemohoucího Stvořitele.

Všichni práci rušící bohové byli všemohoucím Stvořitelem skutečně také vychováni, protože všemohoucí Stvořitel jejich ničivé síly potřebuje, aby vychoval hodnotnější a důstojnější božstvo.

Všemohoucí Stvořitel si přeje čistší práci v hodnotnějším, důstojnějším příštím vesmíru. Proto budou všichni práci rušící, rebelující bohové odstraněni, když tento vesmír přestane působit. Podobně jako Pán odstraní překážející duše na konci tohoto světa, aby mohl nechat své vyvolené v budoucnu nerušeně tvořivě pracovat, odstraní také všemohoucí Stvořitel ty překážející bohy při rozpuštění tohoto vesmíru, protože si přeje ponechat v budoucnu tvořivě a hodnotně pracující bohy nerušeně pracovat.

Pán odstraní duše lidí kteří žili, vzpínali se a překáželi v práci tím, že je zničí, když tato země přestane dávat živé síly. Právě tak odstraní všemohoucí Stvořitel práci zabraňující bohy tím, že je zničí, když tento vesmír přestane vydávat své živé síly.

51. Kapitola

Zduchovění zadané zákonitosti

Pročpak jsou stvořeni bohové a lidé, aby potom byli zničeni, když oni přece také tak jak pracují, pracují v duchu zákona?

Ale ty se ptáš, co by se mně všichni lidé ptali. Na tom poznáváš, že tvé otázky jsou ti také předepsané.

Právě tak jako jsou tvé otázky ti předepsány, je tobě předepsaný celý tvůj osud na pozemském světě. A právě tak je také předepsaný osud bohům a všem ostatním lidem.

Všechno se děje podle vůle všemohoucího Stvořitele, tím nejsou ani lidé ani bohové volní v jejich jednání.

Zřetelně Pán lidem dosvědčil svým pozemským životem, že není volný ve svém jednání. Pán musel pokojně všechno splnit, co bylo v Písmu o něm oznámeno, aby bylo hodnotněji patrné podobenství o jeho božím způsobu práce.

Pán byl ale Bůh, a proto odvolal nuzné naplnění toho, co Písmo o jeho pozemském životě předpovídalo. Pán upřímně všechno splnil a zemřel důstojněji, než si lidé myslí.

Pán splnil doopravdy jen duchovním důstojným způsobem to, co o něm písmo vypovídá. Tím by mělo být zjevné, jakou má člověk moc si následek uloženého, hrozného osudu pomocí důstojných sil zduchovnit a udělat ho tím vznešenější a.hodnotnější.

Pán ukázal zřetelně, že se mohl kmitem pozvednout přes svůj hrozný osud vzhůru ke svému nebeskému Otci a tak ho nebeský Otec zachránil a skutečně ho k sobě přitáhnul během jeho spánku v noci.

Právě tak jako Pán svůj uložený osud překonal, tím že ho pomocí svých důstojných sil zduchovnil, mohou zduchovnit všichni bohové i lidé svůj uložený osud a udělat ho tím hodnotnější a důstojnější.

52. Kapitola

Způsob činnosti Všemohoucího Stvořitele: pro pozemšťany nepochopitelný

Ale když je všechno předurčeno, potom je také zduchovnění osudu předurčeno, tedy též žádná svobodná volba?

Ano, ty to rozeznáváš již skutečně zřetelně, že také opravdová, důstojná práce je předurčena, tím poznáváš, že všemohoucí Stvořitel všem bytostem, velkým a malým, jejich působení síly předepsal.

Všem bytostem, velkým i malým bylo obzvláště zřetelně jejich působení síly předepsáno, proto se ti jeví nespravedlivé, že všemohoucí Stvořitel větší počet bytostí, které právě tak podle svých zákonů nechal pracovat, zničí, zatímco nepatrnému množství bytostí vymůže velmi šťastný osud.

Jeví se ti to obzvláště nespravedlivé, protože ty si působení síly všemohoucího Stvořitele nemůžeš představit jinak, než jako působení síly důstojných lidí.

Působení síly všemohoucího Stvořitele ale vůbec není podobné působení síly důstojných lidí, protože všemohoucí Stvořitel není žádné vyvolané stvoření, jako jsou všechny velké i malé bytosti.

Všemohoucí Stvořitel nebyl vyvolán, neboť on byl stále a bude stále, protože on je nezničitelný a naprosto nevyčerpatelný ve svém silovém působení.

Ty říkáš, že tento vesmír je hodnotnější a větší, než ten předešlý. To poukazuje tedy na vývoj a kde je vývoj, musí přece být také

počátek?

Tvá otázka je ovšem oprávněná, ale ty to nebudeš schopná pochopit, kdybych ti to vysvětloval. Dívala by ses rozčileně a zmateně na všemohoucího Stvořitele, protože bys jeho způsob práce mohla považovat za skutečně nespravedlivý. Ano všemohoucí Stvořitel nechá vesmír vyvíjet, jak jsem ti to popsal, ale zase svůj vesmír zničí, když se tak daleko vyvinul, že mu jeho nedůstojné síly, které se všemohoucího Stvořitele obzvláště začnou dotýkat, postaví na odpor.

Pán právě tak zničí tento pozemský svět až se tak daleko vyvine, že Pánu jeho nedůstojné síly, které se Pána obzvláště začnou dotýkat, postaví na odpor.

Vysvětlil jsi, že všichni bohové při likvidaci tohoto vesmíru vejdou do všemohoucího Stvořitele, a že všichni bohové na počátku jiného stvoření světa opět z něho vyjdou. Jak mám potom porozumět výkladu, že všemohoucí Stvořitel zničí bohy, kteří překáželi v práci?

Tvá otázka je správná a já ti jí chci zodpovědět.

Byl ti odhalen vzrušující způsob práce všemohoucího Stvořitele, protože jsi byla vyvolena, abys objasnila církvi mocná tajemství vesmíru, aby se církev stala práceschopnější a ráznější v očích lidí, než tomu bylo doposud.

Uložil jsem ti tvé správné otázky, protože ty samotná jsi schopna vyvolat svými otázkami mé vysvětlení, protože ty se ptáš jen na to o čem si vytvoříš představu.

Zneschopnil jsem tě, když jsem ti chtěl dávat vysvětlení, které jsi nebyla schopná pochopit a tím znázornit, proč mi Pán uložil odpovídat ti jen na tvé otázky.

Pán tě chtěl dobrotivě uchránit před polekaným, zmateným, rozčileným pracováním, proto ti Pán uložil, dotazovat se mne pokojným a jednoduchým způsobem.

Byla bys neschopná práce kdybych ti odhalil, co nejsi schopna pojmout.

Chci ti na tvé otázky nyní odpovědět.

Všichni bohové vstoupí do všemohoucího Stvořitele, ale všichni hodnotně fungující bohové vyjdou zase z něho ven. Bezcenně fungující bohy v sobě rozpustí.

Všichni po tomto rozpouštění zbylí bohové vyjdou opět z něho ven silnější, než přišli, protože jejich nepřátelé byli zničeni.

Všichni bohabojní Pána následují, práceschopní vyvolení vstoupí

podobně do Pána, když je Pán odvolá z této země, jako bohové vejdou do všemohoucího Stvořitele na konci tohoto vesmíru.

Všichni bohabojní Pána následují, práceschopní vyvolení vyjdou opět z Pána ven, když je Pán znovu povolá k práci, jako bohové vyjdou z všemohoucího Stvořitele na počátku stvoření nového vesmíru.

53. Kapitola

Církev jako podobenství pro nadpozemské pravdy

Mohu nyní obdržet vysvětlení podobenství, které má představovat církev?

Chci ti nyní objasnit toto podobenství.

Všechny důstojné církve vyšly z Pána, protože Pán je skutečně jediným Bohem tohoto lidstva. Pán vyvolal všechna náboženství země.

Pán požaduje od svých církví, aby mu upřímně a uctivě sloužily. Uložil jim za povinnost zprostředkovat lidem jeho boží vůli. Právě tak jako všemohoucí Stvořitel žádá od bohů, kteří mu upřímně a uctivě slouží, aby oni svým tvorům zprostředkovali boží vůli.

Všechny církve vycházely z Pána a všechny církve do Pána zase vejdou, právě tak jako všichni bohové vycházeli z všemohoucího Stvořitele, aby poté opět do něho vstoupili.

Pán nebude dělat své církve nedůstojnější, když je nechá vejít do sebe, jako také všemohoucí Stvořitel nebude dělat bohy nedůstojnější, když je nechá vejít do sebe.

Všechny církve vyjdou opět z Pána důstojnější než byly předtím, když Pán lidstvo pozvedne do nové periody, protože jeho nepřátelé byli zničeni. Stejně tak i všichni bohové vyjdou důstojnější než byli dříve z všemohoucího Stvořitele při stvoření nového vesmíru, protože jejich nepřátelé byli zničeni.

Všichni bohové působí podle zákona, který jim uložil všemohoucí Stvořitel a právě tak působí všechny církve podle zákona, který jim uložil Pán.

Církev Krista nebyla v žádném případě sama postavena jako podobenství pro nadpozemské pravdy. Všechny církve země byly Pánem vystavěny, ale já mohu toto podobenství pro tebe nejnázorněji prokázat na církvi Krista, do které jsi byla poslána.

Pán upřímně žádal, aby jí v čele stál církevní představený a Pán si skutečně také přál, aby tento důstojný představený měl respekt.

Pán upřímně požadoval, aby ho vyvolení jmenovali otcem, protože on zobrazuje pozemské podobenství pro všemohoucího Stvořitele, jenž je Otcem všechno bytí.

Pán si přál vidět svatého otce důstojného, hodnotného, práceschopného a vzbuzujícího úctu, protože on zobrazuje pozemské podobenství pro všemohoucího Stvořitele.

Pán si žádal vidět tohoto svatého otce mocného a výsostného, protože on znamená pozemské podobenství pro všemohoucího Stvořitele.

Chci důkladně objasnit, jak Pán vystavěl dále své podobenství, ale ty víš příliš málo o uspořádání a zvycích církve, do kterés byla poslána, aby ses mě mohla hodnotně a důkladně vyptávat.

Je tobě proto uloženo vyvolat v sobě hodnotné, podrobné otázky tím, že se svěříš duchovním této církve, aby tě poučili o uspořádání a obyčejích jejich církve.

Chci ti vyvolat důstojné pomocníky, abys byla schopná vyřknout důkladněji své hodnotné dotazy.

Ale ty budeš muset prozatím pracovat samotná dále. Budeš se mě dotazovat na to, co ty víš o uspořádání a obyčejích této církve a obdržíš skutečně jen všeobecný přehled. Zjevení ti dám, až budeš ve svých otázkách podporována duchovními této církve

Co znamenají tedy kardinálové, arcibiskupové, biskupové, kněží?

Kardinálové, kterými svatý otec projevuje svoji moc, jsou symbolem pro hlavní síly, které všemohoucí Stvořitel vyzařuje a tím činí bohy práceschopné a silné.

Všichni bohové pracují zcela z vyzařování síly všemohoucího Stvořitele, který je posiluje a podporuje, právě tak jako arcibiskupové pracují zcela z vyzařování sil svatého otce, který je posiluje a podporuje.

Právě tak jako bohové mají naprosto účinnou moc ve své sluneční soustavě a oni sami obdrží svou sílu od všemohoucího Stvořitele, provádějí také arcibiskupové svou účinnou činnost ve svých obvodech a sami získávají svou moc od svatého otce.

Biskupové jsou symbol pro apoštoly, kteří bohům pomáhají spravovat jejich sluneční svět. Biskupové podporují svou hodnotnou prací, důstojnou práci arcibiskupů.

Kněží jsou symbolem pro pilné sluneční duchy, kteří ve velkém počtu osídlují slunce a kteří své vzácné boží síly vysílají na tvory pozemských světů.

Sluneční duchové skutečně připravují živou potravu, z které tvorové žijí a v podobenství připravují kněží živý pokrm, z kterého jsou živeny duše lidí.

Právě tak jako sluneční duchové, pilně a nepřetržitě, vyzařují své síly z kterých se vyživují tvorové, vyzařují kněží, pilně a nepřetržitě, své síly, z kterých vyživují duše.

Opravdové vyzařování síly slunečních duchů na tvory je umožněno vyzařováním síly všemohoucího Stvořitele na ně a právě tak je opravdové vyzařování síly kněží na duše lidí umožněno vyzařováním Pánových sil na ně.

54. Kapitola

Svaté přijímání

Chci objasnit, proč kněží nepřetržitě důstojně představují v podobenství Pánovu smrt na kříži, aby bylo porozuměno zvláštnímu působení síly církve.

Pán uložil církvi nepřetržitě pilně a důstojně představovat v podobenství Svou smrt na kříži, aby si lidé tuto smrt na kříži neustále připomínali.

Pán uložil církvi nepřetržitě v podobenství představovat Pánovo obětování pozemského těla, protože Pán tím chce povzbudit lidi aby plnou sílou pracovali na svém důstojném povolání k obdobnému obětovaní svého pozemského těla.

Lidé Pánu úplně neporozuměli, přímajíc Pánovu oběť lásky skutečně jako upřímně k nim přicházející milosrdenství boží, kterým se lze zprostit pohodlným způsobem hříchů.

Lidem se zdál tento způsob odčinění hříchů skutečně příjemný a pohodlný, protože oni chtějí mnohem raději nechat za sebe pracovat a trpět Boha, než aby oni sami pracovali a chtěli trpět.

Všechny hříchy, kterých se člověk dopouští a všechny hříchy, které člověk zdědil ze svého dřívějšího pozemského života, jsou vryty do živého působení sil jeho duchovního těla a nelze je změnit tím, že si člověk nechá vložit trochu chleba do svých úst.

Ale je možné změnit živé působení sil duchovního těla myšlenkami, myšlenými během přijímání chleba do úst.

Všechny opravdu silné tvořivé myšlenky posilují duchovní tělo a tím ono může pozvolna překonat zmatené působení sil, které v něm hříšné provinění způsobuje.

Dosáhnout tvořivými, silnými, pokojnými, čistými myšlenkami

očištění duchovního těla od jeho zatížení hříchem, je smyslem dosazení svatého přijímání.

Lidem, kteří nepřicházejí s čistými, uctivými, důvěřivými, kajícnými myšlenkami ke stolu Pána, není svaté přijímání vůbec ku prospěchu. Jejich duchovní tělo zůstává právě tak zmatené, jako před přijetím chleba do jejich úst.

Chudobné, zmatené, slabé myšlenky při příjmu svatého přijímání, neposilují práci duchovního těla. Pouze upřímná snaha o boží milosrdenství přináší svatým přijímáním duchovnímu tělu přírůstek síly.

Upřímný, činorodý, silný myšlenkový pochod během příjmu svatého přijímání může způsobit zázrak. Duchovní tělo může jím být tak silně povzbuzeno, že dokáže vydat mimořádně působící síly.

Vzrušující zázraky, které prokazovali svatí příjímáním svatého přijímání, jsou toliko následkem vzrušující práce jejich opravdových, silných, budujících myšlenek na jejich duchovním těle.

Činorodý, silný myšlenkový život svatých vymohl síly jejich duchovnímu tělu a jeho pomocí byli schopni konat zázraky.

Upřímný, tvořivý, silný myšlenkový život svatých Pán odměnil svým milosrdenstvím.

Tvořivý, silný, činorodý myšlenkový život svatých byl příčinou jejich svatosti.

55. Kapitola

Modlitba

Každá modlitba je působící myšlenkový život. Člověk tím působí boží sílou, neboť každé působení boží síly je vysílaná síla myšlenek.

Každá modlitba je pilné vyzařování myšlenek, které vyvolávají naprosto vzrušující účinky a hodnotně napodobují důstojnou práci bohů na stvoření sluncí.

Každá modlitba se posílí, když je prováděna ve společenství. Proto společné, vzrušující vyzařování síly slunečních duchů zobrazuje vzor pro společnou modlitbu plnou síly.

Chci ti objasnit, proč Pán uložil církvi provádět obvzláště posilující společné modlení, což skutečně vysvětluje tajemství církve.

Pán uložil církvi provádět posilující společnou modlitbu, protože Pán tím chtěl vycvičit síly vyvolených a připravit je na jejich boží způsob práce jako sluneční duchové.

Všichni posílení, důstojní vyvolení, kteří jsou Pánem vyškoleni pro boží způsob práce, se musí vzdát nedůstojného života jako prostí pozemšťané, protože Pán v nich chce vyvolat boží síly.

Všichni posílení, důstojní vyvolení mají o hodně mocnější duchovní síly, než jsou schopni svým pozemským rozumem přehlédnout.

Všichni silní, důstojní vyvolení pracují na pozemském světě obzvláště ochuzeně jakoby poranění. Jsou skutečně přiškrceni v jejich pozemských silách, protože Pán by chtěl vycvičit jejich boží síly.

Všichni upřímní důstojní vyvolení pracující pro dílo Pána byli Pánem povoláni k tomu, aby v sobě hodnotně vycvičili působení božích sil. Pán by je chtěl připravit pro důstojnou funkci: aby vyzařováním svých sil, posilovali záření sluncí.

Všechno, co zcela nicotně žilo na pozemském světě, bude Pánem odstraněno. Pán ale své důstojné a posílené vyvolené, po vyvolání jejich zvláštních sil, převede na jiná nebeská tělesa, aby jejich boží sílu dále vzdělával.

Chci ti objasnit vzrušující podobenství (církve) ještě dále, abys mohla poznat, jak Pán tuto církev zřídil zcela podle božích plánů.

Všechny církve, které Pán zřídil, jsou vystavěny podle božích plánů, ale ty obdržíš vysvětleno podobenství jen o této církvi, protože ona je zobrazuje nejnázorněji.

Všechno, co na této církvi vidíš hodnotně působit, bylo skutečně Pánem uloženo.

Lidé rozčileně bojují proti uspořádání této církve, protože se jim zdá, že bylo vymyšleno lidmi, ale já ti dnes pokojně oznámuji, že Pán stanovil celé uspořádání této církve.

Všechno bylo církvi samotným Pánem předepsáno. Pán chtěl zvláštním uspořádáním této církve dosáhnout zcela zvláštní zesílení duší svých vyvolených.

Pán si přeje nechat všechnu sílu, kterou poskytuje zařízení církve, zachovánu tak dlouho, dokud ona ještě vypomáhá k získávání sil nutných pro duši.

56. Kapitola

Tajemství svatého přijímání

Nyní ti chci objasnit tajemství svatého přijímání.

Všechno co vyvolává u lidí vznešené pocity pracuje na růstu jejich anděla. Proto Pán církvi předepsal podáváním svatého přijímání

posilovat duše.

Církev by měla dělat průběh svatého přijímání tajemný a vzrušující, aby hodnotně podnítil myšlenkový život věřících a tím jejich anděl přibral na síle.

Pán si přeje při příjmu svatého přijímání obzvláště důstojné pocity. Proto uložil církvi, aby zobrazila podobenství obětování Pánova těla při svatém přijímání jako Pánovu skutečnou současnou oběť.

Pán si přeje při příjmu svatého přijímání obzvláště důstojné pocity. Chce tím duše k sobě přitáhnout rázněji, než když by jim uložil jen upřímné modlení.

Pán si přeje při příjmu svatého přijímání obzvláště důstojné pocity. Pán by tím chtěl oddělit duše vyvolených od nedůstojného a neuctivého žití.

Všichni lidé, kteří obzvláště důstojně přijímají svaté přijímání, byli Pánem vyřazeni ze středu jejich neuctivě a nedůstojně žijících bližních.

Oni skutečně dosáhli Pánova láskyplného přispění, protože jejich silná touha po Pánově pomoci jim tuto pomoc vymohla.

Všichni lidé, kteří obzvláště důstojně přijímají svaté přijímání, byli přivedeni blíže k Pánu, protože svůj myšlenkový život očištili od nuzných, každodenních, zmatených představ a přání.

Budou skutečně v sobě vytvářet hodnotnější pocity a myšlenky, protože se snaží v sobě vyvolat boží síly.

Všechna Pánem církvi předepsaná přikázání mají skutečně jen jeden účel - rozvinout v lidech boží síly.

57. Kapitola

Nové úkoly kněží po dosažení boží síly

Důstojný a hodnotný myšlenkový život není podporován tím, že se člověk odvrátí od zvyků církve a žije vzrušující, promarněný, zmatený život nedůstojně žijícího člověka.

Ale hodnotnější je pro upřímné lidi s důstojným myšlenkovým životem, kteří láskyplně následují Pána a kteří důvěřivě používají zvyky církve, když oni půjdou mezi své nedůstojné a do sebe uzavřené a zmateně žijící bratry a sestry, aby je povzbudili k návratu k životu podle přikázání Pána, aby také oni v sobě vyškolili boží síly.

Důstojní energičtí kněží, následující Pána, budou upřimněji schopní vést duše lidí k Pánu, když oni skutečně opustí již uzavřený, pilný,

důstojný život, ve kterém si rozvíjeli své boží síly.

Není nutné nekonečně opakovat stejný, důstojný způsob života, když oni své boží síly duše tak hodnotně vyvinuli, že jim Pán může uložit důkladnější úlohy.

Pán chce všechny silné, upřímně mu sloužící kněze vyslat mezi jejich odpadlé, nedůstojné a zmatené a život utrácející bližní, aby vedli jejich duše k Pánu.

Chci všechny silné upřímně Pánu sloužící, důstojné kněze naplnit mocnou boží duchovní silou a tím jim poskytnout osvícení.

Všichni důstojně, energicky a uctivě Pánu sloužící kněží dosáhnou Pánova milosrdenství a budou moci zaslechnout Pánův hlas přes domluvu se svým andělem.

Pro tyto kněze bude vzrušujícím poznatkem, že Pán k nim skutečně nepřetržitě hovoří zprostředkující sílou jejich anděla a oni se mohou nepřetržitě od něho dovědět Pánovu vůli.

Pán chce skrze mne vyvolat své nejsilnější kněze, aby se před ním v úctě jako vyvolený nástroj sklonili a trpělivě a pokorně prosili o osvícení, domluvou jejich anděla.

Pán chce vyvolat pro tyto důstojné, uctivé kněze osvícení domluvou jejich anděla tak, jako Pán tobě vyvolal osvícení domluvou tvého anděla.

Všichni tito, upřímně živému Pánu sloužící kněží budou mnou vedeni a zakusí sami na sobě, jak Bůh jim přes tebe vyhlašuje pravdu.

Všichni s radostí tě následující kněží budou Pánem tak mocně osvíceni, že otřeseni a zmateni uvěří tvému úkolu.

Všichni s radostí tě následující kněží potvrdí církvi tvé osvícení svým vlastním osvícením, protože já jim budu všechno podobně vysvětlovat, jako to vysvětluji tobě.

Přeji si, aby celou tvou sílu církvi odhalili její vlastní, upřímně jí sloužící kněží, kteří si vyvolali hodnotnou spolupráci se svým andělem. Církev tím rozezná, že tvá důstojná práce je získána skutečně od Boha.

58. Kapitola

Vysvětlení smyslu mše svaté

Chci ti nyní objasnit, proč jsi byla plná hrůzy při čtení mše, abys mohla poznat, že Pán do tebe vložil důstojnou práci tvého srdce.

Dívala jsi se plna hrůzy na kněze, kteří ti připadali krutí když ti vysvětlovali, že oni Pánovu oběť na kříži nekrvavým způsobem nepřetržitě opakují, aby lidé obdrželi podíl na tomto obětování Pánova pozemského těla.

Rozčilovalo tě jak mluví klidným, důstojným způsobem o krvavé smrti Pána, kterou oni považují za upřímně přinesenou oběť Pána.

Tvé srdce zesmutnělo, když jsi poznala, jak oni plní radosti a vděčnosti krvavou popravu Pána nepřetržitě nekrvavým způsobem obnovují.

Nebyla jsi vůbec schopná jejich radost a jejich rozrušení při této činnosti pochopit, protože ty si utrpení Pána představuješ jako skutečné utrpení člověka, který byl svými bližními zabíjen.

Nepřeješ si požadovat toto nedůstojné jednání jako milostivý, blahodárný čin, protože ty nechceš uznat strastiplné a zubožující utrpení člověka jako účinné pro štěstí a mír jiných lidí.

Velké tělesné utrpení se ti jeví ubohé a nedůstojné, pročež nemáš ráda, aby na utrpení Pána bylo upozorňováno připomínáním jeho ukřižování.

Velké útrapy, svými bližními zabíjeného, láskyplného, důstojného člověka se ti jeví zubožující a znemožňující práci .

Chci ti nyní objasnit, proč si Pán nechal způsobit velké tělesné útrapy od lidí, kteří jím opovrhovali a plnou silou proti němu bojovali, abys mohla Pánovu oběť poznat ve své celé velikosti a vznešenosti.

Pán nebyl jako člověk povznesený nad utrpením, jako by byl Bůh. Pán své tělesné útrapy pocítil podobně bolestivě, jako své tělesné útrapy bolestivě cítí všichni ostatní lidé.

Pán nebyl poznán jako Bůh, když si zvolil pozemské tělo. Pán byl ve svém pozemském těle právě tak podroben pozemské zákonnosti, jako všichni ostatní lidé.

Jeví se ti to pro Boha velmi chudobné, protože tím vidíš boží všemohoucí působnost nepochopitelným způsobem omezenou.

Pán nebyl jako člověk vůbec jiný, než všichni ostatní lidé, protože on vystoupil ze svého božství jako člověk.

Pán byl také jako člověk oddělený od svého anděla, jako jsou odděleni všichni lidé od svého anděla.

Když byl Pán v aktivním věku, Pánův anděl přerušil své odloučení, čímž Pán obdržel velkou sílu.

Pán projevil jako člověk mohutnou sílu, větší než kdy jiní lidé

prokázali, protože Pánův anděl je Bůh a Stvořitel této sluneční soustavy.

Pán je jako Bůh velice mocný, ale chudý a skutečně bezmocný se Pán zdál jako člověk, protože on žil oddělený od svého božství.

Pán zažil velké tělesné utrpení, protože jeho anděl mu uložil, aby se pro lidi obětoval.

Pánu bylo jeho andělem uloženo velké tělesné utrpení, aby si lidé tímto utrpením ve svých srdcích vypěstovali hodnotnější pocity.

Všechno utrpení Pána mu bylo uloženo od jeho anděla, protože Pán měl za úkol, vzdělávat lidské duše, aby se pozvedly ze zvířat k bohům.

Utrpení Pána bylo o mnoho větší než církev tuší.

Pán dosud nepožadoval odhalit církvi svou skutečnou cestu utrpení, protože duše lidí ještě nebyly schopné hodnotně pracovat a chápat její velikost a vznešenost.

Pánem je ti uloženo otevřít církvi nyní oči o Pánově skutečné cestě utrpení, aby církev s úžasem poznala, že jí její důstojné obyčeje byly Pánem uloženy, aniž by ona sama pravý utajený smysl těchto obyčejů dokázala rozpoznat.

Když přestane proti tvému osvícení bojovat, bude církev otřesena zírat na tvá zjevení, protože jí tvá zjevení vyjasní skrytý smysl jejích obyčejů.

Pán církvi uložil naprosto poslušně vykonávat jen to, co on jí předepsal, aniž Pán církvi objasnil skrytý smysl uložených obyčejů.

Církev otřesená rozezná, jak ona doopravdy zřetelně nepřetržitě v podobenství opakovala, co Pán ve skutečnosti jako člověk protrpěl, ačkoliv ona o tomto skutečném utrpení nic nevěděla.

Pán nebude církev tímto odhalením pravého smyslu jejích obyčejů snižovat, neboť Pán by chtěl neobyčejně zřetelně tímto odhalením oznámit, že on tyto všechny obyčeje své církvi přesně tak, jak jsou od ní prováděny, předepsal.

Nepříjemně překvapeni budou od církve odpadlí lidé při poznání, že se mýlili, když se od církve Pána oddělili, když domýšlivě odsoudili její obyčeje.

Pán chce nyní před celým lidstvem ukázat, že církev Páně upřímně pracovala pod Jeho vedením.

Odpadlí lidé se už nebudou dívat pyšně a výbojně na tuto církev, když se dovědí, jak tato církev pod Pánovým vedením vykonala

všechno přesně tak, jak měla Pánem uloženo.

59. Kapitola

Opravdová cesta utrpení Pána

Chci ti nyní vyložit cestu utrpení Pána, abys mohla církvi vyložit pravý smysl jejích obyčejů.

Pán se vtělil nesčíslněkrát do pozemského těla, protože když byl sám mezi lidmi, tak je mohl lépe poučovat a vést.

Pánovo jednání bylo velmi obětavé. Pán svým jednáním dával lidem pokojně příležitost, aby si na něm popouštěli své zlé choutky.

Pán se vůbec nebránil nepřátelskému jednání lidí, protože Pán chtěl splnit přikázání všemohoucího Stvořitele, který bohům uložil, obětovat se svým tvorům bez obrany.

Pán se proto jevil na pozemském světě neschopný, přestože současně jako bůh této sluneční soustavy má ohromnou moc.

Činnost lidí proti božímu dobrotivému řízení způsobila Pánu strastiplné utrpení, které bible svatá v podobenství naprosto pravdivě zobrazuje.

Pán se jevil vůči svým protivníkům neschopný, protože Pán pracoval pod vyšší zákonností, než ti lidé, kteří ho umlčovali.

Pán se jevil jako člověk oproti ostatním neschopnější, protože Pán si přál splnit přikázání všemohoucího Stvořitele, který mu uložil, aby nepřetržitým vtělováním mezi ně, lidi dobrotivě vedl a poučoval, aniž by někdy proti nim bojoval.

Pán během všech svých pozemských životů upřímně lidi poučoval, ale věrný přikázání všemohoucího Stvořitele je během svého vtělení nenapadal svou nadpozemskou mocí.

Pánu bylo všemohoucím Stvořitelem uloženo, aby pozvedl zvířecí duše k bohům tím, že se on sám jim nepřetržitě nabízel jako příklad. Vydával se jim skutečně jako bezbranný člověk, na kterém si oni popoustěli své vzrušující kruté a nenávistné choutky.

Láskyplné, dobrotivé rady a poučování Pána lidé přehlušovali svými pyšnými útoky. Nepoznali důstojnou boží práci v jejich středu, protože jejich oči nebyly otevřeny pro duchovní svět.

Pánovi nesčetné pozemské životy byly obzvláště strastiplné, ale Pán tím pozvedl vzhůru své vyvolené.

Všechny Pánovy pozemské životy byli velkou obětí. Pán poučoval lidi hodnotněji, než by to dokázali udělat lidé. Pán pokojně a

důstojně nabídl vlastní tělo útokům lidí, aby tím lidé získali odpor ke svým vlastním nedůstojným a ukrutným činům.

Pán se upřímně nesčíslněkrát obětoval, aby udělal duše lidí důstojnější a uctivější a dobrotivější. Chci ti vše nyní popsat, abys poznala Pánovu pravou cestu utrpení a abys církvi o této cestě utrpení mohla dát vysvětlení.

Je ti uloženo, toto odhalení církvi Pána odevzdat, protože Pán ti dává toto odhalení pro svou církev.

60. Kapitola

Zjevení o prvních Pánových životech na zemi

Chci ti popsat všechny nejdůležitější Pánovi pozemské životy, aby tím bylo zjevné, jak Pán pracoval na zvířecích duších, na jejich pozdvižení vzhůru k vyvoleným.

Pán nebyl ve svém těle jinak uzpůsobený, než všichni ostatní právě žijící lidé, když se mezi lidi vtělil. Pán si nepřál vzbudit pozornost jiným vzhledem a poplést lidi mocnou boží sílou.

Pánova pozemská těla byla jemná a ne tak schopná práce jako jsou všeobecně schopna pozemská těla lidí. Pán také na počátku svých pozemských životů nechápal hodnotné působení boží síly svých pozemských těl a proto Pán trpěl.

Osvícen odhalením svého anděla si Pán okamžitě uvědomil boží síly svých pozemských těl, přestal tím jejich činností trpět a skutečně se vyšvihnout ke svému nebeskému otci.

Osvícen odhalením svého anděla Pán poté pracoval na svém úkolu, aby svým příkladem a svým poučováním ovlivnil lidi k důstojnějšímu životu.

Osvícen odhalením svého anděla Pán pracoval pokojně, jak mu to bylo jeho andělem uloženo, ale tajnou spolupráci se svým andělem držel před lidmi utajenu.

Pán se cítil důstojněji než na něm lidé mohli pozorovat, protože Pán vstupoval během svého spánku do svého božství a tím se viděl mocně povýšen nad chudým pozemským životem, který on zažíval jako člověk.

Probuzen ve svém božství Pán dokázal přehlédnout nedůstojný, obzvláště promrhávaný a neobyčejně nicotný způsob života lidí a proto začal pilné poučování, kterým si přál lidi pozvednout vzhůru k důstojným, božím prožitkům.

Chci ti objasnit, jak Pán trávil své první vtělení.

Pro Pána bylo toto první vtělení neradostné a těžké, protože Pán při něm umožnil zvířecím duším, přechodem do lidských těl, budoucí důstojnou činnost.

Pánovo první vtělení bylo vzrušující, protože Pán převedl opičí duše do lidského těla. Lidská těla se jim zdála být velmi zvláštní a on je sám skutečně hlídal a neobyčejně trpělivě vychovával k jejich správnému užívání.

Pro Pána byla tato práce neradostná a těžká, protože Pán ty nevraživé zvířecí duše, nezpůsobilé užívat k práci své cenné lidské tělo, nedokázal ihned přetvořit v opravdové lidské duše.

První zvířecí duše se nerozumně vzpínaly a žily divoce a zmateně ve svých obdržených lidských tělech. Jako zvířata nevěděly, jak tato důstojná lidská těla opravdově užívat.

První stvoření lidé se vzpínali, byli divocí a chovali se jako zvířata. Pán, když je naučil užívat síly jejich údů, byl od nich skutečně zdolán a zabit.

Vzpínali se stále víc, když poznávali síly svého těla a protivili se svému dobrotivému, trpělivému učiteli.

Pán je opravdu trestal pro jejich vzpínání a oni ho krutým způsobem zabili.

Vzrušený charakter prvních lidí podobný opičímu, byl pozvolna následujícími lidmi překonán, protože Pán se dobrotivě znovu mezi ně vtělil, aby je poučil o zručnosti a pracovní schopnosti jejich rukou.

Následující vtělení byla pro Pána méně vzrušující, protože Pán vedl podobný život jako lidé, které si přál poučovat.

Ještě apaticky tupě a neobyčejně nuzně žijící lidé Pána nenapadali, protože jejich nerozvinutý rozum je ponechával hloupé a neschopné práce.

Pán ale pozvolna vyvinul u lidí síly rozumu a oni začali žít vědomě a hodnotněji. Začali se ale zase proti Pánu vzpínat a uchvátila je pověrčivá bázeň, když jim Pán z hněvu, kvůli jejich vzpínání proti jeho přikázáním, předvedl síly, které oni neznali a které je zděsili.

Lidé ještě neporozuměli čisté a důstojné práci Pána na vývoji jejich duší. Pán jim byl proto nucen, svým vlivem a vládou nad elementy, nahánět strach, aby je donutil k poslušnosti a plnění svých přikázání.

Pronásledovali Pána, rozčileni Jeho mocí, aby ho poté obzvláště krutě zneškodnili.

Přesto, že jim Pán svoji moc, vzrušující, děsivou sílou elementů, zřetelně před očima ukazoval, tak teprve po smrti Pána ustrašeně rozeznali, že zabili svého Boha.

Poznáním mocných sil svého Boha, kterého ve své nevědomosti zabili, se lidé stali uctivější.

Vůbec nepoznali Pána, když se k nim zase v lidské podobě vracel. Bojovali proti němu rozčileně o to víc, o co víc Pán svým dobrotivým vedením školil síly jejich rozumu.

Upřímná práce Pána, pro vyšší vývoj duší, byla vždy zase příčinou, proč ho lidé usmrtili.

Upřímná práce Pána na vyvolání úcty před Bohem způsobila, že uctiví lidé ho usmrtili z úcty k Bohu, protože se domnívali, že se jim vysmívá a je ponižuje, když jim vysvětloval, že je jejich Bůh.

Čistá práce Pána k dosažení poslušnosti lidí k jeho přikázáním způsobila, že poslušní lidé Pána shledali nedůstojným, když on jim svá dříve daná přikázání rušil, aby jim dal nová, která byla lépe přizpůsobená jejich více vyvinuté duševní síle.

Lidé bojovali proti Pánu, poslušni dříve daných přikázání, jeho vlastními slovy, protože nedokázali přehlédnout, proč jim Pán dal nová přikázání, která měla nahradit dřívější.

Lidé bojovali důsledněji proti Pánu, protože se dobrotivým vedením Pána stali ve svých duších práceschopnější.

Jejich duše byly snaživější, díky Pánově obětiplné práci. Pán jim dával stále příležitost, aby obrátili své dosažené síly proti němu a usmrtili ho naplněni arogancí a brutalitou.

Pán si přál pokojně tímto způsobem nabídnout za oběť sebe, protože Pán chtěl, působením svých obzvláště obávaných živlů, již krátce po svém úmrtí pracovat na duších lidí.

Lidí rozeznali otřeseni a plni úzkosti vždy teprve po Pánově smrti, že zavraždili svého boha a začali upřímně na sobě pracovat, aby tím odčinili svou vinu.

Duše lidí se staly práceschopnější, protože Pán se nepřetržitě tímto úděsným způsobem jejich duší dotýkal, aby obětováním svého pozemského těla u nich vzbudil hodnotnější city.

Duše lidí se staly upřímnější a ušlechtilé, protože Pán je obětováním svého pozemského těla odnaučil vzájemně proti sobě zmateně a krutě bojovat.

Rozčilení lidé si už nepřáli své bližní mučit a usmrcovat, když po usmrcení Pána poznali, že udělali hřích.

Tento Pánův způsob práce dělal lidi důstojnější, opatrnější a zodpovědnější.

Všemohoucím Stvořitelem bylo Pánu uloženo upřímně se obětovat pro výchovu zvířecích duší k božství, protože způsob práce bohů má být naprosto obětavý.

Proč všemohoucí Stvořitel od bohů vyžaduje, že se mají za své tvory obětovat?

Chci vysvětlit zákon, podle kterého zmrzačelí, práceneschopní a slabí tvorové se dokáží vyvíjet v mocné boží bytosti.

Každé překonávání sama sebe vytváří duchovní síly, tím tvor roste. Avšak promrhaná síla na bezcenné práci, z důvodů pozemského sobectví, zabraňuje růstu bytosti.

Každá práce z důvodů pozemského sobectví je práce pro ďábla a každé přemáhání pozemského sobectví je prací pro Boha.

Pouze práce pro Boha vymůže lidem milosrdenství Pána a za to oni obdrží to, oč Pána prosí.

Prosby těchto lidí o dary, které oni potřebují pro jejich způsob života nejsou vůbec sobecké, protože oni přenechají Bohu, zda jim tyto dary pošle, nebo jim je odepře.

Každé zahořknutí kvůli božímu odepření vyprošovaných darů je znamením pro to, že takový člověk, aby získal přízeň Pána, své pozemské sobectví ještě nedostatečně překonal.

Bohům je uloženo být příkladem pro nezištnou a obětiplnou pozemskou činnost, aby tímto způsobem své tvory naučili vyvíjet síly jejich duší.

Ušlechtilá práce Pána pro vyšší vývoj duší svých bytostí jim umožnila, aby se staly ze zvířat bohy.

61. Kapitola

Marie jako boží bytost a bohorodička: Připravovatelka cesty Pána již od prvopočátku

Báječné spolupůsobení s božím Stvořením, které církev Krista ctí v matce Pána, chce nyní v několika náznacích Pán objasnit.

Od samého počátku, když od Boha vyšel Syn boží mezi lidi, předcházela vždy tato boží bytost Pána do světa pozemských lidí jako jeho připravovatelka cesty.

Život mezi ještě bohuvzdálenými a nevědomými a divoce žijícími lidmi byl pro tuto boží bytost obtížný, protože měla jako

předcházející matka porodit vtělené pozemské tělo božího Syna.

Nesčíslněkrát se spustila tato boží bytost do světa pozemské materie plníce všemohoucím Stvořitelem uložený úkol a stvořila pozemské tělo jí následujícího božího syna, které on potřeboval pro svou boží práci na duších lidí, jak mu to uložil nebeský Otec.

Málo výrazná je tato boží bytost před očima lidí, protože především boží Syn měl uskutečňovat úkol, který mu nebeský otec uložil pro dobu trvání jeho působení, jak to boží plán, církvi odhalený, předepisuje.

Tento boží plán bude brzy splněn, proto Pán žádá do budoucnosti odhalit tajemství jeho velké boží pomocnice.

Spojeni jako pomocníci všemohoucího Stvořitele působil Syn boží a tato boží bytost společně na božích plánech k výchově ještě nevědomých a bezbožně žijících tvorů.

Báječná spolupráce božího Syna s touto boží bytostí je od stvoření tohoto pozemského světa zcela opatrně uvedena v soulad s příslušnou chápavostí lidí.

Tato boží bytost vystupuje od samého počátku pod rozličnými jmény a také pod rozličnými symbolickými představami v Bohem zjevených náboženstvích.

Vždy ale to byl Kristus, Syn boží, kterému všemohoucí Stvořitel toto lidstvo předal, jakož i velkou pomocnici Krista, která jako boží bytost ho stále předcházela, když se k splnění úlohy vtělil mezi pozemšťany.

Tuto boží bytost volají nesčetné miliony věřících lidí, aby jim pomohla v nesnázích pozemského bytí a tato bohorodička dobrotivě vyslyší lidské prosby.

62. Kapitola

Předposlední vtělení Pána

Je ti uloženo zprostředkovat církvi objasnění předposledního vtělení Pána.

Pán si přeje dnes církvi odhalit svůj hrůzyplný osud během svého předposledního vtělení, protože by tím církev mohla hodnotněji chápat své vlastní zvyky.

Pán uložil církvi neustále v podobenství ukazovat důstojný a neobyčejně uctivý, posvátný a tajemný a skutečně hrůzyplný zážitek Pána během jeho předposledního vtělení, aby byla opravdu výrazně zhodnocena oběť, kterou Pán lidem přinesl.

Pán uložil církvi v podobenství zobrazovat důstojně, tajemně a uctivě tu skutečnou porážku svého těla, při jeho předposledním vtělení, a tím působivě předvádět ostatním lidem před očima jejich nedůstojné a neobyčejně surové jednání.

Pán uložil církvi ukazovat důstojným způsobem tu nedůstojnou porážku Pána, při jeho předposledním vtělení, aby všichni lidé poznali, jak Pán, jejich Bůh, svoje pozemské tělo pro ně obětoval.

Pán uložil církvi ukazovat důstojným způsobem tu nedůstojnou porážku svého pozemského těla, aby tím bylo vyjádřeno, jak bylo božím zákrokem zhodnoceno, to ubohé, vzrušené a zvířecí jednání lidí, pro důstojné vysvobození a zušlechtění lidských duší.

Nyní ti chci odhalit, jakým způsobem Pán obětoval své pozemské tělo při svém předposledním vtělení.

Pán poučoval lidstvo svou obětí, jak jsem ti to popsal. Pán se vtěloval ve všech dobách mezi všechny národy, aby lidem vysvětloval jejich úkol, který jim Bůh stanovil.

Pán se také vtěloval mezi ještě nevyvinuté, hrubé a zvířecky žijící národy, protože je také chtěl svým příkladem vést a poučovat tím, že vysvětloval boží zákony.

Neradostná a dusivě těžká byla pro Pána taková vtělení. Pán se jako Bůh vtěloval mezi nuzné, nedůstojné a skutečně ještě kruté divochy, kteří žili jako zvířata. Nechal si pokojně stvořit pozemské tělo, které jim bylo podobné.

Pán si přál žít nenápadně mezi lidmi, protože tím dokázal o mnoho lépe na jejich duších pracovat.

Pán si tak přál odstranit podivné zvyky divochů. Nechal je před jejich očima názorně konat jejich nedůstojné zvyky na svém vlastním těle a po svém skonání jim tím dokazoval mohutnost boží síly.

Divoši pokládali pojídání ubohých, bezbranných bližních za správné a slastné a doopravdy také důstojné. Ušlechtilé pocity nebyly totiž v jejich srdcích ještě vyvinuty.

Z důvodů porušení božích zákonů, bylo Pánem divochům zakazováno pojídání ubohých, bezbranných bližních a proto divoši proti Pánu rozhořčeně bojovali.

Oni vycítili tvůrčí činnost Pána ve svých duších, čímž Pán získal mezi nimi přívržence, kteří v sobě začali, Pánem poučováni, vyvolávat hodnotnější a upřímnější pocity.

Tito přívrženci si upřímně přáli Pánovy pokyny provádět, ale narazili na odpor ostatních bližních, kteří na svých zvycích tvrdošíjně trvali.

Poučování Pána způsobilo mezi nimi vzrušující boj. Důstojní, skutečně také jemní lidé, kteří Pána následovali, byli přemoženi od surových, nedůstojných lidí, kteří lačné pojídání svých bližních považovali za správné a slastné.

Výsledkem boje bylo hrůzné zabíjení a požírání upřímných, Pánových příkazů dodržujících lidí, kterému také Pán padl za oběť.

Vysvětlil jsem nyní přesvědčivě církvi její zvyky, jak by to ona sama kdy byla schopná. Pán si přeje církvi otevřít oči, aby ukázal, že ona skutečně neobyčejně přesně a nepřetržitě v podobenství zobrazovala dřívější usmrcování Pána.

Chci odhalit církvi skutečnost, nedůstojného zabíjení Pána, aby bylo naprosto patrné, jaký skrytý smysl stojí v základech zvyků církve.

Pán požaduje od církve, aby důstojným způsobem, nepřetržitě v podobenství zobrazovala nedůstojným způsobem prováděné zabíjení Pána. Aby bylo skutečně názorně vidět obětování Pánova pozemského těla pro vyvýšení lidí k Bohu.

Pán požaduje od církve, aby důstojným způsobem, nepřetržitě v podobenství, zobrazovala nedůstojným způsobem prováděné zabíjení Pána. Aby bylo neřestné konání lidí usmířeno uctivými, čistými a Bohu oddanými myšlenkami vyvolených.

Nyní ti chci odhalit vzrušující usmrcení Pánova pozemského těla při jeho předposledním vtělení.

Roztrpčený boj proti Pánovým přívržencům skončil jejich přemožením, čímž také Pán padl do rukou protivníků.

Usmrcení Pánova těla bylo následkem jeho bezbrannosti vůči jeho rozrušeným bojovným odpůrcům.

Odhalím ti nyní se všemi podrobnostmi usmrcování Pána, abys mohla poznat skrytý smysl mše svaté.

Když Pán padl do rukou svým skutečně neobyčejně surovým a krvelačným protivníkům, byl jimi s divokým radostným křikem kamenován a popliván a nejsilnější z jeho protivníků mu svázali ruce za záda, aby se nechal snadněji zabíjet.

Byl poté pověšen na strom, jehož větve společně s kmenem tvořily kříž.

Pán byl skutečně pověšen, jak svaté písmo důstojně v podobenství zobrazuje. Lidé mu položili paže na větve a ruce mu přibili s kolíky.

Také Pánova chodidla položili na výčnělek z kmene a přibili je

kolíky.

Lidé usmrtili Pána skutečně děsným, nedůstojným způsobem a nechali jeho tělo, které se jim jevilo hodnotné, vykrvácet.

Svýma hrubýma rozčilenýma rukama, surovým způsobem, vytlačovali z Pánova ctihodného těla krev a působili mu nesnesitelná muka.

Chtěli, aby Pán hlasitě sténal, aby tím mohla krev důkladně vytéci. Pán však nesténal, aby jim před očima ukázal svou důstojnost.

Rozčileni Pánovým tvrdohlavým mlčením, vytlačovali mu tedy sami, surovým způsobem, z údů krev.

Také propíchli Pána z boku, protože chtěli nechat vytéci krev také odtud.

Divoši začali skutečně jíst Pánovo tělo teprve tři dny po jeho smrti. Maso, které se jim jevilo jako hodnotné, položili k vychladnutí do země.

Pánův hrob byl skutečně prázdný, protože rozčilení, po masu toužící vrazi, mrtvé tělo z hrobu vzali, protože si ho přáli k večeři.

Zachycenou krev Pána předali svému náčelníkovi, který si jí žádal sám pro sebe.

Náčelníkovo nařízení splnili, protože mu naprosto poslušně sloužili.

Náčelník se pln rozkoše opájel krví Pána, kterou považoval za zvláště posilující. Přál si požíváním této krve přivlastnit důstojnou výsostnou Pánovu bytost.

Náčelník také požadoval jíst maso Pána, které se mu jevilo vzácné, aby se tím sám stal silnější a důstojnější.

Náčelník upřímně rozdělil vzácné maso Pánova těla svým poddaným, aby se také podíleli na posílení.

Ale náčelník si nepřál rozdělit vzácnou krev, protože on shledával slastnější si ji nechat jen pro sebe.

Pán dovolil divochům, aby vzrušeně pojídali jeho tělo, ale když jeho tělo požili, přišel na ně Pánův hněv a oni poznali, že se dopustili hříchu.

Přišla skutečně mocná bouře a zemětřesení a oni hleděli poděšeni na svůj spáchaný čin, jehož důsledkem byl ten strašlivý trest boží.

Nepřáli si poté dále nedůstojně požívat lidská těla, protože byli plni bázně před hněvem neviditelného Boha o jehož síle a moci jim Pán vyprávěl.

Nyní jsem ti vysvětlil pravdivě ukřižování Pána, abys je vyložila

církvi.

Pán nechal zřetelně od církve v podobenství ukazovat toto pravdivé ukřižování a zabití svého těla, protože Pán žádá, aby lidé své hrozné činy měli před očima. Skutečně jim pojídání jeho těla a pití jeho krve uložil za povinnost a jejím plněním je chce posilovat a povýšit.

Pán si ale nepřeje, tímto vzrušujícím odhalením, zrušit důstojný akt požívání svého těla, protože Pán chce i nadále, obětováním svého těla, provádět udělování milosti.

Pán nechal zřetelně podobenstvím vyhlásit, že zároveň s jeho krví mu z těla vytryskla voda života. Pán tím chtěl naznačit, že naprosto nedůstojná, hrůzná porážka Pánova těla má za následek zázračnou záchranu duší.

Pán si upřímně přeje, aby církev lépe porozuměla obětování jeho pozemského těla a tím dokázala přehlédnout Pánovu křížovou cestu od počátku.

Církev bude stát před užaslým lidstvem práceschopnější a zajímavější, až obdrží kompletní zjevení, které jí Pán začal zprostředkovávat tvou rukou.

Lidem se bude jevit církev zajímavější a práceschopnější, když ji Pán tímto zjevením tak mocně osvítí, že bude schopna pod sebou sdružit všechny církve země.

Ale nejprve budeš na zemi ty sama šířit tato zjevení Pána. Církvi, ke které tě Pán poslal, je nebudeš moci předat, protože ona bude proti tobě bojovat. Splň upřímně Pánův příkaz a osviť své bližní boží pravdou.

63. Kapitola

Zveřejnění těchto zjevení přes nesouhlas církve

Nezávisle od všech příkazů a posuzování jiných lidí pracuj upřímně dále pod Pánovým vedením a rozšiřuj pozvolna zjevení, která ti on dává po celém světě, bez ohledu na důstojné odpůrce církve, která se pokouší tvá zjevení označit, že nejsou od Pána. Tvoji odpůrci z církve se nedokážou míchat do tvého slastného způsobu práce pod Pánovým vedením, protože ty nejsi závislá na příkazech církve, kterou zastupují neosvícení lidé. Nenech se ovlivnit jejich úsudky, protože Pán ti všechno, co provádíš, sám uložil.

Buď poslušná samotnému Pánu, který ti skrze mne oznamuje svou vůli a služ samotnému Pánu, který tě zvolil za svůj nástroj. Pán si tě přeje vidět žít nezávisle a aktivně na pozemském světě,

abys byla schopná vykonat všechno, co ti Pán uložil. Máš od Pána uloženo odevzdat tato mocná zjevení církvi Pána, ke které tě poslal. Ale věz, tato církev tě bude odmítat a vysvětlovat, že tvá zjevení nepotřebuje.

Přestaň se poté církvi dále vnucovat a předávej zjevení Pána všem lidem, kteří projeví zájem. S chutí se budou vyvolení na celé zemi snažit o osvícení, tím že budou upřímně plnit přikázání, která ti Pán ve zprostředkovaných zjeveních dal a podobně si vyprosí od Pána vedení andělem, jak jsi v této knize názorně popsala. Vzrušeně a s jásotem tě budou chtít vyvolení celého světa následovat, protože jim Pán, jejich vlastním osvícenímm dosvědčí opravdovost tvého osvícení.

Všechny, kteří ti upřímně uvěřili, chce Pán k sobě přitáhnout domluvou jejich anděla.

Všichni vyvolení, kteří tě upřímně a aktivně budou následovat a vymohou si u Pána milost vedení andělem, uvidí na sobě vyplněno vše, co Pán v Písmu svatém přislíbil.

Všichni tito vyvolení poznají, jak z jejich těla skutečně vyvěrá proud živé vody, že se jejich ruka stala důstojnou a zprostředkovává jim slova Pána.

Pán řekl v Písmu svatém naprosto jasně, že skutečně živá voda jeho slov bude vytékat z pozemských těl lidí, kteří mu láskyplně uvěří.

Pán těmito slovy obzvláště zřetelně vyhlašuje, že těm lidem, kteří v něho věří udělá pozemské tělo důstojné, takže bude schopné zprostředkovávat živou vodu jeho slov.

Pán splnil upřímněji, než si neosvícení lidé myslí všechno, co ve Svatém písmu slíbil.

Einsiedeln (Švýcarsko), 21. prosince 1928

Doslov archanděla

Vybráno z oslovení jeho píšícího nástroje (1931)

Bůh ti uložil knihu psát tak, jak jsi to udělala, ačkoli Bůh věděl, že tě kněží, kvůli zvláštnímu obsahu této knihy, který ti Bůh zadal, velmi bezcitně a opovržlivě napadnou.

Hledíš klidně na jejich popuzenou činnost proti tobě, protože víš, že Bůh ti podivný obsah této knihy zadal k účelu, který nelze zcela vysvětlit.

Byla jsi napadena kvůli této knize a nejsi schopna se bránit, protože ty ji nemůžeš zprovodit ze světa.

Bůh prokázal tvou bezmocnost proti útokům tvých protivníků a tím Bůh prokazuje, že tvoje spisy si sama nevymýšlíš.

Byla jsi podivně neschopná vystoupit proti útokům lidí kvůli této knize, protože sis ji sama nevymyslela.

Bůh je ale původcem této knihy a Bůh obhajuje tu knihu, protože Bůh se nenechá omezovat od neschopných lidí nerozumějícím jeho tajemstvím.

Kněží rozčíleně a neobyčejně pyšně zamítli tuto knihu, kterou ti Bůh uložil napsat, protože byli příliš hrdí, aby si vyžádali vysvětlení této neobyčejné knihy.

Vůbec si nepřáli, aby se poznalo, že nejsou schopní tajemstvím této knihy porozumět, proto rozčíleně a neslušně a skutečně nevědomě tuto knihu odsoudili, aby ji zprovodili ze světa.

Projevili se jako úplně neschopní porozumět neobyčejnému způsobu práce Bohem osvíceného člověka, neboť oni si nedovedou představit, že jinak věřící může být Bohem doopravdy osvícený.

Rozčileně a bojovně na tebe útočí kvůli této pro ně nesrozumitelné knize, zatím co oni nepřetržitě pracují na často jim ještě podobně nesrozumitelně zůstávajícím Písmu svatém.

Vůbec nejsou schopni již dnes porozumět tajemstvím této knihy, protože je to kniha psaná pro pozdější pokolení.

Kněží by neměli neuctivě sahat na Bohem zadanou knihu, protože ji ještě nejsou schopní chápat, protože je psána pro pozdější pokolení.

Dnes není také zcela ještě vysvětlené Písmo svaté a lidé mohou poznat, že Bůh doporučuje, aby měli trpělivost a pokoru s tajuplnou boží prací Bohem vedenou člověkem.

Uvědoměleji se budou lidé dívat na tvou knihu, když si uvědomí, že také ještě dnes nemohou rozumět všemu napsanému v Písmu svatém.

Bůh chce všechno, co z tvé knihy nemohou pochopit svým oddaným a uctivě se dotazujícím lidem objasnit, když ti uloží, aby ses zeptala.

Vůbec se tě nedotazovali na tajemství této knihy, protože shledali důstojnější, napadnout tě ze zálohy, aby ihned tuto jim nepříjemnou vydanou knihu zlikvidovali.

Pán ale nedovolí, aby knihu tobě zlikvidovali a aby ti znemožnili tvou práci, kterou obětavě s námahou jako nástroj Pána pro jejich poučení musíš konat.

Jako příklad jsi byla poslána k těmto kněžím, které Pán chtěl poučit o jejich mylném způsobu práce.

Jako příklad jsi jim byla poslána, protože na tobě měli prokázat, že dnes ještě nedokážou, aby sobě v dobrotě podřídili od nich odpadlé nebo do sebe uzavřené žijící duše lidí.

Musela jsi tuto knihu napsat pro jiným církvím příslušející lid jako příklad pro osvícení Bohem. Pán si přál zřetelně prokázat, kolik jeho kněží je ještě nezpůsobilých k osvícení jiných silných náboženství, která opatrně plní společnou boží práci a přivést je k důstojnému připojení na jeho církev.

Poučení, která Pán touto skutečně vzrušující knihou svým kněžím dal jsou neobyčejně silná, ale oni nejsou ještě schopní rozpoznat, že Pán je touto knihou chtěl poučit.

Bůh vyzývá své kněze, aby se vzdali svého podivně strnulého a chladného a tvrdého způsobu práce vůči duším upřímných Boha milujících a uctívajících bližních, protože tím utrpí škodu vážnost církve Krista.

Bůh vyzývá své kněze, aby se zamysleli nad srdci božích pomlouvačů, kteří jim plní pošklebků a posměchu ukazují svojí bojechtivost, když oni nepřestanou bez lásky urážlivým způsobem bojovat proti bližním, kteří Boha ctí a milují.

Boží pomlouvači jim plnou silou vrátí to, co kněží opravdu způsobili lidem, kteří láskyplně a poslušně ctili Boha.

Připomínka archanděla k jeho celému dílu (1965)

Nebeská poselství nejsou v dnešní době pokládána za skutečně přezkoumatelné události a nejsou náležitě respektována. Bůh se ale nedá vyřadit ze života a změn tohoto lidstva, neboť Bůh je všemohoucí a může působit všude.

Když se církevní vliv na duchovní život současných lidí stal poznatelně slabý, je v boží moci, aby se chopil církvi Krista nepodřízeného člověka a vzdělal ho tak, aby jako jistě pracující boží nástroj, před očima všech, prováděl úkoly, jaké žádný jiný člověk nedokáže konat.

Jako výsledek takového spolupůsobení božího ducha s člověka je v dnešní době písemná práce v ruce tohoto člověka, kterého Pán předurčil pro dnešní z posledních sedmi předpovězených časových intervalů, jak je učedník Jan ve svém napsaném zjevení ohlásil.

OBSAH

Úvodní slova 3
Předmluva archanděla (1941/61) 3
Vpravení do zvláštní boží úlohy jako předmluva božího nástroje 6
1. Kapitola 9
Bytí a vývoj oduševnělých bytostí - prostorové přesazení - 9
2. Kapitola 11
Zápas na zemi 11
3. Kapitola 12
Stvoření pozemských těl 12
4. Kapitola 15
O duši nazvanou anděl a jejím vývoji. Pánův čin spasení 15
5. Kapitola 16
Ztracený ráj 16
6. Kapitola 18
Vysvětlení významu proudu vody v rajské zahradě 18
7. Kapitola 20
Čtyři toky jako symboly božích sil v člověku 20
8. Kapitola 22
Bytost strážného anděla 22
9. Kapitola 26
Ze života zvířat. 26
10. Kapitola 32
Odkud přichází síla k tlukotu srdce? 32
11. Kapitola 42
Zvláštní poučení o pořádku Stvoření na příkladu pavouka 42
12. Kapitola 44
Ďáblova bytost a jeho působení 44
13. Kapitola 44

«Znamení» anděla 44
14. Kapitola 51
Stvoření člověka 51
15. Kapitola 54
Tajuplné síly vesmíru – síly myšlenek 54
16. Kapitola 58
Vývoj andělů – Význam pozemských osobností – Záchrana a odstranění andělů 58
17. Kapitola 60
Síly andělů – jak mohou být získány a jak působí na andělovu pozemskou osobnost 60
18. Kapitola 62
Působení síly slunce 62
19. Kapitola 63
Pánova bytost 63
20. Kapitola 63
Prostorové přesazení lidí 63
21. Kapitola 65
Prostorové přesazení zvířat a rostlin 65
22. Kapitola 66
Síly duchů obývajících slunce 66
23. Kapitola 69
Stvoření slunce 69
24. Kapitola 70
Boží vtělení na Zemi 70
25. Kapitola 72
Všemohoucí Stvořitel a bohové 72
26. Kapitola 73
Stvoření bohů a jejich úloha 73
27. Kapitola 73

Dvanáct apoštolů 73
28. Kapitola 75
Stvoření planet a jejich vliv 75
29. Kapitola 76
Velký kosmický zákon. Pravdivost zákonů astrologie 76
30. Kapitola 79
Kristovo přikázání pro zjevení božích tajemství 79
31. Kapitola 83
Zasahování anděla do tělesných funkcí 83
32. Kapitola 85
Anděl hlídá duchovní tělo. Karma 85
33. Kapitola 86
Jak působí anděl svůj "dotek" 86
34. Kapitola 87
Příčina moci Archanděla nad svým nástrojem 87
35. Kapitola 87
Duchovní tělo. Pozemské tělo. 87
36. Kapitola 88
Působení andělů při vyvolání duchovního těla – odčinění dědičného hříchu - spasení 88
37. Kapitola 89
Vysvětlení osudu božího nástroje 89
38. Kapitola 91
Vliv nebeských těles v době narození a v pozdějším životě a jak se od toho vlivu osvobodit 91
39. Kapitola 92
Smysl utrpení 92
40. Kapitola 94
Tajemství stigmatizování a Pánova utrpení na kříži 94
41. Kapitola 96

Proč si Pán zvolil tajuplné utrpení na kříži 96
42. Kapitola 96
Pravdivé utrpení a smrt Pána: příklad pro lidstvo 96
43. Kapitola 98
Svatí jako příklad pro následníky Krista 98
44. Kapitola 99
Jak smí anděl svou pozemskou osobnost přelstít 99
45. Kapitola 101
Působení slunce. Zbožnění bytostí 101
46. Kapitola 101
Převedení božích bytostí na jiná slunce 101
47. Kapitola 103
Vztah mezi božím posláním a pozemským osudem 103
48. Kapitola 104
Podobenství pro práci všemohoucího Stvořitele: církev 104
49. Kapitola 104
Jidáš jako podobenství pro působení ničivé síly 104
50. Kapitola 105
Proč je dovoleno zlým silám působit a proč jsou ničeny 105
51. Kapitola 106
Zduchovění zadané zákonitosti 106
52. Kapitola 107
Způsob činnosti Všemohoucího Stvořitele: pro pozemšťany nepochopitelný 107
53. Kapitola 109
Církev jako podobenství pro nadpozemské pravdy 109
54. Kapitola 111
Svaté přijímání 111
55. Kapitola 112
Modlitba 112

56. Kapitola 113
Tajemství svatého přijímání 113
57. Kapitola 114
Nové úkoly kněží po dosažení boží síly 114
58. Kapitola 115
Vysvětlení smyslu mše svaté 115
59. Kapitola 118
Opravdová cesta utrpení Pána 118
60. Kapitola 119
Zjevení o prvních Pánových životech na zemi 119
61. Kapitola 122
Marie jako boží bytost a bohorodička: Připravovatelka cesty Pána již od prvopočátku 122
62. Kapitola 123
Předposlední vtělení Pána 123
63. Kapitola 127
Zveřejnění těchto zjevení přes nesouhlas církve 127
Doslov archanděla 128
Vybráno z oslovení jeho píšícího nástroje (1931) 128
Připomínka archanděla k jeho celému dílu (1965) 130